

ବଂଶାବଳୀର ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

ଗଲୋମନ ଜ୍ଞାନ ମାଗନ୍ତ

1 ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ସହଚ ଥିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କର ପୁତ୍ର ଗଲୋମନ ନଗେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରାଜା ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ କରିପାରିଥିଲେ।

2ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଗଲୋମନ କଥା ହେଲେ। ସେ 1,000 ସୈନ୍ୟ ବଶିଷ୍ଠ ସୈନ୍ୟଦଳର ଦଳପତି ଓ 100 ସୈନ୍ୟ ବଶିଷ୍ଠ ସୈନ୍ୟଦଳର ଦଳପତି ଓ ବରୁକରାଣୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ନେତାମାନଙ୍କ ସହ ପୁଣି ପରବାରଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ସହ କଥା ହେଲେ। **3**ଏହାପରେ ଗଲୋମନ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚ ସମଗ୍ର ସମାଜ ଏବଂ ଗିବୟୋନର ପର୍ବତ ଶିଖରସ୍ଥ ପୁନାସ୍ତଳକୁ ଗଲେ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ସେଠାରେ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ମୋଶା ସେହ ତମ୍ଭୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। **4**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକୁ ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମକୁ କରନ୍ତୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆଣିଥିଲେ। ଯିରୁଶାଲମରେ ଏହାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦାଉଦ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଥିଲେ। ଦାଉଦ ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏକ ତମ୍ଭୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। **5**ତୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉଗି, ଉଗିଙ୍କ ପୁତ୍ର ବସଲେଲ ଏକ ପିତଳର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। ଏହି ପିତଳର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଗିବୟୋନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତମ୍ଭୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। ତେଣୁ ଗଲୋମନ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଗିବୟୋନକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ଗଲେ। **6**ସମାଗମ ତମ୍ଭୁର ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ପିତଳ ବେଦୀ ଆଡ଼କୁ ଗଲୋମନ ଗଲେ। ବେଦୀ ଉପରେ ଗଲୋମନ 1,000 ଗୋଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମବଳ ଅର୍ପଣ କଲେ।

7ସେହି ରାତ୍ରିରେ ପରମେଶ୍ଵର ଗଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଗଲୋମନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ କ’ଣ ଦେବା ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁ, ତାହା ଆମ୍ଭକୁ ମାଗ।”

8ଗଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବାପା ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଥିଲ। ମୋର ବାପାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମନୋନୀତ କଲ। **9**ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ମୋର ବାପା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କର। ଏକ ଅତି ବଡ଼ ନୀତିର ରାଜା ହେବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରିଛ। ସେଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁଅବୀର ଧୂଳି ସଦୃଶ। **10**ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅ, ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଉଚିତ୍ ମାର୍ଗରେ କଢ଼ାଇ ନେଇପାରିବି। ତୁମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେହି ଗାସନ କରିପାରିବ ନାହିଁ।”

11ପରମେଶ୍ଵର ଗଲୋମନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଏହା କରିବା କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା। ତୁମ୍ଭେ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ବା ସମ୍ମାନ ମାଗିଲ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭ ଗଲୋମନଙ୍କର ବିନାଶ ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁଲ ନାହିଁ। ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘାୟୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମାଗିଲ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ମାଗିଲ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିମାନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇପାରି, ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାସନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରିଛୁ। **12**ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା। ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା। ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ରାଜାର ଏପରି ଧନ ବା ସମ୍ମାନ ନ ଥିଲା। ଏବଂ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ରାଜାର ଏପରି ଧନସମ୍ମାନ ରହିବ ନାହିଁ।”

13ତା’ପରେ ଗଲୋମନ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁକୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ଯେଉଁଠାକ ଗିବୟୋନରେ ଏକ ଉପାସନା ସ୍ଥଳରେ ଥିଲା, ଯିରୁଶାଲମକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଫେରିଗଲେ ଓ ଗାସନ କଲେ।

ଗଲୋମନ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ଗଠନ କରନ୍ତି

14ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ଘୋଡ଼ାସବୁ ଓ ରଥସବୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଗଲୋମନ 1,400 ଟି ରଥ ଓ 12,000 ଅଗ୍ର ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ଗଲୋମନ ସେମାନଙ୍କୁ ରଥର ସହରରେ ରଖିଲେ। ଆଉ କେତେକଙ୍କୁ ଗଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ରଖିଲେ। **15**ଯେତେ ପରମାଣରେ ପଥର, ଏରସ କାଠ, ସିକ୍‌ମୋର କାଠ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିଲା, ରାଜା ସେତେ ପରମାନର ସ୍ତନା ଓ ରୂପା ଆଣିଲେ। **16**କ୍ୟୁଏ ଏବଂ ମିଗରରୁ ଗଲୋମନ ଘୋଡ଼ାସବୁ କଣିଲେ। ରାଜାଙ୍କର ବଣିକମାନେ ଘୋଡ଼ାସବୁ କଣିବାକୁ କ୍ୟୁଏକୁ ଗଲେ। **17**ଗଲୋମନଙ୍କ ବେପାରମାନେ ମିଗରରୁ ଗୋଟିଏ ରଥକୁ 600 ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାକୁ 150 ରୂପା ମୁଦ୍ରା ଦେଇ କଣିଲେ। ଏହାପରେ ବେପାରମାନେ ଘୋଡ଼ା ଓ ରଥସବୁ ହତାୟି ଓ ଅସମ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବକିଲେ।

ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି

2 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କଲେ। ଆଡ଼ୁର ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଏକ ରାଜକୀୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଗଲୋମନ ଯୋଜନା କଲେ। **2**ଗଲୋମନ

ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକରୁ ପଥର କାଟିବା ନିମନ୍ତେ 70,000 ଗ୍ରୀକ ଓ 80,000 ପଥରକଟାଳୀ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ଆଉ ତଦାରଖ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ 3,600 ତଦାରଖକାରୀଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ।

3ଏହାପରେ ଗଲୋମନ, ହୁରମ ନିକଟକୁ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ। ହୁରମ, ସୋର ସହରର ରାଜା ଥିଲେ। ଗଲୋମନ କହିଲେ, “ମୋର ବାପା ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲୁପରି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କର। ତୁମ୍ଭେ ଦେବଦାରୁ ଗଛର କାଠ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ଯେପରି ସେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିପାରନ୍ତୁ। 4ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବି। ମନ୍ଦିରରେ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧୂପ ଦଳାଇବୁ ଏବଂ ବିଶେଷ ମେଦ ଉପରେ ପବିତ୍ର ରୋଟି ସବୁବେଳେ ଅର୍ପଣ କରିବୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାଳ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଗ୍ରାହନରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ବ ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ହୋମବଳି ଦେବୁ। ଇଗ୍ରାୟେଲ ଚିରଦିନ ଏହା କରିବ।

5ଆମର ପରମେଶ୍ଵର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେବତାଗଣ ଅପେକ୍ଷା ମହାନ ଅଟନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିରାଟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବି। 6ବାସ୍ତବରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଭିତରେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରି ପାରବ ନାହିଁ। ଏପରିକି ସୂର୍ଯ୍ୟ ବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଧାରଣ କରି ପାରବ ନାହିଁ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରି ପାରବ ନାହିଁ। କେବଳ ତାଙ୍କଠାରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରିପାରେ।

7“ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆପଣ ମୋ ନିକଟକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ, ପିତ୍ତଳ ଓ ଲୌହ କର୍ମରେ ପାରଦର୍ଶୀ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପଠାଇବାକୁ ମୁଁ ଚାହେଁ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବାଇଗଣୀ, ଲାଲ୍ ଏବଂ ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଲୁଗାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକ। ମୋର ବାପାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ କାରିଗରମାନଙ୍କ ସହ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିତୁଦା ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। 8ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲିବାନୋନ୍ରୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଦେବଦାରୁ ଏବଂ ଚନ୍ଦନ ଗଛର କାଠ ପଠାନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଲିବାନୋନ୍ର କାଠଗଣ୍ଠି କାଟି ଆଣିବାରେ ସିଦ୍ଧ ହୁଅ, ଏହା ମୁଁ ନାଶେ। ମୋର ଦାସମାନେ, ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ। 9ମୁଁ ବହୁତ ପରମାଣର କାଠ ଆବଶ୍ୟକ କରେ; କାରଣ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ମୁଁ ନିର୍ମାଣ କରୁଛି, ତାହା ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। 10କାଠଗଣ୍ଠି ନିମନ୍ତେ ଗଛ କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏହିଭଳି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇପାରେ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ 20,000 ମହଣ ଗହମ, ଓ 20,000 ମହଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ତୈଳ 20,000 ମହଣ ପ୍ରଦାନ କରିବି।”

11ତା’ପରେ ସୋରର ରାଜା ହୁରମ, ଗଲୋମନ ନିକଟକୁ ଏକ ଲିଖିତ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ବାଉଁ ଥିଲା: “ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତୁ। ସେଥିପାଇଁ

ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ରାଜା ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି।” 12ହୁରମ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରଂଶଂସା କର। ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ସେ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକ ଜ୍ଞାନୀ ପୁତ୍ର ଦେଲେ, ନଶେ ପୁତ୍ର ଯାହାର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝାମଣା ଶକ୍ତି ଅଛି। ସେହି ପୁତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଏକ ରାଜକୀୟ ପ୍ରାସାଦ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି। 13ମୁଁ ମୋର ବାପାଙ୍କ କାରିଗରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇବି। 14ତାଙ୍କର ମାଆ ଦାନ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାପା ସୋର ସହରରୁ ଆସିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ, ପିତ୍ତଳ, ଲୌହ, ପ୍ରସ୍ଵର ଓ କାଠ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଅଛି ଏବଂ ବାଇଗଣୀ, ଲାଲ୍, ନୀଳ ଓ ଦାମା ବସ୍ତୁ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ଅଛି। ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାକିଛି ତିଆରି କରିବାକୁ କହିବ, ସେ ତାହା କରିପାରିବେ। ସେ ତୁମ୍ଭର କାରିଗର ଓ ତୁମ୍ଭ ବାପାଙ୍କ କାରିଗରମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ।”

15“ମହାଶୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭକୁ ଗହମ, ବାର୍ଲ, ତୈଳ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହା ଆପଣ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ। ଏହି ଦ୍ରବ୍ୟସବୁ ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। 16ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଲିବାନୋନ୍ରୁ କାଠ କାଟି ଆଣିବୁ। ତୁମ୍ଭେ ଯେତେ ପରମାଣର କାଠଗଣ୍ଠି ଚାହେଁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ କାଟି ଆଣିପାରିବୁ। ସମୁଦ୍ର ଦେଇ କାଠଭେଲରେ, କାଠଗଣ୍ଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ୍ଭେ ନାଫୋକୁ ଆଣିବୁ। ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ସେ କାଠଗଣ୍ଠିଗୁଡ଼ିକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଯିବ।”

17ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶରେ ରହୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଗଲୋମନ ଗଣିତ କଲେ। ଗଲୋମନଙ୍କର ପିତା ଦାଉଦ ଗଣନା କଲୁ ପରେ ଏହା କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଦେଶରେ 1,53,600 ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପାଇଲେ। 18ଗଲୋମନ 70,000 ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଦିନିକ ବୋହବା ନିମନ୍ତେ ବାଛଲେ। ଗଲୋମନ 80,000 ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପର୍ବତରୁ ପଥର କାଟିବା ନିମନ୍ତେ ବାଛଲେ। ଆଉ ଗଲୋମନ 3,600 ବିଦେଶୀ ଲୋକଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ରୂପେ ବାଛଲେ।

ଗଲୋମନ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି

3 ଯିରୁଶାଲମର ମୋରୟା ପର୍ବତ ଉପରେ ଗଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏହି ମୋରୟା ପର୍ବତ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଲୋମନଙ୍କ ବାପା ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଥିଲେ। ଦାଉଦ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଗଲୋମନ ସେହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଯିବୁଷୀୟ ଅରୁଣାହଃ ଗହମ ଦଳନ ସ୍ଥାନ ଥିଲା। 2ଗଲୋମନଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଷର ଦ୍ଵିତୀୟ ମାସରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

3ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାପ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଭିତ୍ତିମୂଳ ଷାଠିଏ ହାତ ଲମ୍ଵ ଓ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା। ଗଲୋମନ ମନ୍ଦିରର ମାପ ନେଲବେଳକୁ ପୁରୁଣା ମାପର

ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । 4ମନ୍ଦିରର ସାମ୍ନା ଭାଗ ଅଗଣା କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମନ୍ଦିର ସହତ ସମାନ ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା ଓ 120 ହାତ ଉଚ୍ଚତା ବଶିଷ୍ଠ ଥିଲା । ଏହି ଅଗଣାର ସାମ୍ନା ଭାଗର ଭିତର ଅଂଶକୁ ଗଲୋମନ ଗୁଡ଼ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଢାଙ୍କି ଥିଲେ । 5ବଡ଼ କୋଠରୀର କାନ୍ଥରେ ଗଲୋମନ ଦେବଦାରୁ କାଠର ଆସୁରଣ ଦେଇ ତା’ଉପରେ ଗୁଡ଼ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ ଆଙ୍କାଦନ କଲେ । ଏବଂ ସେଥିରେ ଖଜୁରୀ ଗଛ ଓ ନଈର ଛବି ଦେଲେ । 6ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିରରେ ଗଲୋମନ ଦାମୀ ପଥରସବୁ ଲଗାଇଲେ । ଗଲୋମନ ଯେଉଁ ସୁନା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପବ୍ଯମି ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲା । 7କଡ଼କାଠ, ରୈକାଠ, କାନ୍ଥ ଓ ଦ୍ଵାର ସବୁ ଗଲୋମନ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣରେ ଆଙ୍କାଦନ କଲେ । କାନ୍ଥରେ କରୁବଦୂତଗଣଙ୍କର ଛବି ଗଲୋମନ ଖୋଦାଇଲେ ।

8ଏହାପରେ ଗଲୋମନ ମହାପବତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହି ମହାପବତ୍ର ସ୍ଥଳର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା । ଏହି ସ୍ଥାନ ମନ୍ଦିରର ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ଭଳି ଥିଲା । ଏହି ମହାପବତ୍ର ସ୍ଥଳର କାନ୍ଥରେ ଗଲୋମନ ଗୁଡ଼ ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ାଇଲେ । ଏହି ସୁନାର ଓଜନ 20,580 କିଲୋଗ୍ରାମରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । 9ସୂର୍ଯ୍ୟ କଣ୍ଠକର ଓଜନ 575 ଗ୍ରାମ ଥିଲା । ଗଲୋମନ ଉପରସ୍ଥ କୋଠରୀଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସୁନାରେ ଆଙ୍କାଦନ କଲେ । 10ଗଲୋମନ ମହାପବତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି କରୁବ ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ । କାଗିରମାନେ ଏହି କରୁବଦୂତଗଣଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସୁନାରେ ଆଙ୍କାଦନ କଲେ । 11ଏହି କରୁବଦୂତଗଣଙ୍କ ଡେଣା ପାଞ୍ଚ ହାତ ଲମ୍ବ ଥିଲା । ଡେଣାମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲମ୍ବ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଥିଲା । ପ୍ରଥମ କରୁବ ଦୂତଗଣର ଗୋଟିଏ ଡେଣା କୋଠରୀର ଏକ ପାଖ କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା । ଯେଉଁଠା କି ପାଞ୍ଚ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲା । 12ଦ୍ଵିତୀୟ କରୁବଦୂତଗଣର ଗୋଟିଏ ଡେଣା କୋଠରୀର ଆଉ ପାର୍ଶ୍ଵର କାନ୍ଥକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁଠାକି ପାଞ୍ଚ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲା । ଦ୍ଵିତୀୟ କରୁବଦୂତଗଣର ଅନ୍ୟ ଡେଣାଟି ପ୍ରଥମ କରୁବଦୂତଗଣର ଗୋଟିଏ ଡେଣାକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁଠାକି ପାଞ୍ଚ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲା । 13ଏହି କରୁବଦୂତଗଣଙ୍କର ଡେଣା ମୋଟରେ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ସ୍ଥାନ ଆଙ୍କାଦନ କରୁଥିଲା । ଏହି କରୁବଦୂତଗଣ ମନ୍ଦିର ଆଡ଼କୁ ମୁହଁକରି ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ।

14ଗଲୋମନ ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ ଏବଂ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଦାମୀ ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରି ପରଦା ବନାଇଲେ । ଏହି ପରଦା ଉପରେ ଗଲୋମନ କରୁବା ଦୂତଗଣକୃତି ବୁଣିଲେ ।

15ଗଲୋମନ ମନ୍ଦିରର ସାମନାରେ ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭ ରଖିଲେ । ଏହି ସ୍ତମ୍ଭ ପଞ୍ଚତିରଶ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ଏହି ସ୍ତମ୍ଭ ଦୁଇଟିର ଅଗ୍ରଭାଗ ପାଞ୍ଚ ହାତରୁ ଟିକେ ଅଧିକ ଲମ୍ବ ଥିଲା । 16ଗଲୋମନ ହାର ପରି ନଈର ବନାଇଲେ । ଏହି ନଈରକୁ ସ୍ତମ୍ଭ ଦୁଇଟିର ଉପରି ଭାଗରେ ରଖିଲେ । ଗଲୋମନ 100 ଟି ଡାଳମ୍ବ ଆକୃତି ଚକ୍ର ବନାଇଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଈରେ ଲଗାଇଲେ । 17ଏହାପରେ ଗଲୋମନ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ତମ୍ଭ ଦୁଇଟିକୁ ଛଡ଼ା କରାଇଲେ । ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛଡ଼ା ହେଲା । ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ସ୍ତମ୍ଭର

ନାମ ଗଲୋମନ “ଯାଖୀନ୍” ରଖିଲେ । ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵ ସ୍ତମ୍ଭର ନାମ ଗଲୋମନ “ବୋୟ୍” ରଖିଲେ ।

ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଆସବାବପତ୍ର

4 ଗଲୋମନ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ପିତ୍ତଳ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସେହି ପିତ୍ତଳର ବେଦାଞ୍ଚି କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଲମ୍ବ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଚଉଡ଼ା ଏବଂ ଦଶ ହାତ ଉଚ୍ଚତା ବଶିଷ୍ଠ ଥିଲା । 2ଏହାପରେ ଗଲୋମନ ତରଳ କଂସାରେ ଏକ ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହି ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡଟି ଗୋଲକାର ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଏକ ବନ୍ଧୁରୁ ଏହାର ଠିକ୍ ବାପରତ ବନ୍ଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶ ହାତ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବଶିଷ୍ଠ ଥିଲା । ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ପାଞ୍ଚ ହାତ ଏବଂ ଏହାର ପରିଧି ତିରଶ ହାତ ଥିଲା । 3ଏହି ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳର କୁଣ୍ଡର ତଳ ପାର୍ଶ୍ଵର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଷଣ୍ଢର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ସବୁ ଶୋଭା ପାଉଥିଲା । କୁଣ୍ଡର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଦଶ ହାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ଧାଡ଼ିରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା । କୁଣ୍ଡକୁ ଗଢ଼ାଯିବା ସମୟରେ ଏହି ଷଣ୍ଢ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ତରଳେଇ ଠିକ୍ ସ୍ଥାନରେ ବସେଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । 4ବାରଟି ବୃହତ୍ ଷଣ୍ଢର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଉପରେ ଏହି ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳର କୁଣ୍ଡକୁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତିନୋଟି ଷଣ୍ଢ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିଥିଲେ । ତିନୋଟି ଷଣ୍ଢ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିଥିଲେ । ତିନୋଟି ଷଣ୍ଢ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରିଥିଲେ । ଏହି ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳ କୁଣ୍ଡକୁ ଏହି ଷଣ୍ଢଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ରଖା ଯାଇଥିଲା । ସବୁ ଷଣ୍ଢଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । 5ଏହି ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳ କୁଣ୍ଡଟି 3,000 ମହଣ ମୋଟେଇ ବଶିଷ୍ଠ ଥିଲା । ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡର ଧାରଗୁଡ଼ିକ କପ୍ପର ଧାରପରି ଥିଲା । ତାହାର ଧାର କଇଁ ଫୁଲଭଳି ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ଏହା ଅଣସୁର କିଲୋଲିଟର ପାଣି ଧରି ରଖି ପାରୁଥିଲା । 6ଗଲୋମନ ଦଶଟି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ସେହି ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାଞ୍ଚଟି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ତାହାର ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ରଖିଲେ । ହୋମବଳକୁ ଉତ୍ତର କରିବା ପରେ ଧୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଦଶଟି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ମାତ୍ର ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳ କୁଣ୍ଡରେ କେବଳ ଯାଦକମାନେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କରିବେ ।

7ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଗଲୋମନ ସୁନାର ଦଶଟି ବତୀଦଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେହି ବତୀଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିରରେ ଖଞ୍ଜାଗଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚଟି ବତୀଦଣ୍ଡ ଖଞ୍ଜା ହେଲା । 8ଗଲୋମନ ଦଶଟି ମେଦ ତିଆରି କରି ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲେ । ମନ୍ଦିରର ଉଭୟ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚଟି କରି ମେଦ ରଖାଗଲା । ଆଉ 100 ଟି ଛୋଟ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ତିଆରି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ସୁନା ବ୍ୟବହାର କଲେ । 9ଗଲୋମନ ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୃହତ୍ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ବୃହତ୍ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ଵାର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପିତ୍ତଳରେ ଆଙ୍କାଦନ କଲେ । 10ଏହାପରେ ସେ ସେହି ବୃହତ୍ ପିତ୍ତଳ କୁଣ୍ଡଟିକୁ ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ଯେଉଁଠାକି ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣପୂର୍ବ କୋଣରେ ଥିଲା ।

11ହୁରମ ପାତ୍ର, ବେଲଗ୍ନ ଓ ବେସିନ୍ସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହପର ହୁରମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କଲେ । 12ହୁରମ ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଉପରସ୍ଥ ଭାଗରେ ବସନ୍ତ କୁଣ୍ଡର ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଆହୁର ହୁରମ ଏହି ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଉପରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ବସନ୍ତ କୁଣ୍ଡକୁ ଘୋଡ଼ାଢ଼ବା ନିମନ୍ତେ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଲି ତିଆରି କରିଥିଲେ । 13ଏହି ଦୁଇଟି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଲି ଘୋଡ଼ଣୀ ନିମନ୍ତେ ହୁରମ 400 ଟି ଡାଳମ୍ବ ଆକୃତି ତିଆରି କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଲି ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଧାଡ଼ି ଡାଳମ୍ବ ଖଣ୍ଡା ଯାଇଥିଲା । ଦୁଇଟି ସ୍ତମ୍ଭର ଉପର ଭାଗରେ ଥିବା ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡକୁ ଏହି ନାଲି ଦୁଇଟି ଘୋଡ଼ା ଥିଲା । 14ଆହୁର ହୁରମ ଦଶଟି ଦଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହସବୁ ଦଶଟି ଦଣ୍ଡକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଖଞ୍ଜିଥିଲେ । 15ହୁରମ ବସନ୍ତ ପିଠଳ କୁଣ୍ଡ ଓ ଡା'ର ତଳେ ବାରଟି ଷଣ୍ଢ ତିଆରି କରିଥିଲେ । 16ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଏବଂ ପାତ୍ରସବୁ, କରରୁଲି ଓ କଣ୍ଠା ଗୁମୁଚ ହୁରମ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକ ସଞ୍ଚ ପିଠଳରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । 17ଗଦା ଶଲୋମନ ଏହସବୁ ବସ୍ତୁକୁ ମାଟି କାଦୁଅର ଛାଅରେ ଢାଳିଲେ । ସ୍ତବ୍ଧକୋତ ଓ ସରେଦା ସହରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯଦନ ଉପତ୍ୟକାରେ ଏହି ଛାଅଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । 18ଶଲୋମନ ଏହପର ଅନେକ ଦିନିଷ ଏତେ ପରମାଣରେ ତିଆରି କରିଥିଲେ ଯେ ଏଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ପିଠଳର ଓଜନ ମାପିବା ପାଇଁ କେହି ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ ।

19ଶଲୋମନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ସବୁ ପାତ୍ର ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଶଲୋମନ ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଉପସ୍ଥିତ ରୋଟୀକୁ ଅର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ମେଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 20ଶଲୋମନ ଦୀପ ଓ ଦୀପଦାନୀ ସବୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି କରାଇଲେ । ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥଳର ସମ୍ମୁଖରେ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ରଖାଯାଇଥିଲା । 21ପୁଷ୍ପ, ଦୀପ ଓ ଚମୁଟାସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନ ଶୁଦ୍ଧସ୍ଥାନ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । 22ଆଉ କତୁରୀ, କୁଣ୍ଡ, ପାତ୍ର ଏବଂ ଧୂପଦାନୀସବୁ ଶଲୋମନ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି କଲେ । ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାରସବୁ, ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥଳର ଭିତର ଦ୍ୱାରସବୁ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଗୃହର ଦ୍ୱାରସବୁ ଶଲୋମନ ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି କଲେ ।

5 ଏହାପରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦ୍ୱାର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଶଲୋମନଙ୍କ ବାପା ଦାଉଦ ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଆଣିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଯେ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆସବାବପତ୍ର ଏବଂ ରୂପା ଓ ସ୍ତନାରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଶଲୋମନ ଆଣିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନିଷ ଶଲୋମନ ଆଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭଣ୍ଡାର ଗୃହରେ ରଖିଲେ ।

ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକକୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ନିଆଗଲା

2ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରବର୍ଗର ମୂଖିଆମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନ

ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଏହି ଲୋକମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରିବାରଗୁଡ଼ିକର ମୁଖିଆ ଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ସିୟୋନ ବାହାରକୁ ଦାଉଦଙ୍କର ନଗରକୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନ ଏପରି କଲେ । 3ସପ୍ତମ ମାସରେ* ଭୋଦି ସମୟରେ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ।

4ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସବୁ ମୁଖିଆମାନେ ଆସିଗଲେ, ଲେବୀୟମାନେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକକୁ ଆଣିଲେ । 5ଏହାପରେ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ନିୟମ ସିନ୍ଦୂକକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବୋହ ନେଇଗଲେ । ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁକୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ବୋହ ଆଣିଲେ । 6ଗଦା ଶଲୋମନ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକାଠି ହେଲେ । ଗଦା ଶଲୋମନ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମେଷ ଓ ଷଣ୍ଢଗୁଡ଼ିକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ବଳିଦାନ ଦେଲେ । ସେହି ବଳିକୃତ ମେଷ ଓ ଷଣ୍ଢ ସଂଖ୍ୟା ଏତେ ଥିଲା ଯେ, ଡା'କୁ କେହି ଗଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । 7ଏହାପରେ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକକୁ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନ ମନ୍ଦିରର ଭିତର ପାର୍ଶ୍ୱ କୋଠାରେ ଥିଲା ଓ ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି କିରୁବଦୂତ ପକ୍ଷ ତଳେ ଥିଲା । 8ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ଥିବା ସ୍ଥାନ ଉପରେ କିରୁବଦୂତଗଣ ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ବସ୍ତ୍ରର କର ରହିଥିଲେ । କିରୁବଦୂତଗଣ ନିୟମ ସିନ୍ଦୂକ ଓ ସିନ୍ଦୂକକୁ ବହ ନେଇଯିବା ଖମ୍ବଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ । 9ସେହି ଖମ୍ବଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ଲମ୍ବା ଥିଲା ଯେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାନର ସମ୍ମୁଖରୁ ତାହାର ଦୁଇପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଖମ୍ବଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଖମ୍ବଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଅଛନ୍ତି । 10ଦୁଇଗୋଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ବନା ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କିଛି ନ ଥିଲା । ମୋଗା ‘ହୋରେବ’ ପବିତ୍ରରେ ଏହି ଦୁଇଟି ଫଳକକୁ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ । ‘ହୋରେବ’ ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ରୁକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମିଗରରୁ ବାହାର ଆସିବା ପରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା ।

11ସମସ୍ତ ଯାଦକଗଣ ସେମାନଙ୍କର ବଶେଷ ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ ଖାତିର ନ କରି ନିଜକୁ ଗୃହି କଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଆସିଲେ । 12ଲେବୀୟ ଗାୟକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପୂର୍ବପଟେ ଠିଆ ହେଲେ । ଆସଫ୍, ହେମନ୍ ଓ ଯିଦୁଥୁନ୍ଙ୍କ ଗାୟକଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ଆଉ, ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ଭ୍ରାତାଗଣ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେହି ଲେବୀୟ ଗାୟକମାନେ ଶୁଭ୍ର କାର୍ପାସ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଗିନ, ସାରଙ୍ଗ ଓ ବୀଣାଯନ୍ତ୍ର ଥିଲା । ସେହି ଲେବୀୟ ଗାୟକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ 120 ନଣ ଯାଦକ ଥିଲେ । ସେହି 120 ନଣ ଯାଦକ ତୂରୀ ବଜାଇଲେ । 13ତୂରୀ ବାଦକ ଓ ଗାୟକ

ଭୋଦି ପତ୍ରକୁଟୀର ପର୍ବ ।

ଲୋକମାନେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଲ୍ୟ ଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଗାନ କରାଗଲା ସେମାନେ ଏକ ଗନ୍ଧ କଲେ। ସେମାନେ ତୁରୀ, ଗିନି ଓ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସହତ ଉଚ୍ଚସ୍ଵର କଲେ। ସେମାନେ ଏହି ଗୀତ ଗାଇଲେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା କଲେ, କାରଣ ସେ ମଙ୍ଗଳମୟ। ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପ୍ରେମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ।

ଏହାପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମେଘ ଘୁରୁ ପୁଣି ହେଲା। 14 ସେହି ମେଘ ହେତୁ ଯାଜକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ନୀତି ରଖିପାରଲେ ନାହିଁ। କାରଣ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁଣି କରିଥିଲା।

6 ଏହାପରେ ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ସେ ଗାଢ଼ ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ। 2 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି। ଅନନ୍ତକାଳ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିର ସ୍ଥାନ ଅଟେ।”

ଶଲୋମନଙ୍କର ଭାଷଣ

3 ଶୁଭା ଶଲୋମନ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ବୁଲି ପଡ଼ିଲେ। 4 ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଂସା କର। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ କଥା ହେବା ସମୟରେ ଯାହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ତାହା ସଫଳ କରିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଏହା କହିଥିଲେ: 5 ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ଦିନଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ନାମରେ ଗୁହଟିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଗ୍ରାୟେଲର କୌଣସି ପରବାରବର୍ଗର ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ। ମୋର ଲୋକ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ଵ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ସୃଷ୍ଟି ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ। 6 କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆମ୍ଭର ନାମାର୍ଥେ ଏକ ସ୍ଥାନ ରୂପେ ନିରୂପଣ କରିଅଛୁ। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଲୋକ ଦାଉଦକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ନେତୃତ୍ଵ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଅଛୁ।”

7 “ମୋର ପିତା ଦାଉଦ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ରୁହିଥିଲେ। 8 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ଖୁବ୍ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଅଛ। 9 କିନ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭେ ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭର ନିଜର ପୁତ୍ର ମୋ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବ।’ 10 ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେ ତାହା କରିଛନ୍ତି। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଶୁଭା ରୂପେ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ଉତ୍ତରଧିକାରୀ ହୋଇଛି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାହିଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। ଆଉ, ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଅଛି। 11 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ବିଶେଷ ରୁକ୍ଷର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିବା ସିନ୍ଦୂକକୁ ମୁଁ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଅଛି।”

ଶଲୋମନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା

12 ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆହେଲେ। ସେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଏହାପରେ ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କଲେ। 13 ଶଲୋମନ 2.6 ମିଟର ଲମ୍ବ ଓ 2.6 ମିଟର ପ୍ରସ୍ଥ ଓ 1.5 ମିଟର ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ପିଠାଲର ଏକ ମଞ୍ଚ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ ବାହାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ। ଏହାପରେ, ସେ ସେହି ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଠିଆହେଲେ ଓ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଥିବା ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଶ୍ଵେଦ ପଢ଼ିଲେ। ଶଲୋମନ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ଆପଣା ଦୁଇ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ। 14 ଶଲୋମନ କହିଲେ,

“ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ସ୍ଵର୍ଗରେ କିଅବା ପୃଥିବୀରେ ତୁମ୍ଭ ତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି। ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ତର ସହତ ମାନନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେହି ଦାସମାନଙ୍କ ସହତ ନିଶ୍ଚଳ ପ୍ରେମ ରଖିଥାଅ। 15 ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ନିୟମ ରକ୍ଷା କରିଅଛ। ଦାଉଦ ମୋର ପିତା ଥିଲେ। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣାର ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ। ଆଉ, ଆଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଘୁରୁ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସତ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଅଛ। 16 ବର୍ତ୍ତମାନ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କର। ତୁମ୍ଭେ ଏହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲ; ତୁମ୍ଭେ କହିଲ, ‘ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କରୁ ଜଣେ ସର୍ବଦା ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଫିହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହେବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ନିଜର କର୍ମ ସାବଧାନତା ପୂର୍ବକ କରିବେ, ତେବେ କେବଳ ଏହା ଘଟିବ। ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ମୋର ଆଇନ୍ ସବୁ ପାଳନ କରିଅଛ, ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ଆଇନ୍ ମାନବାକୁ ପଢ଼ିବ।’ 17 ବର୍ତ୍ତମାନ, ହେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସଫଳ କର। ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲ। 18 “କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ନାଶ୍ଟି ଯେ ତୁମ୍ଭେ, ପରମେଶ୍ଵର, ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ବସବାସ କରିବ ନାହିଁ। ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଉଚ୍ଚତମ ସ୍ଵର୍ଗଗଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଆଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନାଶ୍ଟି ଯେ, ମୁଁ ନିର୍ମିତ କରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭକୁ ଧାରଣ କରି ନ ପାରେ। 19 କିନ୍ତୁ, ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଦୟା ଭିକ୍ଷା କରିବା ସମୟରେ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଡାକ ପକାଇବା ସମୟରେ ମୋର ଡାକ ଶୁଣ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛି, ତାହା ଶୁଣ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଅଟେ। 20 ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ଦିବ୍ୟାଗତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଯେପରି ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିଥାଉ। ତୁମ୍ଭେ କହିଅଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ତୁମ୍ଭର ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବ। ମୁଁ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଗୁହଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବ। 21 ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲ

ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଚାଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି। ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ତାହା ଶୁଣି। ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର।

22“ଯଦି ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତାକୁ* ଗପଥ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ଗପଥ କରିବାକୁ ଆସେ, 23ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣି। ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କର ବିଚାର କର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କର। ପୁଣି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡିତ କର ଓ ସେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ ଧାରା କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରାଇଛି, ତାକୁ ସେହି ବ୍ୟୟ ଧାରା କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରାଅ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିର୍ଦୋଷ, ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ନିର୍ଦୋଷ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କର।

24“ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ ଦଣ୍ଡେ ଗତୁ ଆସି ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରେ। ଆଉ ତା’ପରେ, ଯଦି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର କରୁଣା ଉକ୍ଷା କରନ୍ତି। 25ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣି ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପାପ କ୍ଷମା କର। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସେଠାକୁ ଫେରାଇ ଆଣ।

26“ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ହୁଏତ ବର୍ଷା ହୋଇ ନ ପାରେ। ଯଦି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଘଟିବ। ଆଉ ଯଦି, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଚାଲି ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାଅ। ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଅନୁତାପ କରନ୍ତି। 27ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହା ଶୁଣି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ସବୁ କ୍ଷମା କର। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଅଟନ୍ତି। ତେଣୁ ସେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ନୀଚିବା କାଟିବା ଉଚିତ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଯଥାର୍ଥ ପଥ ଗିଣାଅ। ଆଉ, ତୁମ୍ଭର ଦେଶ ମଧ୍ୟକୁ ବର୍ଷା ପଠାଅ। ସେହି ଦେଶକୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ।

28“ଦେଶରେ ହୁଏତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିପାରେ, କିଅବା ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ସବୁ ହୋଇପାରେ, ଅବା ଶସ୍ୟ ସବୁ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରେ, ଅଥବା ଫିମ୍ପି, କିଅବା ପକ୍ଷପାଳ, ନଭୁବା ଝିଣ୍ଡିକା କିଅବା ଗତୁମାନେ ଯଦି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, କିଅବା ଯଦି ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ରୋଗ ଦେଖାଯାଏ, 29ଆଉ, ତା’ପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ତୁମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର

ସମସ୍ୟା ଓ କ୍ଳେଶ ନାଶି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ବୀନତି କରେ, - ଆଉ ଯଦି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଚାଲି ତାହାର ହସ୍ତ ପ୍ରସାର କରେ,

30ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ତାହା ଶୁଣି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ବାସ କର, ଓ କ୍ଷମା ଦିଅ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତାହାର ପ୍ରାପ୍ୟମତେ ଦିଅ। କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ନାଶି ଯେ, ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତିର ହୃଦୟରେ କ’ଣ ଅଛି। 31ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଦେଶରେ ଲୋକମାନେ ଯେତେକାଳ ବାସ କରିବେ, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭୟ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ମାନିବେ।

32“ହୁଏତ ଦଣ୍ଡେ ଅପରାଧୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଇପାରେ, ଯିଏ ଦଣ୍ଡେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ହୋଇ ନ ଥିବ, କିନ୍ତୁ ଏକ ଦୂର ଦେଶରୁ ଏଠାକୁ ଆସିଥାଇପାରେ। ସେହି ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭର ମହାନ ନାମ, ତୁମ୍ଭର ମହାନ ଶକ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ତୁମ୍ଭର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଶୁଣି ଆସିପାରେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିବ ଓ ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼କୁ ଚାଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, 33ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାସ କର, ସେଠାରୁ ଥାଇ, ସେହି ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ଶୁଣି ଓ ତାହାର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ। ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ସାର୍ବ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ନାମକୁ ନାଶିବେ, ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ। ଆଉ, ମୁଁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିର ଯେ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ନାମିତ, ଏହା ପୃଥିବୀସ୍ତ ସମସ୍ତ ଲୋକ ନାଶିବେ।

34“ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗତୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଧାରା ମନୋନୀତ ଏହି ନଗର ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଚାଲି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। 35ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି। ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବୀନତି ଶୁଣି। ଆଉ, ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।

36“ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବେ- ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କେହି ନାହିଁ, ଯେ ପାପ କରେ ନାହିଁ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ଦଣ୍ଡେ ଗତୁଧାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଦିତ କରାଇବ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରାଇ ପୂରବର୍ତ୍ତୀ କିଅବା ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କୌଣସି ଏକ ଦେଶକୁ ବଳପୂର୍ବକ ଯିବାକୁ ଦେବ। 37କିନ୍ତୁ, ତାହାପରେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ରହିଥିବା ଦେଶରେ ଅନୁତାପ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୟା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। ସେମାନେ କହିବେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୁଲ୍ କରିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା ପୂର୍ବକ ଆଚରଣ କରିଅଛୁ।’ 38ଆଉ, ତା’ପରେ ସେମାନେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ରହିଥିବା ଦେଶରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ଆତ୍ମା ସହିତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ। ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ, ଯେଉଁ ଦେଶ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲ ଓ ତୁମ୍ଭର ମନୋନୀତ ଏହି ନଗର ଆଡ଼େ ଚାଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ

ଗପଥ ଯଦି ଦଣ୍ଡେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ତା’ର ପଡୋଶୀର ପ୍ରବ୍ୟ ନେଇଥାଏ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରାଯାଏ, ସେ ଗପଥ କରେ ଯେ, ସେ ତାହା କରି ନାହିଁ। ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖନ୍ତୁ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 22:10-11।

ନାମ ନମନ୍ତେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ମନ୍ଦିର ଆଡ଼େ ଚାଲି ଯିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। 39 ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ଶୁଣିବ, ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ନମନ୍ତେ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କର। ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଥିବା ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର। 40 ବର୍ତ୍ତମାନ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁଳ୍ କରିବାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିବେଦନ କରେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ, ତାହା ଶୁଣ।

41 “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଗ୍ରତ ହୁଅ, ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକ ଯାହାକି ତୁମ୍ଭର ଗଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ତୁମ୍ଭର ସେହି ବିଶେଷ ସ୍ଥାନକୁ ଆସ। ତୁମ୍ଭର ଯାଦକଗଣ ପରିତ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜିତ ହୁଅନ୍ତୁ। ତୁମ୍ଭର ସତ୍ତ୍ୱ ଅନୁଗାମୀଗଣ, ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅନ୍ତୁ।

42 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭର ଅଭିଷିକ୍ତ ରାଜାକୁ ଗ୍ରହଣ କର। ତୁମ୍ଭର ଅନୁଗତ ଦାସ ଦାଉଦକୁ ସ୍ମରଣ କର!”

ମନ୍ଦିର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗିକୃତ ହେଲା

7 ଗଲୋମନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିସାରିବା ପରେ ଆକାଶରୁ ଅଗ୍ନି ଆସି ହୋମବଳ ଓ ବଳିଦାନସବୁ ଗ୍ରାସକଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା। 2 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବାରୁ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। 3 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପଡ଼ିବା ଦେଖିଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିର ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିଲେ। ସେମାନେ ଭୂମି ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ଧନ୍ୟବାଦ କଲେ। ସେମାନେ ଗାଲଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତମ ଅଟନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ଦୟା ଚିରକାଳ ନମନ୍ତେ ଅବରତ ରହିଥାଏ।”

4 ଏହାପରେ ରାଜା ଗଲୋମନ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 5 ରାଜା ଗଲୋମନ 22,000 ବଳଦ ଓ 120,000 ମେଣ୍ଟା ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ରାଜା ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ। 6 ଯାଦକମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଥିଲେ। ଲେବୀୟଗଣ ଯେଉଁ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସହତ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ନମନ୍ତେ ସେହି ବାଦ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ କହୁଥିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରେମ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ!” ସେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ଭୂରୀ ବଜାଇଲେ।

7 ଗଲୋମନ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବେଦୀକୁ ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କଲେ। ଏହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା। ସେଠାରେ ଗଲୋମନ ହୋମବଳ ଓ ସହଭାଗିତାର ନୈବେଦ୍ୟର ଚର୍ଚ୍ଚ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଗଲୋମନ

ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ମଧ୍ୟଭାଗକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ, କାରଣ ସେ ଯେଉଁ ପିତା ନିର୍ମିତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ତାହା ହୋମବଳ, ଗନ୍ଧ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ଏକାବେଳେ ଧାରଣ କରିପାରୁ ନ ଥିଲା।

8 ଗଲୋମନ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଦି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲେ। ଗଲୋମନଙ୍କ ସହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ବିରାଟ ସମାବେଶ ହେଲା। ସେହି ଲୋକମାନେ ଲିବୋ-ହମାତ୍ ଓ ମିଗରର ସୀମାରୁ ଆସିଥିଲେ। 9 ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେମାନେ ଏକ ପବିତ୍ର ସଭା କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସାତଦିନ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାରେ କଟାଇଲେ। ଆଉ, ସେମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଦି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲେ। 10 ସପ୍ତମ ମାସର ତେଲଶତମ ଦିନରେ ଗଲୋମନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଲେ। ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦ, ଗଲୋମନ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳମୟ ହୋଇଥିଲେ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଗଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ

11 ଗଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ରାଜାଙ୍କ ଗୃହକୁ ସମାପ୍ତ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ନମନ୍ତେ ଗଲୋମନ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲା। 12 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଗଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗଲୋମନ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଅଛୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ମନ୍ଦିର ରୂପେ ନମନାତ କରିଅଛୁ। ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିପାରିବେ। 13 ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଆକାଶ ରୁଦ୍ଧ କରୁ, ବର୍ଷା ହୁଏ ନାହିଁ, କି ଆମ୍ଭେ ପଞ୍ଜପାଳମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉ ଅବା ଆମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ରୋଗ ପ୍ରେରଣ କରୁ, 14 ସେତେବେଳେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ନାମରେ ନାମିତ ଲୋକମାନେ ନମ୍ର ହେବେ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଆମ୍ଭକୁ ଖୋଜିବେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ପଥରୁ ଫେରି ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବା। ଆଉ, ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରିବା ଓ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ସ୍ତୁତ୍ତ କରିବା। 15 ବର୍ତ୍ତମାନ, ଆମ୍ଭର ଚକ୍ଷୁ ଉନ୍ମୁଳ୍ ହେବ ଓ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯିବ, ତାହାକୁ ଆମ୍ଭର କର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ଶୁଣିବ। 16 ଆମ୍ଭେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ନମନାତ କରିଅଛୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ନାମ ଯେପରି ଚିରକାଳ ନମନ୍ତେ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ, ସେଥିନମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର କରିଅଛୁ। ହଁ, ଆମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଓ ହୃଦୟ ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ସଦାସର୍ବଦା ରହିବ।

17 “ବର୍ତ୍ତମାନ ହେ ଗଲୋମନ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ଯଦି ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ନିବନ୍ଧନାପନ କରିବ ଓ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସମସ୍ତ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ତାହାସବୁ ମାନବ ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ନିୟମ ଓ ନୀତି ପାଳନ

କରିବ, 18ତା'ହେଲେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗନ୍ଧକୁ ମହାନ କରିବା। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ସହଚ ଏହ ରୁକ୍ମ କରିଥିଲୁ। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲୁ, 'ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭ ବଂଶରୁ ସର୍ବଦା ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ହେବ।'

19“କିନ୍ତୁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେ ଦେଇଥିବା ଆଦେଶ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା ଓ ଉପାସନା କରିବ, 20ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଇଅଛୁ, ଆମ୍ଭର ସେହି ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବା। ଆଉ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ନାମ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର କରିଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା। ଆମ୍ଭେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଏପ୍ରକାର କରିବ ଯେ, ସବୁ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଡାକ୍ଷିଣ୍ୟ କରିବେ। 21ଉଚ୍ଚସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଏହି ମନ୍ଦିର ପାର୍ଶ୍ୱ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହେବେ। ସେମାନେ କହିବେ, 'ସଦାପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଏହି ଦେଶ ଓ ଏହି ମନ୍ଦିର ପ୍ରତି ଏ ପ୍ରକାର ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଘଟାଇଲେ?' 22ତେବେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିବେ, 'କାରଣ ଲୋକମାନେ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମାନୁଥିଲେ। ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଉପାସନା ଓ ସେବା କଲେ। ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପ୍ରକାର ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଘଟାଇଲେ।”

ଶଲୋମନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ନଗର ସକଳ

8 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଓ ନିଜର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ 20 ବର୍ଷ ଲାଗିଲା। 2ଏହାପରେ ହିରାମ ରାଜା ଦେଇଥିବା ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଶଲୋମନ ଆଉଥରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଆଉ ଶଲୋମନ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ କିଛି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। 3ଏହାପରେ ଶଲୋମନ ସୋବିତ୍ତ ହମାତକୁ ଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ଅଧିକାର କଲେ। 4ଶଲୋମନ ମଧ୍ୟ ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ତଦ୍ମୋର୍ ସହର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ହମାତରେ ସମସ୍ତ ସହର ନିର୍ମାଣ କଲେ। 5ଶଲୋମନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଚୈଥ-ହୋରଣ୍ଡ ଓ ନୀଳସ୍ତ୍ର ଚୈଥ-ହୋରଣ୍ଡର ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉଥରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗରେ ପରିଣତ କଲେ। ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ଅତି ସୁଦୃଢ଼ ପ୍ରାଚୀର, ଦ୍ୱାର ଓ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକରେ ଦୃଢ଼ ଅର୍ଚ୍ଚିତ ଥିଲା। 6ଏବଂ ଶଲୋମନ ବାଲତ୍ ସହର ଓ ଅନ୍ୟ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀ ପକାଇଥିଲେ। ସେ ଆହୁରି ଅନେକ ନଗରସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୁଦ୍ଧରଥ ସବୁ ରଖା ଯାଉଥିଲା ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଶଲୋମନ ଯିରୁଶାଲମ, ଲିବାନୋନ୍ରେ ଓ ସେ ରାଜା ଥିବା ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଯାହା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଲେ, ତାହା ନିର୍ମାଣ କଲେ।

7ସେଠାରେ ହତ୍ତାୟ, ଇମୋରୀୟ, ପରିଷାୟ, ହଦୀୟ ଓ

ସିବୁଷୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ନୁହେଁନ୍ତି। 8ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର, ଯେଉଁମାନେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଭୂମିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଧ କରାଯାଇ ନଥିଲେ। ଶଲୋମନ ସେହି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ଭାବରେ କାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। ସେମାନେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୀତଦାସ ଅଛନ୍ତି। 9ଶଲୋମନ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବାଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ଯୋଗା ଥିଲେ। ସେମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କର ସାମରିକ ବାହନୀର ପଦାଧିକାରୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ରଥର ସେନାପତି ଥିଲେ। 10ଆଉ, ଇଗ୍ରାୟେଲର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାରଖ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ସେଠାରେ 250 ଜଣ ତଦାରଖକାରୀ ଥିଲେ।

11ଶଲୋମନ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରୁ ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଡାକି ନିମନ୍ତେ ସେ ନିର୍ମିତ କରିଥିବା ଗୃହକୁ ଆଣିଲେ। ଶଲୋମନ କହିଲେ, “ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହରେ ବାସ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଶେଷ ସିନ୍ଦୂଳ ଥିଲା, ତାହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଅଟେ।”

12ଏହାପରେ ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ଶଲୋମନ ମନ୍ଦିରର ବାରଣ୍ଡା ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ବଳିବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ। 13ମୋଗା ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଶଲୋମନ ସେହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ବଳି ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବାର, ଅମାବାସ୍ୟା ଉତ୍ସବ ଓ ତ୍ରୟୋବିଧି ଛୁଟିଦିବସ ଗୁଡ଼ିକରେ ବଳି ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଉ ଥିଲା। ଏହି ତ୍ରୟୋବିଧି ଛୁଟିଦିବସଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା ବିନା ଖମ୍ବାରର ତାଣ୍ଡୁଲ୍ୟ ରୋଚାର ପର୍ବ, ସପ୍ତାହବ୍ୟାପି ପର୍ବ ଓ ଆଶ୍ୱିନୀୟାୟକ ପର୍ବ।

14ଶଲୋମନ ତାଙ୍କ ପିତା ଦାଉଦଙ୍କର ଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ପାଳନ କଲେ। ଶଲୋମନ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଦଳକୁ ସେମାନଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ। ଶଲୋମନ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ। ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାନରେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବା ଓ ମନ୍ଦିରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଦୈନନ୍ଦିନ ଯେଉଁ ବିଷୟମାନ କରାଯାଏ, ସେଥିରେ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା। ଆଉ ଶଲୋମନ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାରପାଳମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦଳ ଅନୁଯାୟୀ ମନୋନୀତ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଦାଉଦ ତାକୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। 15ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କଲେ, ଯାହା ଶଲୋମନ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ଏବଂ ଏହାର କୋଷାଗାରରେ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ।

16ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଶେଷ ନ ହେଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶଲୋମନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ କରାଗଲା।

17 ଏହାପରେ ଶଲୋମନ ଇତ୍ସିୟୋନ-ଗେବର ଓ ଏଲତ ସହରମାନଙ୍କୁ ଗଲେ । ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ସମୁଦ୍ର ନିକଟରେ ଥିଲା । 18 ସୁରମ୍ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନାହାନ୍ଦସବୁ ପଠାଇଲେ । ସୁରମ୍ଙ୍କ ନିନ୍ଦା ଲୋକମାନେ ନାହାନ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବାହଲେ । ସୁରମ୍ଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦକ୍ଷ ନାବିକ ଥିଲେ । ସୁରମ୍ଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ସହତ ଓଫୀରକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ 450 ଡାଲନ୍ତ ସୁନା ଆଣିଲେ ।

ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ଆସନ୍ତ

9 ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନଙ୍କର ସୁଖ୍ୟାତି ବନ୍ଧୁରେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ତେଣୁ ସେ କଠିନ ପ୍ରଶ୍ନ ପୁର ଶଲୋମନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ । ଶିବାର ରାଣୀଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ବୃହତ୍ ଦଳ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ସହତ ମସଲ, ପ୍ରତୁର ସୁନା ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଥରରେ ଲଦି ହୋଇଥିବା ଓଟମାନେ ଥିଲେ । ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେ ବନ୍ଧୁରେ ପଚାରିଲେ । ଶଲୋମନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । 2 ଶଲୋମନ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଲେ । ଶଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତର ଦେବା କମ୍ପା ବୁଝାଇ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କଠିନ ବନ୍ଧୁ ନ ଥିଲା । 3 ଶିବାର ରାଣୀ ଶଲୋମନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ତାଙ୍କ ନିର୍ମିତ ଗୃହ ଦେଖିଲେ । 4 ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମେଦ ଉପରେ ରଖା ଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଓ ତାଙ୍କର ଅନେକ ବନ୍ଧେଷ କର୍ମଗୁରୀଗଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ଗୁକରମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଓ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖିଲେ । ସେ ଶଲୋମନଙ୍କର ମଦ୍ୟ ପରିବେଷଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ଶଲୋମନଙ୍କ ପୁର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋମବଳିଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ । ଶିବାର ରାଣୀ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସବୁ ବନ୍ଧୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ହତଚକିତ ହୋଇଗଲେ । 5 ଏହାପରେ ସେ ଶଲୋମନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋ ଦେଶରେ ଆପଣଙ୍କ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ଓ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲି, ତାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ । 6 ମୁଁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନିନ୍ଦାରେ ନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଗଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲି । ଓଃ, ଆପଣଙ୍କ ମହାନ ଜ୍ଞାନର ଅଦ୍ୱେକ ସୁଦ୍ଧା ମୋତେ କୁହାଯାଇ ନଥିଲା । ମୁଁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଗଳ୍ପ ଶୁଣିଥିଲି । ଆପଣ ସେ ସବୁଥିରୁ ଆତ୍ମର ଅଧିକ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । 7 ଭୃମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଓ ସେବକଗଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କର ସେବା କରିବା ସମୟରେ ଆପଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନର କଥା ଶୁଣି ପାରିବେ । 8 ଆପଣଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଶଂସିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେ ଆପଣଙ୍କଠାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ କରାଇଅଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସପକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି । ସେଥିନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ

କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା କରିଅଛନ୍ତି ।”

9 ଏହାପରେ ଶିବାର ରାଣୀ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କୁ 120 ଡାଲନ୍ତ ସୁନା, ପ୍ରତୁର ପରିମାଣର ମସଲ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରସ୍ତରମାନ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଶିବାର ରାଣୀଙ୍କ ପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାର ବିଶୁଦ୍ଧ ମସଲ ଦେଇ ନ ଥିଲା ।

10 ସୁରମ୍ଙ୍କ ଦାସ ଓ ଶଲୋମନଙ୍କ ଦାସମାନେ ଓଫୀରରୁ ସୁନା ଆଣିଲେ । ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଆଲଗମ୍ କାଠ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଥରସବୁ ଆଣିଲେ । 11 ଗଦା ଶଲୋମନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପହାଚ ଓ ଗଦାଙ୍କ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଲଗମ୍ କାଠକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଶଲୋମନ ଗାୟକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୀଣା ଓ ସାରଙ୍ଗ ବାଦ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆଲଗମ୍ କାଠ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଯିହୁଦା ଦେଶର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଲଗମ୍ କାଠରୁ ଏପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ନ ଥିଲେ ।

12 ଶିବାର ରାଣୀ ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କୁ ଯାହାକିଛି ମାଗିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଶିବାର ରାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସବୁ ବସ୍ତ୍ର ଆଣିଥିଲେ, ଶଲୋମନ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ବସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଏହାପରେ ଶିବାର ରାଣୀ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ନିନ୍ଦା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଶଲୋମନଙ୍କର ଅସ୍ତମାରୀ ଧନସଂପଦ

13 ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶଲୋମନ ଯେତେ ପରିମାଣର ସୁନା ପାଇଥିଲେ, ତାହାର ଓଦନ 666 ଡାଲନ୍ତ ହେଲା । 14 ଭ୍ରମଣକାରୀ ବଣିକ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମର ସୁନା ଆଣିଲେ । ଆରବର ସମସ୍ତ ରାଜାଗଣ ଓ ଦେଶର ଗାୟକଗଣ ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁନା ଓ ରୂପା ନେଇ ଆସିଲେ । 15 ଶଲୋମନ ପିଟା ସୁନାରୁ 200 ବୃହତ୍ ଢାଲ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଢାଲ ନିମନ୍ତେ 600 ଶେକଲ ପିଟା ସୁନା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । 16 ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଶଲୋମନ ପିଟା ସୁନାରୁ 300 ଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ଢାଲ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଢାଲ ନିମନ୍ତେ 300 ଶେକଲ ସୁନା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା । ଗଦା ଶଲୋମନ “ଲିବାନୋନର ଅରଣ୍ୟ” ନାମକ ଗୃହରେ ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଢାଲଗୁଡ଼ିକ ରଖିଲେ । 17 ଗଦା ଶଲୋମନ ଏକ ବୃହତ୍ ସିଂହାସନ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାତୀଦାନ୍ତର ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସେ ସେହି ସିଂହାସନକୁ ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ପୁର ଆବୃତ୍ତ କଲେ । 18 ସେହି ଛଅଗୋଟି ପାହାଚ ସିଂହାସନ ନିକଟକୁ ଗୁଣ୍ଠା କରାଇ ନେଲା । ସୁନାରେ ନିର୍ମିତ ଏକ ପାଦପୀଠ ତାହାର ଥିଲା । ସିଂହାସନର ଆସନର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାହୁଭଗ୍ନମାନ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାହୁଭଗ୍ନର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ସିଂହମୂର୍ତ୍ତି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲା । 19 ଛଅଗୋଟି ପାହାଚରେ ବାରଗୋଟି ସିଂହଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାହାଚର ଶେଷରେ ଗୋଟିଏ ସିଂହ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ଏ ପ୍ରକାର ସିଂହାସନ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । 20 ଗଦା ଶଲୋମନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାନପାତ୍ର

ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ଲିବାନୋନ୍ ଅରଣ୍ୟସ୍ଥିତ ଗୁହର ସମସ୍ତ ଗୁହୋପକରଣ ଖାଣ୍ଡି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନିର୍ମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ଗଲୋମନଙ୍କ ସମୟରେ ରୂପା ଏକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟରୂପେ ଗଣ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲା । **21**ରାଜା ଗଲୋମନଙ୍କର ଦାହାଦମାନ ଥିଲା, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ କି ତର୍ଗାଗୁକୁ ଯାଉଥିଲା । ହୁରମ୍‌ଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଗଲୋମନଙ୍କ ଦାହାଦର ନାବକ ଥିଲେ । ପ୍ରତି ତିନିବର୍ଷରେ ଥରେ ସେହି ଦାହାଦଗୁଡ଼ିକ ଗଲୋମନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ତ୍ରୀ, ରୂପା, ହାତୀଦାନ୍ତ, ମାଙ୍କଡ଼ ଓ ମୟୂରମାନ ବହି ଆଣୁଥିଲେ ।

22ରାଜା ଗଲୋମନ ପୁଅବାସ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ରାଜାମାନଙ୍କଠାରୁ ଧନସଂପଦ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ହୋଇ ଉଠିଲେ । **23**ପୁଅବାସ୍ତୁର ସମସ୍ତ ରାଜାଗଣ ଗଲୋମନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଗଲୋମନଙ୍କୁ ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । **24**ପ୍ରତି ବର୍ଷ ସେହି ରାଜାମାନେ ଗଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପହାରମାନ ନେଇ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ, ରୂପା ଦ୍ରବ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧସାଜ, ମଗାଳ, ଅଗୁରୁଡ଼ିକ ଓ ଖଚରମାନ ଆଣିଲେ । **25**ଅଗ୍ର ଓ ରଥମାନଙ୍କୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲୋମନଙ୍କର 4,000 ଅଗ୍ରଗାଳା ଥିଲା । ତାଙ୍କର 12,000 ରଥଗୁଳକ ଥିଲେ । ଗଲୋମନ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଓ ରଥ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମୂଳ ବିଶେଷ ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ରଖିଲେ । **26**ଫରାତ ନଦୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଲେଷ୍ଟିୟା ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶ ଓ ମିଶରର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଉପରେ ଗଲୋମନ ରାଜା ଥିଲେ । **27**ରୂପାର ପରିମାଣ ଏତେ ଥିଲା ଯେ, ତାହା ଯିରୁଶାଲମର ଗୋଡ଼ି ପଥର ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲା । ଆଉ, ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏତେ ପରିମାଣର ଦେବଦାରୁ କାଠ ଥିଲା ଯେ, ତାହା ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ମାଳଭୂମିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ବଢ଼େ । **28**ଲୋକମାନେ ମିଶର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରୁ ଗଲୋମନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରମାନ ଆଣିଲେ ।

ଗଲୋମନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

29ଗଲୋମନ କରିଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟସକଳ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ନାଥନଙ୍କ ଲେଖାସବୁ, ଗୀଲୋନୀୟ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା, ଅହୟଙ୍କର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଇଦୋଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପୁସ୍ତକରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । ଇଦୋ ଯିଏ ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖିଛନ୍ତି । **30**ଗଲୋମନ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ରହିଲେ । **31**ଏହାପରେ, ଗଲୋମନ ତାଙ୍କର ପୁଅପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ବିଗ୍ରାମ ନେଲେ । ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପିତା ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ । ଗଲୋମନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଗଲୋମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ରିହବୟାମ୍ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ ।

ରିହବୟାମ୍ ମୂର୍ଖମାନ କର୍ମ କରନ୍ତି

10 ରିହବୟାମ୍ ଶିଖିମ୍ ସହରକୁ ଗଲେ, କାରଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା

ନିମନ୍ତେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । **2**ରିହବୟାମ୍ ମିଶରରେ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ରାଜା ଗଲୋମନଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ଯାରବୟାମ୍ ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଯାରବୟାମ୍ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ରିହବୟାମ୍ ନୂତନ ରାଜା ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାରବୟାମ୍ ମିଶରରୁ ଫେରି ଆସିଲେ । **3**ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଖାଇଲେ । ଏହାପରେ ଯାରବୟାମ୍ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ରିହବୟାମ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରିହବୟାମ୍, **4**ଭୂମିର ପିତା ଆୟମାନଙ୍କ ଦାବିନକୁ ଅସହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କୁ ତାହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାରୀ ବୋଧ ବୋଧ ପରି ଲାଗୁଅଛି । ସେହି ବୋଧକୁ ଆୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହାଲୁକା କରିଦିଅ, ତେବେ ଆୟମାନେ ଭୂମିର ସେବା କରିବୁ ।”

5ରିହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ’ ନିକଟକୁ ତିନିଦିନ ପରେ ପୁନର୍ବାର ଆସ ।” ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଫେରିଗଲେ ।

6ଏହାପରେ ରାଜା ରିହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହତ କଥା ହେଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଅତୀତରେ ତାଙ୍କର ପିତା ଗଲୋମନଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ । ରିହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣମାନେ ମୋତେ କେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି?”

7ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ରିହବୟାମ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁର କଥା କହିବ, ତେବେ ସେମାନେ ଚରକାଳ ଭୂମିର ସେବା କରିବେ ।”

8କିନ୍ତୁ ରିହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ଦେଇଥିବା ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ରିହବୟାମ୍ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର ବଢ଼ିଥିବା ଓ ତାଙ୍କର ସେବା କରୁଥିବା ଯୁବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କଥା ହେଲେ । **9**ରିହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛ, ଆୟମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଉଚିତ? ମୋର ପିତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଭାର ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ହାଲୁକା କରେ ବୋଲି ସେମାନେ ଗୁହାଁନ୍ତି ।”

10ଏହାପରେ ରିହବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସହତ ବଢ଼ିଥିବା ଯୁବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ସହତ କଥା ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲେ, ‘ଭୂମିର ପିତା ଆୟମାନଙ୍କ ଦାବିନକୁ ଅସହ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଆୟମାନଙ୍କୁ ତାହା ଏକ ଭାରୀ ବୋଧ ବୋଧ ପରି ମନେ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆୟମାନଙ୍କର ସେହି ବୋଧକୁ ହାଲୁକା କରି ବୋଲି ଆୟମାନେ ଗୁହାଁ’ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ରିହବୟାମ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି କହିବା ଉଚିତ୍; ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ମୋର କନିଷ୍ଠ ଅଙ୍ଗୁଳି ମୋର ପିତାଙ୍କର ଅଣ୍ଟାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୋଟା! **11**ମୋର ପିତା ଭୂମିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭାରୀ ବୋଧ ଲଦି ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେହି ବୋଧକୁ ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି । ମୋର ପିତା ଭୂମିକୁ ଗୁରୁକ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ ।

ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରକାର ଗୁରୁକ ଘାତ ଗାଧନ କରିବି, ଯେଉଁଥିରେ ମୁନିଆ କଣ୍ଠାମାନ ବାହାରଥିବ ।”

12 ତିନିଦିନ ପରେ, ଯାରବୟାମ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ରହବୟାମ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଗଦା ରହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କୁ “ମୋ” ନିକଟକୁ ତିନିଦିନ ପରେ ଆସ” ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

13 ଏହା ପରେ ଗଦା ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି କର୍କଶ ଭାବେ କଥା କହିଲେ । ଗଦା ରହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ ।

14 ଯୁବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରକାର ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଗଦା ରହବୟାମ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର କଥା କହିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ମୋର ପିତା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ବୋଝକୁ ଭାରୀ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାକୁ ଆହୁରି ଭାରୀ କରିବି । ମୋର ପିତା ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁକ ଘାତ ଦଣ୍ଡିତ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଗୁରୁକ ଘାତ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯାହାର ଅଗରେ ମୁନିଆଁ କଣ୍ଠାମାନ ବାହାରଥିବ ।”

15 ତେଣୁ ଗଦା ରହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ଵର ଏହି ପ୍ରକାରେ ଏହିସବୁ ଘଟାଇଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଅହୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏହା ସେପରି ଘଟିଲା । ଅହୟ ଗିଲୋନୀୟ ଲୋକ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯାରବୟାମ୍ ନବାଟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

16 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗଦା ରହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଗଦାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶର ଅଂଶ ବିଶେଷ ଅଛୁ? ନା! ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ଯିଶୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଠାରୁ କିଛି ପାଇଅଛୁ? ନା! ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ, ଆସ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଯିବା । ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଦଭୁ କରନ୍ତୁ ।” ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହସବୁକୁ ଫେରିଗଲେ ।

17 କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଆଉ, ରହବୟାମ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଦଭୁ କଲେ ।

18 ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା, ହଦୋଗମ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିଲେ । ରହବୟାମ୍ ତାହାଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ଏହାପରେ ରହବୟାମ୍ ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ତାଙ୍କ ରଥ ଉପରକୁ ଡେଇଁ ଚଢ଼ିଗଲେ ଓ ଖସି ପଳାଇଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପଳାଇଗଲେ ।

19 ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶର ବିରୋଧୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

11 ରହବୟାମ୍ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ, ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୈନିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 180,000 ନିକଟକୁ ଏକତ୍ର କଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଏହି ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ରହବୟାମ୍ ଯେପରି ତାଙ୍କର ଗଦା ଫେରି ପାଇବେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ ।

2 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗମୟିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାଉଁ ଆସିଲା । ଗମୟିୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଗମୟିୟ! ଗଲୋମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାର ଗଦା ରହବୟାମ୍ ଏବଂ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ: “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, ‘ଭୃତ୍ୟମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଯାଉ । ଆମ୍ଭେ ଏହା ଘଟାଇ ଅଛୁ ।” ଅତଏବ ଗଦା ରହବୟାମ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଉଁର ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ଓ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନେ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ନାହିଁ ।

ଗଦା ରହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଉପଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ ।

12 ତିନିଦିନ ପରେ, ଯାରବୟାମ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ରହବୟାମ୍‌ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ।

13 ଏହା ପରେ ଗଦା ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି କର୍କଶ ଭାବେ କଥା କହିଲେ ।

14 ଯୁବା ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରକାର ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଗଦା ରହବୟାମ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ପ୍ରକାର କଥା କହିଲେ ।

15 ତେଣୁ ଗଦା ରହବୟାମ୍ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

16 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଗଦା ରହବୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

17 କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କେତେକ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

18 ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା, ହଦୋଗମ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିଲେ ।

19 ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶର ବିରୋଧୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

11 ରହବୟାମ୍ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ, ସେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସୈନିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 180,000 ନିକଟକୁ ଏକତ୍ର କଲେ ।

2 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗମୟିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାଉଁ ଆସିଲା । ଗମୟିୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ।

3 ରହବୟାମ୍ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କଲେ । ସେ ଆକ୍ରମଣର ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦାରେ ଦୁଇ ନଗରମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

4 ସେ ବୈଥିଲେହେମ, ଏଫ୍ରାଟମ୍, ତକୋୟର ସମସ୍ତ ନଗରକୁ ସ୍ତୃଭୁତ କଲେ ।

5 ବୈଥିୟର, ସୋଖୋ, ଅଭୁଲମ୍, 8ଗାଥ୍, ମାରେଗା, ସୀଫ୍, 9ଅଦୋରୟିମ୍, ଲୁଖୀଗ୍, ଅସେକା, 10ସର୍, ଅୟୁଲୋନ୍ ଓ ହିବୋଶ୍ଵର ନଗର ସବୁର ମରାମତି କଲେ ।

6 ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ଏହି ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇ କରାଗଲା । 11 ଯେତେବେଳେ ରହବୟାମ୍ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ, ସେ ସେଠାରେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

7 ସେ ସେହି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଦ୍ୟ, ତୈଳ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ସମ୍ପଦ ଯୋଗାଣ କଲେ । 12 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ରହବୟାମ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ଭାଲ ଓ ବର୍ଜ୍ଜାମାନ ଗଢ଼ିତ ରଖିଲେ ଓ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଢ଼ କଲେ ।

8 ରହବୟାମ୍ ଯିହୁଦା ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ନଗର ଓ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନରେ ରଖିଲେ ।

9 13 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟଗଣ ରହବୟାମ୍ ସହ ଏକମତ ହେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦେଲେ ।

10 14 ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୃତ୍ୟଗୁଣି ଓ ନିଜର ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଏବଂ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗୁଲି ଆସିଲେ ।

11 ରହବୟାମ୍ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାଦକରୂପେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଏହିପରି କଲେ ।

12 15 ଯାରବୟାମ୍ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵୟଂ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ କି ସେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଛେଳି ଓ ବାଛୁରୀର ପ୍ରତିମା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

13 16 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସେହି ସମସ୍ତ ଘରର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ ।

14 17 ସେହି ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା ଗଦାକୁ ସ୍ତୃଭୁତ କଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲୋମନଙ୍କ ପୁତ୍ର ରହବୟାମ୍‌ଙ୍କର ସପକ୍ଷରେ ରହିଲେ । ସେମାନେ ଏପ୍ରକାର କଲେ, କାରଣ ଦାଉଦ ଓ ଗଲୋମନ ଯେଉଁ ମାର୍ଗରେ ଦୀବନ କାଟୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ମାର୍ଗରେ ଦୀବନ କାଟିଲେ ।

ରହବନ୍ଧୁଙ୍କ ପରବାର

18 ରହବନ୍ଧୁ ମହଲଭଙ୍କୁ ବବାହ କଲେ। ତାଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ଯିରେମୋତ୍ତର। ତାଙ୍କର ମାତା ଥିଲେ ଅବୀହୟିଲ। ଯିରେମୋତ୍ତର ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଅବୀହୟିଲ ଇଲିୟାବଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ। ଇଲିୟାବ ଯିଶୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। 19 ମହଲଭ ରହବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏହି ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ: ଯିୟୁଗ, ଗମରୟ ଓ ସହମ। 20 ଏହାପରେ ରହବନ୍ଧୁ ମାଖାଙ୍କୁ ବବାହ କଲେ। ମାଖା ଅବଗାଲୋମ୍‌ଙ୍କ ଝିଅ ଥିଲେ। ଆଉ ମାଖା ରହବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ: ଅବୟ, ଅତୟ, ସୀଷ ଓ ଶଲୋମୀର୍। 21 ରହବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କର ଅଠର ଦଶ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଷାଠିଏ ଦଶ ଉପପତ୍ନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାଖାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ। ରହବନ୍ଧୁ ଅଠେଇଗ ଦଶ ପୁତ୍ର ଓ ଷାଠିଏ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ।

22 ରହବନ୍ଧୁ ମାଖାର ପୁତ୍ର ଅବୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନେତା ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ। ରହବନ୍ଧୁ ଅବୟଙ୍କୁ ରାଜା କରବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଦନା କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି କଲେ। 23 ରହବନ୍ଧୁ ଜ୍ଞାନର ସହତ କର୍ମ କଲେ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତୂପକୁ ନଗରସାର ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପ୍ତ କରି ରଖିଲେ। ଆଉ ରହବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ।

ନିଗରର ରାଜା ଶୀଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି

12 ରହବନ୍ଧୁ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ରାଜା ହୋଇ ଉଠିଲେ, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ। ଏହାପରେ ରହବନ୍ଧୁ ଓ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ମାନବାକୁ ମନା କଲେ। 2 ରାଜା ରହବନ୍ଧୁଙ୍କ ପଞ୍ଚମ ବର୍ଷରେ ଶୀଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ଏହା ଘଟିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଥିଲେ। 3 ଶୀଶକ୍‌ର 12,000 ରଥ, 60,000 ଅଗ୍ନିରୋହିଣୀ ଓ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲେ ଯେ, ଯାହାକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଗଣନା କରି ପାରବ ନାହିଁ। ଶୀଶକ୍‌ର ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହନୀରେ ଲୁବ୍‌ୟର ସୈନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକାୟ ସୈନ୍ୟ ଓ କୁଶୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଥିଲେ। 4 ଶୀଶକ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ଦୃଢ଼ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ କଲା। ଏହାପରେ ଶୀଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲା। 5 ଏହାପରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗମୟିୟ, ରହବନ୍ଧୁ ନିକଟକୁ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ନେତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ଯିହ୍ୱଦାର ସେହି ନେତାମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ଶୀଶକ୍‌ଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ଗମୟିୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି: ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି। ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭର ସାହାଯ୍ୟ ବିନା ଶୀଶକ୍‌ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରୁଅଛୁ।’”

6 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ନେତାଗଣ ଓ ରାଜା ରହବନ୍ଧୁ ଅନୁତାପ କଲେ ଓ ନିଜ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଠିକ୍ କହି ଅଛନ୍ତି।”

7 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରନ୍ତି। ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଗମୟିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁ ଗମୟିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ଉପଗମ ଦେବା। କିନ୍ତୁ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଆମ୍ଭର କ୍ରୋଧ ଭାଳିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ଶୀଶକ୍‌କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନାହିଁ। 8 କିନ୍ତୁ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ଶୀଶକ୍‌ର ଦାସ ହେବେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା କରିବେ, ଆମ୍ଭର ସେବା କରିବା ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଅଟେ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିବ।”

9 ଶୀଶକ୍ ଯିରୁଶାଲମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ଧନସଂପତ୍ତି ସବୁ ଲୁଚି ନେଇଗଲେ। ଶୀଶକ୍ ନିଗରର ରାଜା ଥିଲେ। ଆଉ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ଧନସଂପତ୍ତି ସବୁ ଲୁଚି ନେଇଗଲେ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେ ଶଲୋମନ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାଲ ନେଇଗଲେ। 10 ରାଜା ରହବନ୍ଧୁ ସେହି ସ୍ତୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାଲ ରଖିବା ସ୍ଥାନରେ ପିତ୍ତଳର ଭାଲମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ରାଜାଙ୍କ ଗୃହର ପ୍ରବେଶଦ୍ୱାରକୁ ଦିଗିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ରହବନ୍ଧୁ ସେହି ପିତ୍ତଳ ଭାଲମାନ ଦେଲେ। 11 ରାଜା ଯେତେଥର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେଥର ରକ୍ଷାମାନେ ସେହି ପିତ୍ତଳ ଭାଲଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣିଲେ। ପୁଣି ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପିତ୍ତଳ ଭାଲଗୁଡ଼ିକୁ ରକ୍ଷାଗୃହକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ।

12 ରହବନ୍ଧୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ରହବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ଆପଣା କ୍ରୋଧ ଫେରାଇ ନେଇଗଲେ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ରହବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିନଷ୍ଟ କଲେ ନାହିଁ। ଯିହ୍ୱଦାର କିଛି ମଙ୍ଗଳ ହେଲା।

13 ରାଜା ରହବନ୍ଧୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ନିଜକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ହେଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଏକଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା। ରହବନ୍ଧୁ ସତର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରେ ରାଜା ହୋଇ ରହଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ବଂଶ ମଧ୍ୟରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ହିଁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ତାଙ୍କର ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ମନୋନୀତ କଲେ। ରହବନ୍ଧୁଙ୍କର ମାତା ଥିଲେ ନୟମା। ନୟମା ଅମ୍ନୋନ ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲେ। 14 ରହବନ୍ଧୁ ମନ୍ଦକର୍ମ କଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇ ନ ଥିଲେ।

15 ରହବନ୍ଧୁ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କର୍ମସବୁ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗମୟିୟଙ୍କ ଲିଖିତ ସକଳ ବନ୍ଧ୍ୟ ଓ ଦାର୍ଶନିକ ଇଦୋଙ୍କ ଲିଖିତ ସକଳ ବନ୍ଧ୍ୟରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାରିବାରିକ ଇତିହାସ ସବୁ ଲେଖିଥିଲେ। ରହବନ୍ଧୁ ଓ ଯାରବନ୍ଧୁ ଏହି ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ କାଳରେ ସବୁ ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହିଥିଲା। 16 ରହବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ

ସହତ ବଂଶୀମାନେ ନେଲେ । ଶହଶହମାନଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦିଆଗଲା । ଏହାପରେ ଶହଶହମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅବୟୁ ନୂତନ ଗଦା ହେଲେ ।

ଯିହୁଦାର ଗଦା ଅବୟୁ

13 ଗଦା ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ଗଦଭୂର ଅଠର ବର୍ଷରେ ଅବୟୁ ଯିହୁଦାର ନୂତନ ଗଦା ହେଲେ । **2**ଅବୟୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ତିନିବର୍ଷ ଗଦା ରୁପେ ରହଲେ । ଅବୟୁଙ୍କର ମାତା ଥିଲେ ମୀଖାୟା, ସେ ଉତ୍ତରୀୟଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ଉତ୍ତରୀୟ ଗଦା ସହରରୁ ଆସିଥିଲେ । ଅବୟୁ ଓ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ରହିଥିଲା । **3**ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳରେ 400,000 ନିକ୍ଷା ସାହସୀ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ । ଅବୟୁ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ କାନ୍ଦାଇ ନେଲେ । ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳରେ 800,000 ନିକ୍ଷା ସାହସୀ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ । ଅବୟୁଙ୍କ ସହତ ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଯାରବୟାମ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।

4ଏହାପରେ ଇଫ୍ରାୟିମର ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶସ୍ଥ ସମାରୟିମ୍ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବୟୁ ଠିଆ ହେଲେ । ଅବୟୁ କହିଲେ, “ଯାରବୟାମ୍ ଓ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାୟେଲ, ମୋ କଥା ଶୁଣ! **5**ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଶିବା ଉଚିତ ଯେ, ଇସ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଗଦା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଲବଣ ରୁଚ୍ଛ ସହତ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । **6**କିନ୍ତୁ ଯାରବୟାମ୍ ତାଙ୍କର ମାଲିକଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲେ । ନବାଚର ପୁତ୍ର ଯାରବୟାମ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କ ନିକ୍ଷା ଦାସର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । **7**ଏହାପରେ ନିହାତି ଅଯୋଗ୍ୟ, ମନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ଯାରବୟାମ୍‌ର ସଙ୍ଗୀ ହେଲେ । ଆଉ ଯାରବୟାମ୍ ଓ ସେହି ମନ୍ଦ ଲୋକମାନେ ଶଲୋମନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶହଶହମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ଉଠିଲେ । ଶହଶହମାନ ଅଲୁବୟୁସ୍ତ ଓ ଅନୁଭୂତିହୀନ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଶହଶହମାନ, ଯାରବୟାମ୍ ଓ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦ ସଙ୍ଗୀମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

8“ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗଦଭୂକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଅଛ-ଯେଉଁ ଗଦ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗାଧିତ ହେଉଅଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରୀଗୁଡ଼ିକ ଅଛ-ଯେଉଁ ‘ଦେବତାମାନଙ୍କୁ’ ଯାରବୟାମ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛ । **9**ତୁମ୍ଭେମାନେ ହାରୋଶଙ୍କ ବଂଶଧର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ବାଛୁଲ, ଠିକ୍ ଯେପରି ପୁଅବୀର ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକମାନେ କରିଥାଆନ୍ତି । ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଅଲୁବୟୁସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସାତୋଟି ମେଣ୍ଟା ଆଣିଦେଲେ ନିକ୍ଷା ଯାଦକ ହୋଇ ପାରିବ । ନିକ୍ଷା ଯାଦକ ଯିଏକ ‘ଅଣଦେବତାମାନଙ୍କର’ ସେବା କରିବ ।”

10“କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର

ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିବା ନିମନ୍ତେ ମନାକରି ନାହାଁ । ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନାହାଁ । ଯେଉଁ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ହାରୋଶଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଅଟନ୍ତି । ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । **11**ସେମାନେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ଓ ପ୍ରତି ସଂଧ୍ୟାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳି ଓ ସ୍ତବ୍ଧ ଧୂପ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଶେଷ ମେଦ ଉପରେ ଧାଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ ସଦା ରଖନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦୀପାଧାର ଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି, ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂଧ୍ୟାରେ ପ୍ରଦୀପ ଝଙ୍କମକ୍ କରେ । ଆତ୍ମମାନେ ଅତି ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛ । **12**ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ରହିଛନ୍ତି । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଗାଧକ ଅଟନ୍ତି, ଆଉ ତାଙ୍କର ଯାଦକମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧର ଆହ୍ୱାନ ରୁପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଦକମାନେ ତାଙ୍କର ତୁରୀ ବଦାନ୍ତି । ହେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ ।”

13କିନ୍ତୁ ଯାରବୟାମ୍ ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ପଛ ପଛ ଗୋପନରେ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦଳ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ । ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ଲୁଚି ରହିଥିବା ସୈନ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦାର ପଶ୍ଚାତରେ ଥିଲେ । **14**ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳରେ ଥିବା ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟଗଣ ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଦିଗକୁ ଚାହିଁଲେ, ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ସମ୍ମୁଖରୁ ଓ ପଶ୍ଚାତରୁ, ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଟି କରି ଡାକ ପକାଇଲେ ଓ ଯାଦକମାନେ ତୁରୀ ବଦାଇଲେ । **15**ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ କୋରରେ ଚକ୍ରାର କଲେ । ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ କୋରରେ ଚକ୍ରାର କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ଇସ୍ରାୟେଲରୁ ଆଗତ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯିହୁଦାରୁ ଆଗତ ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ ହେଲେ । **16**ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟଗଣଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ । **17**ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଇସ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଅତି ଗୁରୁତର ଭାବରେ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଇସ୍ରାୟେଲର 500,000 ନିକ୍ଷା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିହତ ହେଲେ । **18**ତେଣୁ, ସେହି ସମୟରେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ବିଦୟା ହେଲେ । ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିବାରୁ ବିଦୟାଲଭ କଲେ । **19**ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଅବୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ବୈଥେଲ, ଯିଶାନା

ଓ ଇମ୍ପ୍ରେନ୍ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ କରିନେଲେ । ସେହି ସହର ଓ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ନିକଟରେ ଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅଧିକାର କରିନେଲେ ।

20 ଅବୟୁ ନୀବତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାରବୟାମ୍ ଆଉ କଦାପି ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାରବୟାମ୍‌ଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । 21 କିନ୍ତୁ ଅବୟୁ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସେ ଚଉଦ ଦଶ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ, ଏବଂ ବାଲଗ ଦଶ ପୁତ୍ର ଓ ଷୋହଳ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କର ପିତା ହେଲେ । 22 ଅବୟୁ ଆଉ ଯେଉଁ ସବୁ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଇଦୋ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ।

14 ଅବୟୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ଗୟନ କଲେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ । ଏହାପରେ ଅବୟୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆସା, ଅବୟୁଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ । ଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲା ।

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆସା

2 ଆସା ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିଷୟମାନ କଲେ । 3 ଆସା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ବିଦେଶୀୟ ଯଜ୍ଞବେଦୀସବୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ । ଆସା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ସବୁ ଦୂର କରିଦେଲେ ଓ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ସବୁକୁ ଭାଙ୍ଗି ରୂମାଳ କରିଦେଲେ । ଆଉ ଆସା ଆଶେର ସ୍ତମ୍ଭ ସବୁକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ । 4 ଆସା ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁଗମନ କରୁଥିଲେ । ଆଉ ଆସା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିୟମ ଓ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକର ବାଧ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ । 5 ଆସା ଆହ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଓ ସ୍ତମ୍ଭ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲେ । ତେଣୁ ଆସା ରାଜା ଥିବା ସମୟରେ ରାଜ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ରହିଲା । 6 ଯିହ୍ୱଦାରେ ଶାନ୍ତି ଥିବା ସମୟରେ ଆସା ଯିହ୍ୱଦାରେ ଦୁଇ ନଗରମାନ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ସେହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ ନଥିଲା ।

7 ଆସା ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ସହର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବା । ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଦୁର୍ଗ, ଦ୍ୱାର ଓ ଦ୍ୱାରର କଳିଣି ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଆସ, ଏହା କରିବା । ଏହି ଦେଶ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଟେ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିଅଛୁ । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।” ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସଫଳତା ପାଇଲେ ।

8 ଆସାଙ୍କର ଯିହ୍ୱଦା ବଂଶରୁ 300,000 ଓ ବିନ୍ୟାମୀନ ବଂଶରୁ 280,000 ଲୋକଙ୍କର ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲା । ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ବିରାଟକାୟ ଭାଲ ଓ ବଜ୍ରୀମାନ ବହନ କରୁଥିଲେ । ବିନ୍ୟାମୀନର ଲୋକମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଭାଲ

ଧରୁଥିଲେ ଓ ଧନୁରୁ ତୀର ନିକ୍ଷେପ କରୁଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ସାହସୀ ଥିଲେ ।

9 ଏହାପରେ ସେହି ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲା । ସେହି ଇଥିଓପିଆର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲା । ସେହି ସହତ ଥିବା ସୈନ୍ୟଦଳରେ 10,00,000 ଲୋକ ଓ 300 ରଥ ଥିଲେ । ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ମାରେଶା ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଡ଼ିଗଲେ । 10 ଆସା ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ମାରେଶାର ସଫାଆ ଉପତ୍ୟକାର ମାରେଶା ନିକଟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଲେ ।

11 ଆସା ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡାକ ପକାଇଲେ ଓ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶକ୍ତିହୀନ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଯେତିକି ସହଜ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସେତିକି ସହଜ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛ । ଏହି ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହାନ ବିପକ୍ଷରେ ଥିଲେ ହେଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁ ! ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାହାରିକୁ ନୟ ଲାଭ କରିବାକୁ ଦିଅନାହିଁ ।”

12 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଥିଓପିୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସା ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଆଉ ଇଥିଓପିୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ ।

13 ଆସା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଇଥିଓପିୟ ସୈନ୍ୟଦଳଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗରାସ୍ ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ବହୁ ଫଣ୍ଟ୍ୟକ ସୈନ୍ୟଗଣ ସଂଘାତକ ଭାବରେ କ୍ଷତାକ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ଆରୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଦ୍ୱାର ରୁଣ୍ଡି ବିରୁଣ୍ଡି ହୋଇଗଲେ ଆସା ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଲୁଟି ନେଲେ । 14 ଆସା ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଗରାସ୍‌ର ନିକଟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ସହର ଉପରେ ବିଜୟଲାଭ କଲେ । ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ । ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ ରହିଥିଲା । ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରୁ ସେହି ସମସ୍ତ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଗଲେ । 15 ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ମେଷ ପାଳକମାନଙ୍କର ଛାଉଣୀ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେମାନେ ଅନେକ ମେଷ ଓ ଓଟ ନେଇଗଲେ । ଏହାପରେ ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ ।

ଆସାଙ୍କର ପରିବର୍ତ୍ତନ

15 ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଅସବୟୁଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ଅଧିକ୍ଷ୍ଟାନ କଲା । ଅସବୟୁ ଓବେଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । 2 ଅସବୟୁ ଆସାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଅସବୟୁ କହିଲେ, “ଆସା ଓ ଯିହ୍ୱଦା ଏବଂ ବିନ୍ୟାମୀନର ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହତ ଥିଲ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତରେ ଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଦିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ,

ସେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିବେ ।³ପ୍ରକୃତରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବନା ରହୁଥିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ଯାଦକ ଓ ନିୟମ ବନା ରହୁଥିଲେ ।⁴କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖ ପାଇଲେ, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଲେ । ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଦିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ।⁵ସେହି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ମରଣିତ ଭାବରେ ଯାତ୍ରା କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେହି ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦା ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଲେ ।⁶ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଆଉ ଏକ ଦେଶକୁ ବନାଗ କରୁଥିଲା ଓ ଗୋଟିଏ ନଗର ଆଉ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରୁଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁ ପ୍ରକାର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଘଟାଇ ଥିବାରୁ ଏହପରି ଘଟୁଥିଲା ।⁷କିନ୍ତୁ ଆସା, ଭୁସେ ଓ ଯିହ୍ୱଦା ଏବଂ ବନ୍ୟାମାନର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଦୃଢ଼ ହୁଅ । ଦୁର୍ବଳ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଭୁସେମାନେ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବ ।”

⁸ଆସା ଓବେଦ୍ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି ଉତ୍ସାହ ଅନୁଭବ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଯିହ୍ୱଦା ଓ ବନ୍ୟାମାନର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଦୂର କରିଦେଲେ । ଆସା ଇଫ୍ରେୟିମ୍‌ର ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶର ଯେଉଁ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ବାହାର କରି ଦେଲେ । ଆଉ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ବାରଣ୍ଡା ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ମରାମତି କଲେ ।

⁹ଏହାପରେ ଆସା ଯିହ୍ୱଦା ଓ ବନ୍ୟାମାନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ । ସେ ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଇଫ୍ରେୟିମ୍, ମନଶଶି ଓ ଶିମିୟୋନ ବଂଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦେଶରୁ ବାହାର ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶକୁ ଚାଲି ଆସିଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆସାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଆସାଙ୍କର ସହତ ଅଛନ୍ତି ।

¹⁰ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପନ୍ଦରତମ ବର୍ଷର ତୃତୀୟ ମାସରେ ଆସା ଓ ସେହି ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ।¹¹ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ 700 ବଳଦ, 7,000 ଛେଳି ଓ ମେଣ୍ଟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳଦାନ ଦେଲେ । ଆସାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ସେହିସବୁ ପଶୁପଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସବୁକୁ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ଚୁଟି ନେଇଥିଲେ ।¹²ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହୁଦୟ ଓ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରିବେ ବୋଲି ଏକ ରୁକ୍ଷ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହିଁ ସେବା ଆରାଧନା କରୁଥିଲେ ।¹³ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ମନା କଲା, ସେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରୁଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉ କି ନ ହେଉ, କିଅବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପୁରୁଷ ହେଉ ଅବା

ନାରୀ ହେଉ, ସେଥିରେ କିଛି ଫରକ୍ ପଡ଼ୁ ନ ଥିଲା ।¹⁴ଏହାପରେ ଆସା ଓ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଶପଥ କଲେ । ସେମାନେ ବଡ଼ ପାଟିରେ ଚିତ୍କାର କଲେ । ଆହୁର ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଭୂରୀ ଓ ଶିଖା ବଜାଇଲେ ।¹⁵ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଶପଥ ବନ୍ଧିଥିଲେ ଥିବି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ହୁଦୟ ସହତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଖୋଦିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ପାଇଲେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

¹⁶ରାଜା ଆସା ତାଙ୍କର ମାତା ମହୀମାଖାଙ୍କୁ ରାଣୀମା' ପଦରୁ ମଧ୍ୟ ବିତାଡ଼ିତ କଲେ । ମାଖା ଏକ ଘୃଣ୍ୟ ଆଶେର ସ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବାରୁ ଆସା ଏହପରି କଲେ । ଆସା ସେହି ଆଶେର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କାଟି ପକାଇଲେ ଓ ତାହାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ କିଦ୍ରୋଣ୍ ଉପତ୍ୟକାରେ ସେହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ ।¹⁷ଯଦିଓ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱଂସ କରାଯାଇ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆସାଙ୍କର ଦୀବନ ସାର୍ ତାଙ୍କର ହୁଦୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ବଶସ୍ତୁ ଥିଲା ।

¹⁸ଆଉ, ଆସା, ତାଙ୍କର ପିତା ଓ ସେ ନିଜେ ଦେଇଥିବା ପବିତ୍ର ଭେଟାସବୁକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଆଣି ରଖିଲେ । ସେହି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ରୂପା ଓ ସୁନାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।¹⁹ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ପଞ୍ଚତିରିଶତମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଆସାଙ୍କର ଶେଷ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ

16 ଆସା ରାଜା ହେବାର ଛତିଶତମ ବର୍ଷରେ, ବାଗା ଯିହ୍ୱଦା ଦେଶକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ବାଗା ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ରାମା ସହରକୁ ଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ଏକ ଦୁର୍ଗରେ ପରିଣତ କଲେ । ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆସାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ଆସିବା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀତ କରାଇବାର ଏକ ସ୍ଥାନ ରୂପେ ବାଗା ରାମା ସହରକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ ।

²ଆସା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର କୋଷାଗାରରୁ ରୂପା ଓ ସୁନାସବୁ ଆଣିଲେ । ଆଉ ସେ ରାଜାଙ୍କର ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ରୂପା ଓ ସୁନାସବୁ ଆଣିଲେ । ଏହାପରେ ଆସା ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ଅଗମ୍‌ର ରାଜା ଥିଲେ ଓ ସେ ଦମ୍ଭେଶକ ସହରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଆସାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା: ³“ଭୃତ୍ୟର ପିତା ଓ ମୋର ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ରୁକ୍ଷ ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା, ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ରୁକ୍ଷ ହେଉ । ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ରୂପା ଓ ସୁନା ପଠାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ବାଗା ସହତ ଭୃତ୍ୟର ରୁକ୍ଷ ଭଙ୍ଗ କର, ତେବେ ସେ ମୋତେ ଏକା ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବ ଓ ମୋତେ ଆଉ ବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ନାହିଁ ।”

⁴ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ରାଜା ଆସାଙ୍କ ସହତ ସମ୍ମତ ହେଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିନ୍‌ହଦଦ୍ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେହି ସେନାପତିମାନେ ଇୟୋନ୍, ଦାନ ଓ ଆବେଲମୟିମ୍

ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ନଫାଲ ଅଞ୍ଚଳର ସମସ୍ତ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଦିନିଷ୍ଠ ଠୁଳ କରି ରଖାଯାଇ ଥିଲା। 5ବାଗା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଏହି ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର ଖବର ଶୁଣିଲା। ତେଣୁ ସେ ରାମା ସହରକୁ ଏକ ଦୁର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କଲା ଏବଂ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଫେରିଗଲା। 6ଏହାପରେ ରାଜା ଆସା ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଡାକିଲେ। ସେମାନେ ରାମା ସହରକୁ ଗଲେ ଓ ବାଗା ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତର ଓ କାଷ୍ଠ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲା, ତାହା ନେଇଗଲେ। ଆସା ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଗେବା ଓ ମିମ୍ମା ସହରକୁ ଆଡ଼ର ଦୁର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଓ କାଷ୍ଠଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ।

7ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ଥା ହାନାନି ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆସାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ହାନାନି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସା, ତୁମ୍ଭେ ଅରାମର ରାଜା ଉପରେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଭର କଲ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲ ନାହିଁ, ଅରାମ ରାଜାର ସୈନ୍ୟଦଳ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଖସି ପଳାଇଗଲେ। 8କୃଣାୟ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଏକ ଅତି ବୃହତ୍ ଓ ପରକ୍ରମୀ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ ରଥ ଓ ରଥଚାଳକମାନେ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଆସା, ତୁମ୍ଭେ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଓ ସେହି ବୃହତ୍ ପରକ୍ରମୀ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କଲ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। 9ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ବଳବାନ୍ କରି ପାରନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବୀର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତନ୍ତୁ ତନ୍ତୁ କରି ଖୋଦନ୍ତି। ଆସା, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ମୂର୍ଖାମୀର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ। ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଯୁଦ୍ଧ ଘଟିବ।”

10ହାନାନି ଏହିପରି କଥା କହିବାରୁ ଆସା ତାଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ। ଆସା ଏତେ ରାଗିଗଲେ ଯେ, ସେ ହାନାନିଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଖାଲରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ଆସା ଆଉ କେତେଦଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲେ।

11ଆସା ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜଗଣଙ୍କର ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି। 12ଆସାଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ଅଣରୁକ୍ଷିତତା ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କର ପାଦଦ୍ୱୟ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା। ତାଙ୍କର ରୋଗ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ୟଙ୍କର ହୋଇ ପଡ଼ିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଲେ ନାହିଁ। ଆସା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଲେ। 13ଆସା ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ୱର ଏକରୁକ୍ଷିତତା ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଆଉ ଆସା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବର ପାଇଲେ। 14ଆସା ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ସମାଧି ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସମାଧିରେ କବର ଦେଲେ। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର ଏକ ଗନ୍ଧ୍ୟାରେ

ରଖିଲେ, ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମସଲା ଓ ମିଶ୍ରିତ ସ୍ତରଣିତ ଅତରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଆସାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଏକ ବିରାଟ ଅଗ୍ନିଦାହ କଲେ।

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍

17 ଆସାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ। ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆସାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହ୍ୱଦାକୁ ଆଡ଼ର ବଳିଷ୍ଠ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ କରିପାରିବେ। 2ଯିହ୍ୱଦାର ଯେଉଁ ସହରଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ସେ ସେଠାରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କର ପିତା ଆସା ଅଧିକାର କରିଥିବା ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଇଫ୍ରାୟିମର ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ଦୁର୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ।

3ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ, କାରଣ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆରମ୍ଭରୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ଉତ୍ତମ କର୍ମମାନ କରିଥିଲେ। ଯିହୋଶାଫଟ୍ ବାଲ୍ ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ ନାହିଁ। 4ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ରପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କଲେ। ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ସକଳର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ଦୀବନ କାନ୍ଧୁଥିଲେ, ସେ ସେପ୍ରକାର ଦୀବନ କାନ୍ଧୁ ନଥିଲେ। 5ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ଯିହ୍ୱଦାର ଏକ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଜା କଲେ। ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପହାରମାନ ଆଣିଲେ। ତେଣୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଭୃତ ହେଲା। 6ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଫର୍ପଣ ଆନ୍ତରିକତାର ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଓ ଆଗେର ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକୁ ଯିହ୍ୱଦା ଦେଗରୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ।

7ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କର ନେତାଗଣଙ୍କୁ ଯିହ୍ୱଦାର ସହରମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଲେ। ଏହା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ରାଜତ୍ୱର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଘଟିଲା। ସେହି ନେତାମାନେ ଥିଲେ ବିନ୍ୟୟିଲ, ଓବଦୟ, ଦିଖରୟ, ନଅନେଲ୍ ଓ ମାଖାୟ, 8ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଏହି ନେତାମାନଙ୍କ ସହତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଲେବୀୟମାନେ ଥିଲେ ଗମୟିୟ, ନଅନୟ, ସବ୍‌ଦୟ, ଅସାହେଲ, ଗମାରମୋତ୍, ଯିହୋନାଥନ, ଅଦୋନୟ, ଟୋବୟ, ଟୋବଦୋନିୟ, ଇଲୀଗାମା, ଯିହୋରାମ୍ ଓ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଲେ। 9ସେହି ନେତା ଓ ଲେବୀୟ ଓ ଯାଦକମାନେ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୟମପୁସ୍ତକ” ଥିଲା। ସେମାନେ ଯିହ୍ୱଦାର ସମସ୍ତ ସହର ମଧ୍ୟ ଦେଇଗଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ।

10ଯିହ୍ୱଦା ନିକଟସ୍ଥ ଦେଗଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ ନାହିଁ। 11କେତେକ ପଲେଷ୍ଟିୟ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପହାରମାନ ଆଣିଲେ। ଆଡ଼ର ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରୂପା ଆଣିଲେ।

କେତେକ ଆରବୀୟ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଶୁପଲ ଭେଟୀ ସ୍ୱରୂପେ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ 7,700 ଗୋଟି ଛେଳି ଓ 7,700 ଗୋଟି ମେଣ୍ଟା ଦେଲେ ।

12 ଯିହୋଶାଫଟ୍ କ୍ରମେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପଶୁକୁମ୍ଭା ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ ଅନେକ ଦୁର୍ଗ ଓ ଭଣ୍ଡାର ନଗରମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 13 ସେ ଯିହୁଦା ନଗରରେ ବହୁତ କିଛି ରଖିଲେ । ଆଉ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିରୁଶାଲମରେ ତାଳମପ୍ରାପ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରଖିଲେ । 14 ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରବାରବର୍ଗରେ ତାଳକାଉଳ କରାଗଲା । ଯିରୁଶାଲମରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ତାଳକା ଏହି:

ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀରୁ, ଏହି ଲୋକମାନେ ହଜାର ହଜାର ସୈନ୍ୟଙ୍କର ସେନାପତି ଥିଲେ: ଅତ୍ତ 3,00,000 ସୈନ୍ୟଙ୍କର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ । 15 ଯିହୋହାନନ୍ 2,80,000 ସୈନ୍ୟଙ୍କର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ, 16 ଅମସିୟ 2,00,000 ସୈନ୍ୟଙ୍କର ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ । ସିଖିଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମସିୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗପଥ କରିଥିଲେ ।

17 ବିନ୍ୟାମୀନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀର ଏହିମାନେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ: ଇଲୟାଦାଙ୍କର 2,00,000 ଦଶ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଧନୁ, ଡାକ ଓ ଢାଲ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଇଲୟାଦା ଦଶେ ଅତି ସାହସୀ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ । 18 ମୁଞ୍ଚ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯିହୋଷାବଦଙ୍କର 1,80,000 ଦଶ ସୈନ୍ୟ ଥିଲେ । 19 ସେହିସବୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ । ଯିହୁଦା ଦେଶସାରା ଥିବା ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ରାଜାଙ୍କର ଆଡ଼ର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ।

ମାଖାୟ ରାଜା ଆହାବଙ୍କୁ ସତର୍କ କଲେ

18 ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ଧନସମ୍ପଦ ଓ ପ୍ରତିପ୍ରତି ଥିଲା । ସେ ରାଜା ଆହାବଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରି ତାଙ୍କ ସହତ ଏକ ରୁକ୍ଷ କଲା । 2 କିଛି ବର୍ଷ ଉତ୍ତାରେ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଗମରୟା ସହରରେ ରାଜା ଆହାବଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ଆହାବ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ତାଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ମେଣ୍ଟା ଓ ଗାଈ ବଳିଦାନ ଦେଲେ । ଆହାବ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟ ସହରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ । 3 ଆହାବ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିବ କି?” ଆହାବ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଓ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଥିଲେ । ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆହାବଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଭୁଲ୍ୟ ଅଟେ ଓ ମୋର ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ଲୋକ ପରି ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେବା ।” 4 ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆଡ଼ର ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଆସ ପ୍ରଥମେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଲୋଡ଼ିବା ।”

5 ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ, ସେମାନେ 400 ଦଶ ଥିଲେ । ଆହାବ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟ ସହରକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯିବା, ନା ନାହିଁ?” ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନେ

କହିଲେ, “ଯାଅ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟକୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେବେ ।”

6 କିନ୍ତୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି କି, ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭେ ପଚାରିପାରିବା?”

7 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାଠାରେ ତଥାପି ଆଡ଼ର ଦଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିପାରିବା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ସେ କେବେହେଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସୂତା ଗୁଡ଼ିବା ଥାଣି ନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଦା ମୋ ନିକଟକୁ ମନ୍ଦ ଖବର ଆଣିଛି । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନାମ ହେଲା, ମାଖାୟ । ସେ ଯିମ୍ମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ।” କିନ୍ତୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ଦଶେ ରାଜା ସେପରି କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

8 ତା’ପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ତାଙ୍କର ଦଶେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଓ ତାକୁ କହିଲେ, “ଗୀୟା ଯାଅ, ଯିମ୍ମଙ୍କର ପୁତ୍ର ମାଖାୟଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ନେଇଆସ ।”

9 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସେମାନଙ୍କର ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ସେମାନେ ଗମରୟା ନଗରର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ନିକଟସ୍ଥ ଗସ୍ୟମର୍ଦ୍ଦନ ଚଟାଣ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ସିଂହାସନମାନଙ୍କରେ ବସିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାମାନ କହୁଥିଲେ । 10 ସିଦକୟ କନାନା ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁତ୍ର ଥିଲା । ସିଦକୟ ଲୁହାରୁ କେତେକ ଶିଳ୍ପୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା । ସିଦକୟ କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ କହିନ୍ତି, ‘ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନଷ୍ଟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୌହ-ଶିଳ୍ପୀ ଅର୍ବାମୟମାନଙ୍କୁ ବିଦାରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବ ।”

11 ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ସେହି ସମାନ କଥା କହିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟ ସହରକୁ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ସଫଳତା ଓ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟକୁ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେବେ ।”

12 ମାଖାୟଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ଡାକିବାକୁ ଯାଇଥିଲା, ତାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମାଖାୟ, ଶୁଣ, ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଏକପ୍ରକାର କଥା କହୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ରାଜା ସଫଳତା ଲାଭ କରିବେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ତାହା କହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ବିଷୟମାନ କହିବା ଉଚିତ୍ ।”

13 କିନ୍ତୁ ମାଖାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଥିବାଯାଏ, ମୋ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିନ୍ତି, ମୁଁ କେବଳ ତାହା କହିପାରିବି ।”

14 ଏହାପରେ ମାଖାୟ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ରାଜା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମାଖାୟ, ଆମ୍ଭେମାନେ ରାମୋଡ୍-ଗିଲୟାୟ ସହରକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିବୁ ନା ନାହିଁ?” ମାଖାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯାଅ ଓ ଆକ୍ରମଣ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକାର କରିବ ଏବଂ ସେହି ସହର ତୁମ୍ଭର ହେବ ।”

15ରାଜା ମାଖାୟୁ କହଲେ, “କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ସତ କହବାକୁ କେତେଥର ମୋତେ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଗପଥ କରାଇବା ପାଇଁ ପଡ଼ୁଛି?”

16ଏହାପରେ ମାଖାୟୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଛନ୍ଦିବିଛନ୍ଦି ଦେଖିଲି। ସେମାନେ ମେଷପାଳକ ବହାନ ମେଷ ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, ‘ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ନେତା ନାହାନ୍ତି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିରାପଦରେ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରିଯାଉ।’”

17ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ଭୁଲ୍‌କୁ କହୁଥିଲି ଯେ, ମାଖାୟୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବାଉଁ ଆଣିବ ନାହିଁ। ମୋ’ ନିମନ୍ତେ ସେ କେବଳ ଖରାପ ବାଉଁ ଆଣେ।”

18ମାଖାୟୁ କହଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିବା ଏହି ବାଉଁ ଶୁଣି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସିଂହାସନରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲି। ସୁଗାୟୁ ଦୂତଗଣ ତାଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, କେତେକ ତାଙ୍କର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ କେତେକ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ। 19ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, ‘କିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିବ, ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟାଦ୍‌ରେ ହତ୍ୟା କରାଯିବ?’ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲୋକମାନେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଥା କହଲେ। କେତେକ ଗୋଟିଏ କଥା କହଲେ ଓ ଆଉ କେତେକ ଆଉ କିଛି କହଲେ। 20ଏହାପରେ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଆସିଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲା। ଆତ୍ମାଟି କହଲା, ‘ମୁଁ ଆହାବଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣ କରିବି।’ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମାକୁ ପଚାରିଲେ, ‘କିପରି?’ 21ସେହି ଆତ୍ମାଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, ‘ମୁଁ ଯିବି ଓ ଆହାବଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ୍ରମାନ୍ତର ମୁଖରେ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯିବି।’ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, ‘ନିରୀତ ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ଆହାବକୁ ପ୍ରତାରଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ। ତେଣୁ ଯାଅ ଓ ତାହା କର।’

22“ଏଣୁ ହେ ଆହାବ, ଦେଖନ୍ତୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ୍ରମାନ୍ତର ମୁଖରେ ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ଆତ୍ମା ଦେଇଛନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଅମଙ୍ଗଳ ହିଁ ଘଟିବ।”

23ଏହା ଶୁଣି ସିଦ୍‌କୟୁ ମାଖାୟୁ ନିକଟକୁ ଗଲା ଓ ତାଙ୍କ ଗାଳକୁ ଆଘାତ କଲା। ସିଦ୍‌କୟୁ କହଲା, “ମାଖାୟୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ତୋତେ ଏହା କହିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ’ଠାରୁ କେଉଁ ବାଟରେ ଗଲେ?” 24ମାଖାୟୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସିଦ୍‌କୟୁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଦିନ ଭିତର କୋଠାକି ଯିବ, ସେହିଦିନ ତାହା ଜାଣିବ।”

25ତାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା କହଲେ, “ମାଖାୟୁଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ ଓ ତାଙ୍କୁ ନଗରର ନଗରପାଳ ଆମୋନ ଓ ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାଶଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦିଅ। 26ଆମୋନ ଓ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ କୁହ, ‘ରାଜା ଏହା କହନ୍ତୁ: ମାଖାୟୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀଗାଳାରେ ପକାଇଦିଅ। ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ନଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲ ରୋଟି ଓ ଦଳ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।’”

27ମାଖାୟୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ନିରାପଦରେ ଫେରି ଆସ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ମାଧ୍ୟମରେ କହି ନାହାନ୍ତି। ସବୁ ଲୋକମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ।”

ଆହାବ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟାଦ୍‌ରେ ହତ ହେଲେ

28ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟାଦ୍‌ ସହର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲେ,

29ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଛତୁବେଶ ଧାରଣ କରିବି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧ।” ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଛତୁବେଶ ଧାରଣ କଲେ, ଆଉ ଦୁଇ ରାଜା ଯୁଦ୍ଧକୁ ଗଲେ।

30ଅରାମର ରାଜା ତାଙ୍କର ରଥ-ଗୁଳକମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ମହାନ ହେଉ କି ଗୌଣ ହେଉ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରନାହିଁ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କର।”

31ଯେତେବେଳେ ରଥ-ଗୁଳକମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଭୀଷିଲେ, “ସେଠାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅଛନ୍ତି।” ତେଣୁ ସେମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଗଲେ। ତେଣୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ଚକ୍ରାର କଲେ, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ରଥ-ଗୁଳକମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ଆଡ଼ୁ ଫେରାଇ ନେଲେ। 32ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ନୁହଁନ୍ତି, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଆଉ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ନାହିଁ।

33କିନ୍ତୁ ଦଶେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ଲକ୍ଷ୍ୟହୀନ ଭାବରେ ତା’ ଧନୁକୁ ତୀରଟିଏ ମାରିଲା। ସେହି ତୀରଟି ଆସି ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଆହାବଙ୍କ ସାଞ୍ଜୁଆର ଏକ ସନ୍ଧି ସ୍ଥାନରେ ବାଜିଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ତାଙ୍କର ରଥଗୁଳକକୁ କହଲେ, “ରଥକୁ ଫେରାଇ ନିଅ ଓ ମୋତେ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ନେଇଯାଅ। ମୁଁ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି।” 34ଦିନ ତମାମ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅରାମୀୟମାନଙ୍କୁ ଚାହିଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ରଥ ଉପରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲେ। ତା’ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

19 ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ନିରାପଦରେ ଯିରୁଶାଲମରେ ନିଜ ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। 20ସୁସ୍ତା ଯେହୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ। ଯେହୁଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ନାମ ହନାନ ଥିଲା। ଯେହୁ ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲ? ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧା କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲ? ସେଥିନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି। 3କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନୀବନରେ କେତେକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟୟ କରିଅଛ। ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶରୁ ଆଗେଇ ସୁସ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟ ସ କରି ଦେଇଅଛ ଓ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭ ଅନ୍ତରରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇଅଛ।”

ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ବିରୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ମନୋନୟନ କରନ୍ତି

4ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ

ବେରଗେବାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଫ୍ରାୟିମ୍‌ର ପାବର୍ତ୍ୟମୟ ଦେଗକୁ ବାହାର ଗଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣିଲେ, ଯିଏକ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ । ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ବିରୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଯିହୁଦାର ପ୍ରତିଟି ସ୍ତୂପୁତ ଦୁର୍ଗରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ବିରୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ୬ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଏହି ବିରୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ସେ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ସାବଧାନ ହୁଅ, କାରଣ ଲୋକମାନେ ବିରୁଦ୍ଧ କଲା ପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ସେପରି ବିରୁଦ୍ଧ କରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରି କରିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବ, ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଥିବେ । ୭ ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିତାନ୍ତ ଭୟ କରିବ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ନ୍ୟାୟବାନ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କର, ସେ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ସାବଧାନ ହୁଅ । ସଦାପ୍ରଭୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ, ସେ ତାଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଦଳାଇବାକୁ ଲାଥ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ ।”

୮ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ କେତେକ ଲେବୀୟ, ଯାଜକ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବଂଶର ନେତାମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧକର୍ତ୍ତା ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଥିଲା । ୯ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କେତେକ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଯିହୋଶାଫଟ୍ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ ସହିତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭାବରେ ସେବା କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ ।

୧୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ହତ୍ୟା, ଆଇନ୍ ଅମାନ୍ୟ, ଶାସନ ଓ ଅନ୍ୟ ଆଇନ୍ ସମ୍ପର୍କିତ ମାମଲମାନ ଆସିବ, ଏହିସବୁ ମାମଲ ଏହି ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରୁ ହିଁ ଆସିବ । ଏହିସବୁ ମାମଲରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ସଦାପ୍ରଭୁ”ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସତର୍କ କରାଇଦେବ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭାବେ ସେବା କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପ ବର୍ତ୍ତିବ । ଏହିପରି କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୋଷୀ ହେବନାହିଁ । ୧୧ ଅମରୟ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଅଟନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାଲିକ ହେବେ । ଆଉ ରାଜାଙ୍କ ସଂପର୍କିତ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସବବୟସ୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମାଲିକ ହେବେ । ସବବୟସ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଇର୍ଶମାୟେଲ ଅଟେ । ସବବୟସ୍କ ଯିହୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ଜଣେ ନେତା ଅଟନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଲେବୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଦରକାର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାହସର ସହିତ କର । ଯେଉଁମାନେ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କରନ୍ତି, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସହିତ ରହିବ ।”

ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ

20 ପରେ ମୋୟାବୀୟ, ଅମ୍ମୋନୀୟ ଓ କେତେକ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ୨ କିଛି ଲୋକ ଆସି ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଦୋମରୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ବୃହତ୍ ସୈନ୍ୟବଳ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୃତସାଗରର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହତସଂଯୋନ-ତାମରରେ ଆସି ପୁଣ୍ୟପୁର ପହଞ୍ଚି ସାରିଲେଣି!” (ହତସଂଯୋନ-ତାମରକୁ ଫିମ୍‌ ଗର୍ଦୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉ ଥିଲା) । ୩ ଯେହୋଶାଫଟ୍ ଏହା ଶୁଣି ଭୟଭୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଓ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କଲେ, ସେ ସାରା ଯିହୁଦାରେ ଉପବାସର ସମୟ ଘୋଷଣା କଲେ । ୪ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର ହେଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବାକୁ ଯିହୁଦାର ସବୁ ସହରରୁ ବାହାର ଆସିଲେ ।

୫ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନୂତନ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ୬ ସେ କହିଲେ,

“ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ଜାତି ଓ ସବୁ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କର । ତୁମ୍ଭର ପରାକ୍ରମ ଓ ଶକ୍ତି ଅଛି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇ ନ ପାରେ । ୭ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟ । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ତଡ଼ି ଦେଲ । ତୁମ୍ଭେ ଏହି କର୍ମ ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମ୍ମୁଖରେ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶ ଦେଇଅଛ । ଅବ୍ରହାମ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ୮ ଅବ୍ରହାମଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ଏହି ଦେଶରେ ବାସ କଲେ ଓ ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, ୯ ଯଦି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ଯେପରି ଖଡ଼ୁ, ଦଣ୍ଡ, ରୋଗ ବା ମରୁଡ଼ି ଘଟେ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେବୁ । ଏହି ମନ୍ଦିର ତୁମ୍ଭର ନାମ ବହନ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମମାନେ ବିପଦରେ ପଡ଼ୁ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଡାକ ପକାଇବୁ । ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଡାକ ଶୁଣିବ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବ ।”

୧୦ “କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଅମ୍ମୋନ, ମୋୟାବ୍ ଓ ସେୟାର ପବର୍ତ୍ତି ନିକଟର ଲୋକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ମିଗରରୁ ବାହାର ଆସିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପଳାଇଗଲେ ଓ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିନଷ୍ଟ କଲ ନାହିଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କପର ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରୁ ବଳପୂର୍ବକ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦେଶ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲ । ୧୨ ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ । ଏହି ଯେଉଁ

ବୁଦ୍ଧତା ଚେନିଦଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ। କ’ଣ କରବାକୁ ହେବ, ତାହା ଆତ୍ମେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁ। ସେଥିନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମେମାନେ ଭୁଲ୍ଲର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଭୁଅଛୁ।”

13ଯିହୁଦୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ ଶିଶୁ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସମୁଦାୟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। 14ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯିହୁଦେଲଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେଲେ। ଯିହୁଦେଲ ଦିଖରୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଦିଖରୟ ବନାୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ବନାୟ ଯହସୀୟେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଆଉ ଯହସୀୟେଲ ମରାଣୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଯିହୁଦେଲ ଜଣେ ଲେବୀୟ ଓ ଆସର୍ତ୍ତଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ।

15ଯିହୁଦେଲ କହିଲେ, “ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍, ଯିହୁଦା ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋ କଥା ଶୁଣ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍ଲକୁ ଏହିକଥା କହିଲେ: ‘ଏହି ବୁଦ୍ଧତା ଚେନିଦଳ ବିଷୟରେ ଭୀତ କିମ୍ବା ବିବ୍ରତ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଭୁଲ୍ଲର ଯୁଦ୍ଧ ନୁହେଁ, ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଅଟେ। 16ଆସନ୍ତାକାଲି, ଭୁଲ୍ଲମାନେ ସେଠାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଆନ୍ତୁ ଓ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କର। ସେମାନେ ସୀସ୍ ନାମକ ଗିରିପଥ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆସିବେ। ଭୁଲ୍ଲମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେରୁସାଲମ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟସ୍ଥ ଗିରିପଥ ନିକଟରେ, ଶେଷମୁଣ୍ଡରେ ପାଇବ। 17ଭୁଲ୍ଲମାନଙ୍କର ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଦରକାର ନାହିଁ। ଭୁଲ୍ଲମାନେ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବ ହୋଇ ଠିଆ ହୁଅନ୍ତୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍ଲମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ, ଏହା ଭୁଲ୍ଲମାନେ ନିଜେ ଦେଖିବ। ଭୁଲ୍ଲେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ, ଭୟ କରନାହିଁ, ବିବ୍ରତ ହୁଅନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲ୍ଲମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଏଣୁ ଆସନ୍ତାକାଲି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାହାର ଯାଆନ୍ତୁ।”

18ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତଳକୁ ମୁହଁ କରି ମଥାନତ କଲେ। ଆଉ ଯିହୁଦୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିରୁଶାଲମବାସୀମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଦାୟରେ ମଥାନତ କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ। 19କହାତୀୟ ପରବାରବର୍ଗର ଲେବୀୟମାନେ ଓ କୋରହ ଠିଆ ହୋଇ ଲଗାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଂସାଗାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେମାନେ ଅତି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସାଗାନ କରୁଥିଲେ।

20ଯିହୋଶାଫଟ୍ଙ୍କ ଚେନିଦଳ ପ୍ରଭୃତରେ ତକୋୟର ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟକୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ଯାତ୍ରାରତ୍ନ କରିବା ସମୟରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଉଠି ଠିଆହେଲେ ଓ କହିଲେ, “ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋ’ କଥା ଶୁଣ। ଭୁଲ୍ଲମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ, ତେବେ ଭୁଲ୍ଲମାନେ ଦୃଢ଼ ରୂପେ ଠିଆ ହୋଇ ପାରିବ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ୍ଵକ୍ଷମାନଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖ। ଭୁଲ୍ଲମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।”

21ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଶୁଣିଲେ। ଏହାପରେ ସେ ଗାୟକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଂସାଗାନ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ରୋଗା ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସାଗାନ

କରି ଚେନିଦଳର ସମୁଦାୟରେ ଯାତ୍ରା କଲେ। ଗାୟକମାନେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅ, କାରଣ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ।” 22ସେହି ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଂସା ଓ ଗାନ କରିବା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମ୍ଳୋନ, ମୋୟାବ ଓ ସେୟାର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପରେ ଅତକୃତ ଆକ୍ରମଣ କରାଇଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରହରଣ ହେଲେ। 23ଅମ୍ଳୋନୀୟ ଓ ମୋୟାବୀୟମାନେ ସେୟାର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। ଅମ୍ଳୋନୀୟ ଓ ମୋୟାବୀୟମାନେ ସେୟାର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ଓ ବିନାଶ କଲେ। ସେମାନେ ସେୟାରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାପରେ, ପରସ୍ପରକୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

24ଯିହୁଦୀର ଲୋକେ ମରୁଭୂମି ପ୍ରହରୀ ଦୁର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷର ବୁଦ୍ଧତା ଚେନିଦଳକୁ ଖୋଦି ବୁଲିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ମୃତ ଶରୀର ଗୁଡ଼ିକୁ ଭୂମି ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୀବିତ ନଥିଲା। 25ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ତାଙ୍କର ଚେନିଦଳ ମୃତ ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥସବୁ ଲୁଚି ନେବାକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ପାଇଲେ। ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ତାଙ୍କର ଚେନିଦଳ ସେହି ପ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ନେଲେ। ସେହି ପ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ବହନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଥିଲା। ମୃତ ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରୁ ସେହି ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ତିନିଦିନ ଲାଗିଲା, କାରଣ ତାହା ପ୍ରଚୁର ଥିଲା। 26ତତ୍ପର୍ଥ ଦିନ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ତାଙ୍କର ଚେନିଦଳ ବରାଣା ଉପତ୍ୟକାରେ ମିଳିତ ହେଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା କଲେ। ତେଣୁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ବରାଣା ଉପତ୍ୟକା” ହୋଇଅଛି।

27ତା’ପରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଯିରୁଶାଲମ ନେଇଗଲେ। ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବିହତ ଖୁସି ହେଲେ। 28ସେମାନେ ବୀଣା ବଜାଇ, ସୀତାର ବଜାଇ ଓ ଭୂରୀ ବଜାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ।

29ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗାୟେଲର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାରୁ ସବୁ ଦେଶ ଓ ଗୁଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। 30ସେଥିନିମନ୍ତେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ଙ୍କ ଗୁଜ୍ୟ ଶାନ୍ତ ଲାଭକଲା। ଯିହୋଶାଫଟ୍ଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ରତ୍ନଭିତ୍ତିରେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କଲେ।

31ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦା ଉପରେ ଗୁଜ୍ଞ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ 35 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପବିତ୍ର ବର୍ଷ ଗୁଜ୍ଞ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅସୁବା। ଅସୁବା ଶିଲ୍ଲହରଙ୍କ କନ୍ୟା

ଯିହୋଶାଫଟ୍ଙ୍କ ଗାସନର ଶେଷ

31ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦା ଉପରେ ଗୁଜ୍ଞ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେ 35 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପବିତ୍ର ବର୍ଷ ଗୁଜ୍ଞ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅସୁବା। ଅସୁବା ଶିଲ୍ଲହରଙ୍କ କନ୍ୟା

ଥିଲେ । 32ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କର ପିତା ଆସାଙ୍କ ପରି ଉତ୍ତମ ପଥରେ ନୀବନଯାପନ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଯିହୋଶାଫଟ୍ ସେହିପରି କର୍ମ କଲେ । 33କନ୍ୟା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଦୁରୀକୃତ ହୋଇ ନଥିଲା । ଆଉ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ହୋଇଥିଲେ ।

34ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଆଉ ଯେଉଁସବୁ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହନାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯେହୁଙ୍କର ସରକାରୀ ଦଳିଲରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଏହି ବନ୍ଧୁଗୁଡ଼ିକର ନକଲ କରାଗଲା ଓ ତାହାକୁ “ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ଇତିହାସ” ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଗଲା ।

35ପରେ, ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋଶାଫଟ୍, ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଅହସିୟଙ୍କ ସହତ ଏକ ରୁକ୍ତ କଲେ । ଅହସିୟ ମନ୍ଦ କର୍ମ କଲେ । 36ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଅହସିୟଙ୍କ ସହତ ମିଳି ତର୍ଗୀର୍ ସହରକୁ ଯାଉଥିବା ନାହାନ୍ଦମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ ଇଡସିୟୋନ-ଗେବର୍ ସହରରେ ନାହାନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 37ଏହାପରେ ଇଲୀୟେଷର ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଦ୍‌ବିଷତାବାଣୀ କଲେ । ଇଲୀୟେଷରଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଦୋବବାହୁ । ଇଲୀୟେଷର ମାରେଗା ସହରନିବାସୀ ଥିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଯିହୋଶାଫଟ୍, ତୁମ୍ଭେ ଅହସିୟଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦେଲ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ କର୍ମ ନଷ୍ଟ କରିବେ ।” ସବୁ ନାହାନ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିଗଲା, ତେଣୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଓ ଅହସିୟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତର୍ଗୀର୍‌କୁ ପଠାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

21 ଏହାପରେ ଯିହୋଶାଫଟ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ସେ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ପାଇଲେ । ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଯିହୋରାମ୍ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ । 2ଯିହୋରାମ୍ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କ ଭ୍ରାତାମାନେ ଥିଲେ ଅସରୟା, ଯିହାୟେଲ, ଜିଖରୟା, ଅସରୟାହ, ମାଶାୟେଲ, ଗଫଟ୍‌ୟା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯିହୋଶାଫଟ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ଥିଲେ । ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଥିଲେ । 3ଯିହୋଶାଫଟ୍ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ରୂପା, ସୁନା ଓ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାର ଦୁଇ ଦୁର୍ଗମାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିହୋଶାଫଟ୍, ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୟେଷ୍ଟ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯିହୋରାମ୍

4ଯିହୋରାମ୍ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟପଦ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ଆପଣାକୁ ଦୁଇ କଲେ । ଏହାପରେ ସେ ନିଜ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଖଡ୍ଗ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର କେତେକ ନେତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କଲେ । 5ଯିହୋରାମ୍ ରାଜ୍ୟ ଗାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆଠବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । 6ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ନୀବନଯାପନ କଲେ । ଆହାବଙ୍କ ପରିବାର ଯେପରି

ନୀବନ କାଟିଥିଲେ, ସେ ସେହିପରି ନୀବନ କାଟିଲେ । କାରଣ ଯିହୋରାମ୍ ଆହାବଙ୍କର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଯିହୋରାମ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦକର୍ମ କଲେ । 7କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ରୁକ୍ତ ହେତୁ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚରକାଳ ଏକ ପ୍ରାପି ଦିଲାଇ ରଖିବେ ।

8ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କ ସମୟରେ, ଇଦୋମ ଯିହୁଦାର ଅଧୀନତାକୁ ଉଚ୍ଚ କଲା । ଇଦୋମୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ରାଜାଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ । 9ତେଣୁ ଯିହୋରାମ୍ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସେନାପତିଗଣ ଓ ରଥଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଇଦୋମକୁ ଗଲେ । ଯିହୋରାମ୍ ସ୍ତୃତିରେ ଇଦୋମୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ମାତ୍ର ଇଦୋମୀୟ ସୈନ୍ୟବଳ ଯିହୋରାମ୍ ଓ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବଳ ତଥା ରଥସବୁକୁ ଚତୁର୍ଦିଗରୁ ଘେରିଗଲେ । 10ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଦୋମ ଯିହୁଦାର ବିରୋଧୀ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ରହିଅଛି । ଲବ୍‌ନା ସହରର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଲେ । ଯିହୋରାମ୍ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି ଘଟିଲା । ସେ ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । 11ଯିହୋରାମ୍ ଯିହୁଦାର ପବିତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଯିହୋରାମ୍ ଯିରୁଶାଲମର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ପଥରେ ଆଗେଇ ନେଲେ ।

12ଯିହୋରାମ୍ ଉଦ୍‌ବିଷତାବଳୀ ଧଳାୟୁଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାଉଁ ପାଇଲେ । ସେହି ବାଉଁରେ ଏହିପରି ଲେଖାଥିଲା: “ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କହିଲେ । ତୁମ୍ଭ ପିତା ଦାଉଦ ଯାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିଥିଲେ, ଏ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଯିହୋରାମ୍, ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯିହୋଶାଫଟ୍ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ନୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେ ପ୍ରକାର କରିନାହିଁ । ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆସା ଯେ ପ୍ରକାର ନୀବନଯାପନ କରିଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ସେପରି ନୀବନଯାପନ କରି ନାହିଁ । 13କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପରି ନୀବନଯାପନ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିଅଛ । ଆହାବ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ଏହିପରି କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥିଲେ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଅଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପିତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଛ । ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତାମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଥିଲେ । 14ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତିଶୀଘ୍ର ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ, ସନ୍ତାନ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ । 15ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ହେବ । ତାହା ଦିନକୁ ଦିନ ପ୍ରବଳତର ହେବ । ଶେଷରେ ସେହି ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ହେତୁ ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତବୁଦ୍ଧି ବାହାରି ପଡ଼ିବ ।”

16କୁଶୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଓ ଆରବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିହୋରାମ୍‌ଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧିତ କରାଇଲେ । 17ସେହି ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦା ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଗୃହରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଧନରତ୍ନ

ଲୁଚି ନେଲେ ଓ ଯିହୋରାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ ସ୍ତ୍ରୀଗଣଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ । କେବଳ ଯିହୋରାମଙ୍କ କନଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ରକ୍ଷା ପାଇଯାଇଥିଲା । ଯିହୋରାମଙ୍କ କନଷ୍ଠ ପୁତ୍ରର ନାମ ଥିଲା ଯିହୋୟାହସ୍ ।

18 ଏହ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିବା ପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୋରାମଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍ସୁକର ଆଦିକ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ କଲେ, ଯାହାକି ସ୍ତୁମ୍ଭ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । 19 ଆଉ, ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଅସ୍ତୁସ୍ତୁତା ହେତୁର ଯିହୋରାମଙ୍କର ଅନ୍ଧବୁଦ୍ଧିଲା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନ ଗୋଟି ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେପରି କରିଥିଲେ, ଲୋକମାନେ ସେପରି ଯିହୋରାମଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବରଷ ଅଗ୍ନିଦାହ କଲେ ନାହିଁ । 20 ଯିହୋରାମ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ବତିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆଠବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ଯିହୋରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖ କଲେନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଯିହୋରାମଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ କବର ଦିଆଯାଏ, ସେଠାରେ କବର ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅହସିୟୁ

22 ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ଅହସିୟୁଙ୍କୁ ଯିହୋରାମଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଅହସିୟୁ ଯିହୋରାମଙ୍କର କନଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଆରବୀୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୋରାମଙ୍କର ଛାଡ଼ଣା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯିହୋରାମଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦେଖିପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ । ଅତଏବ, ଅହସିୟୁ ଯିହୁଦାରେ ରାଜ୍ୟ ଗାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । 2 ଅହସିୟୁ* ରାଜ୍ୟ ଗାସନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ବାଲଗି ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ଅହସିୟୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅଥଲୟା । ଅଥଲୟାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅମ୍ନି । 3 ଅହସିୟୁ ମଧ୍ୟ ଆହାବଙ୍କ ପରିବାର ଭଳି ଦୀବନଯାପନ କଲେ । ସେ ସେପ୍ରକାର ଦୀବନ କାଟିଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ମାତା ତାଙ୍କୁ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲେ । 4 ଅହସିୟୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦକର୍ମ କଲେ । ଆହାବଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିଥିଲେ । ଅହସିୟୁଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁପରେ ଆହାବଙ୍କ ପରିବାର ଅହସିୟୁଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଅହସିୟୁଙ୍କୁ କୁପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । ସେହି କୁପରାମର୍ଶ ତାଙ୍କୁ ମରଣ ଆଡ଼କୁ କଢ଼ାଇ ନେଲା । 5 ଆହାବଙ୍କ ପରିବାର ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ, ଅହସିୟୁ ତାହା ପାଳନ କଲେ । ଅହସିୟୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଯିହୋରାମଙ୍କ ସହତ ମିଳି ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ସହତ ରାମୋତ୍-ଗିଲୟାଦ୍‌ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଆହାବ ଯିହୋରାମଙ୍କର ପିତା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅରାମୀୟମାନେ ଯିହୋରାମକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ କ୍ଷତାକ୍ତ କରି ପକାଇଲେ । ଯିହୋରାମ୍ ସ୍ତୁମ୍ଭ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ୍ ସହରକୁ

ଫେରିଗଲେ । ସେ ଅରାମର ରାଜା ହସାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାମୋତ୍‌ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏହାପରେ ଅହସିୟୁ, ଯିହୁଦା ରାଜା ଯୋରାମଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆହାବଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିହୋରାମଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ୍ ସହରକୁ ଗଲେ । ଯିହୋରାମ୍ ଯିଷ୍ଟିୟେଲ୍ ସହରରେ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ।

7 ଅହସିୟୁ ଯୋରାମଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଲେ । ଅହସିୟୁ ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଯୋରାମଙ୍କ ସହତ ଯେହୁଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ ଗଲେ । ଯେହୁଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ନିମଗିର । ଆହାବଙ୍କ ପରିବାରକୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେହୁଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । 8 ଯେହୁ ଆହାବଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ । ଯେହୁ ଅହସିୟୁଙ୍କ ସେବାକାରୀ ଯିହୁଦାର ନେତାଗଣ ଓ ଅହସିୟୁଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ପାଇଲେ । ଯେହୁ ଯିହୁଦାର ସେହି ନେତାଗଣ ଓ ଅହସିୟୁଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । 9 ତା'ପରେ ଯେହୁ ଅହସିୟୁଙ୍କର ଅନେକ୍ଷଣ କଲେ । ସେ ଗମରୟା ସହରରେ ଲୁଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯେହୁଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କାବୁ କଲେ । ସେମାନେ ଅହସିୟୁଙ୍କୁ ଯେହୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ଅହସିୟୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ । ସେମାନେ କହଲେ, “ଅହସିୟୁ ଯିହୋଗାଫଟ୍‌ଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ । ଯିହୋଗାଫଟ୍ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ହୁଦୟ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ।” ଯିହୁଦା ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଅହସିୟୁଙ୍କ ବଂଶର ଆଉ କୌଣସି କ୍ଷମତା ରହିଲା ନାହିଁ ।

ରାଣୀ ଅଥଲୟା

10 ଅଥଲୟା ଅହସିୟୁଙ୍କ ମାତା ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଅଛି, ସେ ଯିହୁଦାରେ ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । 11 କିନ୍ତୁ ଯିହୋଗାବତ୍, ଯୋୟାଗ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଧାତ୍ରୀକୁ ଅନ୍ଧପୁରସ୍ତ ଶୟନକକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚାଇ ଦେଲେ । ଯିହୋଗାବତ୍ ରାଜା ଯିହୋରାମଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । ସେ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଯିହୋୟାଦା ଜଣେ ଯାଦକ ଥିଲେ । ଆଉ ଯିହୋଗାବତ୍ ଅହସିୟୁଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ଥିଲେ । ଅଥଲୟା ଯିହୋଗାବତ୍‌ଙ୍କୁ ବଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଯିହୋଗାବତ୍ ତାଙ୍କୁ ଲୁଚାଇ ଦେଇଥିଲେ । 12 ଯୋୟାଗ୍ ଛଅ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଦକମାନଙ୍କ ସହତ ଲୁଚିକାୟିତ ଭାବରେ ରହିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଅଥଲୟା ଦେଶରେ ରାଣୀ ଭାବରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ ।

ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ଓ ରାଜା ଯିହୋଗାବତ୍

23 ଛଅ ବର୍ଷ ପରେ, ଯିହୋୟାଦା ତାଙ୍କ ଶକ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର 100 ଜଣ ସୈନ୍ୟ ଥିବା କପ୍ତାନଙ୍କର ସହତ ଏକ ଚୁକ୍ତି କଲେ । ସେହି କପ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ: ଯିରୋହାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅସଗୟା, ଯିହୋୟାମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ୍, ଅସଗୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓଦେବ, ଅଦାୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର

ଅହସିୟୁ ... ହୋଇଥିଲେ କେତେକ ପୁରୁଣା ପ୍ରକାଶନର ନକଲ ବୟାଳଗ ବର୍ଷ ଲେଖା ଅଛି, ଦ୍ଵିତୀୟ ରାଜାବଳୀ ୧୮:୨୬ କହେ, ଅହସିୟୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ବାଲଗ ବର୍ଷର ହୋଇଥିଲେ ।

ମାସେୟା ଓ ସିଦ୍ରିକ ପୁତ୍ର ଇଲୀଶାଫାଟ୍ । 2ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ରୁଶିଆଡ଼େ ଯାଇ ସବୁ ସହରରୁ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । ସେମାନେ ଲଗାୟେଲ ବଂଶର ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଳମକୁ ଫେରିଗଲେ । 3ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗଦାଙ୍କ ସହତ ଏକ ନିୟମ କଲେ ।

ଯିହୋୟାଦା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗଦ୍ୟ କରବେ । ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ବଞ୍ଚୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । 4ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ: ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ରାମ ସନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯିବେ, ସେମାନେ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଦଗି ରହିବେ । 5ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗଦାଙ୍କ ଗୃହରେ ରହିବ । ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ-ତୃତୀୟାଂଶ ଝର ଫାଟକ ନିକଟରେ ଦଗି ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ । 6ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆସିବାକୁ ଦେବନାହିଁ । କେବଳ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ, କାରଣ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ କର୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । 7ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ନିଜର ଖଡ଼୍ଘକୁ ସଙ୍ଗରେ ରଖିବେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ, ତେବେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବ । ଗଦା ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯିବେ, ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହତ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

8ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ଯେଉଁସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତାହାକୁ ଲେବୀୟମାନେ ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ ପାଳନ କଲେ । ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା, ଯାଦକ ଦଲର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଫ୍ଠାନ ଓ ତାଙ୍କର ସବୁ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କୁହାଗଲ ତାହା କଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସଫାହରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରୁହନ୍ତୁ କି ଛୁଟି ନିଅନ୍ତୁ । 9ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ଉଚ୍ଚାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଗଦା ଦାଉଦଙ୍କ ବଞ୍ଚାସବୁ ଓ ବୃହତ୍ ତଥା କ୍ଷୁଦ୍ର ଜାଲଗୁଡ଼ିକ ଦେଲେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେହି ଅସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ରଖାଯାଇଥିଲା । 10ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଦା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାହା କହିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ଅସ୍ତ୍ରକୁ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଧରିଲା । ମନ୍ଦିରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମନ୍ଦିରର ବାମପାର୍ଶ୍ଵ ଯାଏଁ ଲୋକମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । ସେମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ, ମନ୍ଦିର ନିକଟରେ ଓ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ । 11ସେମାନେ ଗଦାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିୟମର ଏକ ନକଲ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ ଗଦା କଲେ । ଯିହୋୟାଦା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ ଗଦାଭିଷିକ୍ତ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଗଦା ଦୀର୍ଘଦିବ ହୁଅନ୍ତୁ!”

12ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଦୌଡ଼ିକରି ଯିବା ଓ ଗଦାଙ୍କର ପ୍ରଂସା କରିବାର ଶବ୍ଦ ଅଧିକାରୀ ଗୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । 13ସେ ଅନାଇଲେ ଓ ଗଦାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଗଦା ମୁଖ୍ୟଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଥିବା ଗଦସ୍ତ୍ର ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚାଧିକାରୀ ଓ ତୁରୀ ବଦାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଗଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଦେଶର ଲୋକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ଓ ତୁରୀ ବଦାଉଥିଲେ । ଗାୟକମାନେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବଦାଉଥିଲେ । ଗାୟକଦଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଂସାସୀତ ଗାନ କରାଇବାରେ ନେତୃତ୍ଵ ନେଉଥିଲେ । ଏହା ଦେଖି ଅଧିକାରୀ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଶରି ପକାଇଲେ ଓ କହିଲେ, “ଗଦପ୍ତୋହ! ଗଦପ୍ତୋହ!”

14ଯିହୋୟାଦା ସେନାଧକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟରେ ରଖି ବାହାରକୁ ନେଇଯାଅ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରେ, ତାହାକୁ ଭୃତ୍ୟର ଖଡ଼୍ଘରେ ବଧ କର ।” ଏହାପରେ ଯାଦକ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାଧ୍ୟାନ୍ କରିଦେଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀକୁ ବଧ କରିବ ନାହିଁ ।” 15ଏହାପରେ ଅଧିକାରୀ ଗଦାଙ୍କ ଗୃହର ଅଗ୍ରଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଆସିବାରୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଧରିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ବଧ କଲେ ।

16ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଦା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଗଦାଙ୍କ ସହତ ଏକ ନିୟମ କଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକ ହେବେ, ଏଥିରେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । 17ସବୁ ଲୋକମାନେ ବାଲ୍ ପ୍ରତିମାର ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ ଓ ତାହାକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ବାଲର ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ବେଦୀ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସେମାନେ ବାଲର ଯାଦକ ମତ୍ତାନୁକୁ ବାଲର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସମ୍ମୁଖରେ ହତ୍ୟା କଲେ ।

18ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଯନ୍ତ୍ର ନେବା ନିମନ୍ତେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ସେହି ଯାଦକମାନେ ଲେବୀୟ ଥିଲେ ଓ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ଵ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ନିୟମର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଗ୍ନିଦଗ୍ଧ ଉପହାର ବଳିଦାନ କରୁଥିଲେ । ଦାଉଦ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆନନ୍ଦ ଓ ପ୍ରଂସାସାନ ସହକାରେ ସେହି ଉପହାର ବଳିଦାନ କଲେ । 19ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଫାଟକ ନିକଟରେ ରକ୍ଷାଶିଳ୍ପୀଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ, ଯେପରି କୌଣସି ଅପରିଷ୍କୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

20ଯିହୋୟାଦା ନିଜ ସହତ ସେନାଧକ୍ଷ, ନେତା, ଲୋକମାନଙ୍କର ଗାସକ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନେଲେ । ଏହାପରେ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ଗଦାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଓ ଉପର ଦ୍ଵାର ଦେଇ ସେମାନେ ଗଦାଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଗଦାଙ୍କୁ ବିହସନରେ ବସାଇଲେ । 21ଯିହୁଦାର

ସବୁ ଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ ଶାନ୍ତ ବସିଲେ, କାରଣ ଅଥଲୟା ଖଠୁ ଦ୍ଵାରା ନିହତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯୋୟାକ୍ ଥାଉଥରେ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କଲେ

24 ଯୋୟାକ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ସାତବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗୁଳିଗ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ସିବୟା । ସିବୟା ବେରସେବା ସହରରୁ ଆସିଥିଲେ । **2**ଯାଦକ ଯିହୋୟାଦା ନାବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋୟାକ୍ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । **3**ଯିହୋୟାଦା ଯୋୟାକ୍‌ଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ବାଛିଲେ । ଯୋୟାକ୍ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ ।

4ପରେ, ଯୋୟାକ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । **5**ଯୋୟାକ୍ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଅ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯେଉଁ ଅର୍ଥ ଦିଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ଠୁଳି କର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ବ୍ୟବହାର କର । ଗୀୟା ଯାଅ ଓ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କର ।” କିନ୍ତୁ ଲେବୀୟମାନେ ରଥଳ ହେଲେ ନାହିଁ ।

6ତେଣୁ ରାଜା ଯୋୟାକ୍ ମୁଖ୍ୟଯାଦକ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ । ରାଜା କହିଲେ, “ଯିହୋୟାଦା, ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରୁ ସଂଗୃହୀତ ଖଜଣା ଆଣିବାକୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଉ ନାହିଁ? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ମୋଶା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେହି ଖଜଣାକୁ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ।”

7ଅତୀତରେ, ଅଥଲୟାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭଙ୍ଗି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ବାଲ-ଦେବଗଣର ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଅଥଲୟା ଜଣେ ଅତି ଦୁଷ୍ଟା ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । **8**ରାଜା ଯୋୟାକ୍ ଏକ ବାକ୍ସ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରର ବାହାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । **9**ଏହାପରେ ଲେବୀୟମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ଘୋଷଣା କଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖଜଣା ଦେବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ଥିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ଖଜଣା ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ । **10**ସବୁ ନେତା ଓ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଆଣି ସେହି ବାକ୍ସରେ ପକାଇଲେ । ବାକ୍ସଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଦାନ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । **11**ଏହାପରେ ଲେବୀୟମାନେ ସେହି ବାକ୍ସକୁ ରାଜାଙ୍କର ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ବାକ୍ସ ଟଙ୍କାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ରାଜାଙ୍କ ସରବ ଓ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକଙ୍କ ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଆସିଲେ ଓ ବାକ୍ସରୁ ଟଙ୍କାତକ କାଢ଼ି ନେଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ସେହି ବାକ୍ସକୁ ପୁନର୍ବାର ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନେ ଏହିପରି କଲେ ଓ ପ୍ରଚୁର

ଟଙ୍କା ନିର୍ମାଣ କଲେ । **12**ଏହାପରେ ରାଜା ଯୋୟାକ୍ ଓ ଯିହୋୟାଦା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଟଙ୍କା ଦେଲେ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଦକ୍ଷ କାଷ୍ଠ ଖୋଦନକାରୀ ଓ ବଢ଼େଇମାନଙ୍କୁ ପାରଶ୍ରମିକ ଦେଇ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଲୁହା ଓ ପିତ୍ତଳର କାର୍ଯ୍ୟ ନାଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରଶ୍ରମିକ ଦେଇ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ।

13ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଅତି ବଶସ୍ତୁ ଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେଲା । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁପରି ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ ସେପ୍ରକାର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଆହୁର ଦୃଢ଼ କଲେ । **14**ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେମାନେ ବଳିଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ରାଜା ଯୋୟାକ୍ ଓ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଟଙ୍କାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ହୋମବଳି ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ରୂପାରୁ ପାତ୍ରମାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଯିହୋୟାଦା ନାବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରତିଦିନ ହୋମବଳି ଉପହାରମାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

15ଯିହୋୟାଦା ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ । ସେ ଦୀର୍ଘଦୀବି ଥିଲେ, ତା’ପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଯିହୋୟାଦା 130 ବର୍ଷ ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । **16**ଲୋକମାନେ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ, ଯେଉଁଠାରେ ରାଜାମାନେ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହିଠାରେ କବର ଦେଲେ । ଲୋକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୋୟାଦାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାର ନାବିନକାଳରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଥିଲେ ।

17ଯିହୋୟାଦାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ଯିହୁଦାର ନେତାମାନେ ଆସିଲେ ଓ ରାଜା ଯୋୟାକ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣିପାତ କଲେ । ରାଜା ସେହି ନେତାମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ । **18**ରାଜା ଓ ସେହି ନେତାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଆଗେର ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଅନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଯିହୁଦାର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ, କାରଣ ରାଜା ଓ ସେହି ନେତାମାନେ ଦୋଷୀ ଥିଲେ । **19**ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରାଳ ଆଣିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟବକ୍ତାମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ମନାକଲେ ।

20ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆତ୍ମା ଦିଖରୟଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲେ । ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକ ଦିଖରୟଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ । ଦିଖରୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛତା ହେଲେ ଓ କହିଲେ,

“ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି: ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାର ବାଧା ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅପ୍ରାହ୍ମ୍ୟ କରୁଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛ। ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି!’”

21କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଦିଖରୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମତ୍ତଣ କଲେ। ଦିଖରୟଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜା ଆଦେଗ ଦେଲେ, ତେଣୁ ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଏହା କଲେ। 22ରାଜା ଯୋୟାଶଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିହୋୟାଦା ଯେଉଁ ଦୟା କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ ନାହିଁ। ଯିହୋୟାଦା ଦିଖରୟଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୋୟାଶ, ଯିହୋୟାଦାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦିଖରୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଦିଖରୟ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହକଥା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କରୁଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ!”

23ବର୍ଷର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯୋୟାଶଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ସବୁ ନେତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ସେମାନେ ସବୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଦମ୍ଭେଗକର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ। 24ଅରାମୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ନିଜ ସହତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରଦଳକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦାର ବୃହତ୍ ସୈନ୍ୟଦଳ ଉପରେ ବିଦୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହପର କଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ଯୋୟାଶ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ। 25ଅରାମୀୟମାନେ ଯୋୟାଶଙ୍କ ନିକଟରୁ ଯେତେବେଳେ ପୁସ୍ତାନ କଲେ, ସେ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆହାତ ହୋଇଥିଲେ। ଯୋୟାଶଙ୍କର ନିଜ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ। ଯୋୟାଶ ଯିହୋୟାଦା ଯାଦକଙ୍କର ପୁତ୍ର ଦିଖରୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବାରୁ ସେମାନେ ଏହପର କଲେ। ସେହି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଗନ୍ଧ୍ୟା ଉପରେ ହିଁ ବଧ କଲେ। ଯୋୟାଶ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ପରେ, ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ରାଜାମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କବର ପାଆନ୍ତି, ସେ ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ ନାହିଁ।

26ଯୋୟାଶଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ: ସାବଦ୍ ଓ ଯିହୋଷାବଦ୍, ସାବଦ୍ଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଶିମିୟତ୍। ଶିମିୟତ୍ ଅମ୍ମୋନରୁ ଆସିଥିଲେ। ଆଉ ଯିହୋଷାବଦ୍ଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଶିମ୍ପାତ୍। ଶିମ୍ପାତ୍ ମୋୟାବରୁ ଆସିଥିଲେ। 27ଯୋୟାଶଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ କାହାଣୀ, ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମହାନ୍ ଭବିଷ୍ୟତ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଓ ସେ କପର ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହିସବୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି। ଅମତ୍ସିୟ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତାରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ। ଅମତ୍ସିୟ ଯୋୟାଶଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଅମତ୍ସିୟ

25 ଅମତ୍ସିୟ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣ୍ଟିଗଣ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯିହୋୟାଦାନ୍। ଯିହୋୟାଦାନ୍ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିଲେ। 2ଅମତ୍ସିୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କର୍ମ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟର ସହତ ତାହା କଲେ ନାହିଁ। 3ଅମତ୍ସିୟ ନିଶେ ପରାକ୍ରମୀ ରାଜା ହେଲେ। ଏହାପରେ ଯେଉଁ ପଦାଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କର ପିତା, ରାଜାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ସେ ସେହି ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 4କିନ୍ତୁ ଅମତ୍ସିୟ ସେହି ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି? ସେ ମୋଶାଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ନିୟମକୁ ମାନିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦେଗ ଦେଇଥିଲେ, “ପିତାମାତାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ। ଆଉ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କର ଅପରାଧ ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ। ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେବଳ ତା’ର ନିଜର ମନ୍ଦକର୍ମ ପାଇଁ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।”

5ଅମତ୍ସିୟ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଠୁଳ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶାନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳଭୁକ୍ତ କଲେ ଓ ସେ ସେନାଧ୍ୟକ୍ଷ ଓ ସେନାପତିମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦଳଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରଖିଲେ। ସେହି ନେତାମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ବନ୍ୟାମାନର ଆଗତ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ। ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟରୂପେ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବା ତତ୍ତୁର୍ଦ୍ଧ ବୟସର ଥିଲେ। ସର୍ବମୋଟ 3,00,000 ଦକ୍ଷ ସୈନ୍ୟମାନେ ବର୍ଜା ଓ ଭାଲ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ। 6ଅମତ୍ସିୟ ମଧ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ 1,00,000 ସୈନ୍ୟ ଉଡ଼ାରେ ଆଣିଲେ। ସେ ସେହି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ 100 ତାଳନ୍ତ ରୂପା ଦେଲେ। 7କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅମତ୍ସିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “ରାଜା, ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସହତରେ ନାହାଁନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଫ୍ରାୟିମର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତରେ ନାହାଁନ୍ତି। 8ହୋଇପାରେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ଦୃଢ଼ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀ-ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାର, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଦୟା କିଅବା ପରାଜୟା ହେବା ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।” 9ଅମତ୍ସିୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଯେଉଁ 100 ତାଳନ୍ତ ରୂପା ଦେଇସାରିଛି, ତାହା ବିଷୟରେ କଣ କରାଯିବ?” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଭୁର ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଦେଇପାରନ୍ତି।”

10ତେଣୁ ଅମତ୍ସିୟ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ, ଇଫ୍ରାୟିମକୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ରାଜା ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର କ୍ରୋଧ କଲେ। ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହୋଇ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ।

11 ଏହାପରେ ଅମତ୍ସିୟୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାହସୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଲବଣ-ଉପତ୍ୟକାକୁ କଢ଼ାଇ ନେଲେ। ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟଦଳ ସେୟାରର 10,000 ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 12 ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟଦଳ ମଧ୍ୟ ସେୟାରର 10,000 ଲୋକଙ୍କୁ କରାୟତ କଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେୟାରରୁ ସେଲର ଗାଁଷକୁ ନେଇଗଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ଜୀବିତ ଥିଲେ। ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ସୈନ୍ୟଦଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେଲରୁ ତଳକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଶରୀର ତଳେ ଥିବା ପଥରରେ ପଡ଼ି ଖଣ୍ଡି ଖଣ୍ଡି ହୋଇଗଲା।

13 କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟୁ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯିହୁଦାର କେତେକ ସହର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଶମରଥାଠାରୁ ବୈଥ୍-ହୋରଣ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ 3,000 ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀମାନ ନେଇଗଲେ। ଅମତ୍ସିୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ।

14 ଅମତ୍ସିୟୁ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପରେ ଗୁହକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ। ସେୟାରର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଦେବ ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ। ଅମତ୍ସିୟୁ ସେହି ଦେବ ପ୍ରତିମାକୁ ପୂଜା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣିପାତ କଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ଧୂପ ଲମ୍ପାଇଲେ। 15 ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଶେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା କହିଲେ, “ଅମତ୍ସିୟୁ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ସେହି ଲୋକମାନେ ପୂଜା କରୁଥିବା ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କଲ? ସେହି ଦେବତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ।”

16 ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା କହିଲେ, ଅମତ୍ସିୟୁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗଦାକର ନିଶେ ପରାମର୍ଶଦାତା ନୁହଁ। ନୀରବ ରୁହ! ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନୀରବ ନ ରୁହ, ତେବେ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରାଯିବ!” ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ନୀରବ ହୋଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି। କାହିଁକି? କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ କଲ ଓ ମୋର ଉପଦେଶ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ।”

17 ଯିହୁଦାର ଗଦା ଅମତ୍ସିୟୁ, ତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶଦାତାମାନଙ୍କ ସହତ ଆଲୋଚନା କଲେ। ଏହାପରେ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯୋୟାଶଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ। ଯୋୟାଶ ଯିହୋୟାହସଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଯିହୋୟାହସ ଯେତୁଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ଅମତ୍ସିୟୁ ଯୋୟାଶଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ପରସ୍ପରକୁ ସାମ୍ବନ୍ଧ-ସାମ୍ବନ୍ଧ ଭେଟିବା।”

18 ଏହାପରେ ଯୋୟାଶ୍ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଠାଇଲେ। ଯୋୟାଶ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଓ ଅମତ୍ସିୟୁ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଥିଲେ। ଯୋୟାଶ୍ ଏହି ବାଉଁ କହିଲେ: “ଲିବାନୋନ୍‌ର ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର କଣ୍ଟାବୁଦା, ଲିବାନୋନ୍‌ର

ଏକ ବିରାଟ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ ଏହି ବାଉଁ ପଠାଇଲା। କ୍ଷୁଦ୍ର କଣ୍ଟାବୁଦା ଏହି କଥା କହିଲା, ‘ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା ମୋର ପୁତ୍ରକୁ ବିବାହ କରୁ।’ କିନ୍ତୁ ଏକ ହିଁସ୍ତନୁ ଆସିଲା ଓ କଣ୍ଟାବୁଦା ଉପର ଦେଇ ଚାଲିଗଲା। ଆଉ ତାହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲା। 19 ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ କହିଲ, ‘ମୁଁ ଇସ୍ରାୟେଲକୁ ପରାସ୍ତ କରିଦେଲି!’ ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ବୀ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ପୀ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଗୁହରେ ରହିବା ଉଚିତ୍। ତୁମ୍ଭର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଭୋଗିବା ଦରକାର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିହୁଦା ନଷ୍ଟ ହେବ।”

20 କିନ୍ତୁ ଅମତ୍ସିୟୁ ତାହା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଡୁ ହେଲା। ପରମେଶ୍ଵର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଦ୍ଵାରା ଯିହୁଦାକୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେବତାର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିଲେ।

21 ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯୋୟାଶ୍ ବୈଥ୍-ଶେମଶ୍ଵ ସହରରେ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କୁ ସାମ୍ବନ୍ଧ-ସାମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇ ଭେଟିଲେ। ବୈଥ୍-ଶେମଶ୍ଵ ଯିହୁଦାର ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ। 22 ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯିହୁଦାକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଯିହୁଦାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ନିଜ ଗୁହକୁ ବୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। 23 ଯୋୟାଶ୍ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କୁ ବୈଥ୍-ଶେମଶ୍ଵଠାରେ ଧରିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ନେଇଗଲେ। ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା ଯୋୟାଶ୍, ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯିହୋୟାହସ୍। ଇଗ୍ରାୟେଲର

ଗଦା ଯୋୟାଶ୍ ଇସ୍ରାୟେଲ ଫାଟକଠାରୁ କୋଣସ୍ଥିତ ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମର 400 ହାତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ।

24 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଏବଂ ଗଦାଙ୍କ ପ୍ରାସାଦରେ ସ୍ତମ୍ଭ, ରୂପା ଓ ଆହୁରି ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ରହିଥିଲା। ଓବେଦ୍-ଇସ୍ରାୟେଲ ଏହି ସମସ୍ତର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୋୟାଶ୍ ସେହି ସବୁତକ ସାମଗ୍ରୀ ନେଇଗଲେ। ଏହାପରେ ଯୋୟାଶ୍ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଗଲେ ଓ ଶମରୀୟୁକୁ ଫେରିଗଲେ।

25 ଯିହୋୟାହସଙ୍କ ପରେ, ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦା ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଯୋୟାଶ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମତ୍ସିୟୁ ଯିହୁଦାର ଗଦା ଆହୁରି ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। 26 ଅମତ୍ସିୟୁ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗଦାମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି। 27 ଯେତେବେଳେ ଅମତ୍ସିୟୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେବା ବନ୍ଦକରି ଦେଲେ, ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ। ସେ ଲାଖୀର୍ ସହରକୁ ବୌଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଲାଖୀର୍ ସହରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 28 ଏହାପରେ ସେମାନେ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଅଶ୍ଵ ପୁଷ୍ଟରେ ବୋହି ନେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସହତ ଯିହୁଦା ନଗରରେ କବର ଦେଲେ।

ଯିହୁଦାର ଗଦା ଉଷିୟୁ

26 ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଉଷିୟୁଙ୍କୁ ଅମତ୍ସିୟୁଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ଗଦା ହେବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ। ଅମତ୍ସିୟୁ ଉଷିୟୁଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ। ଉଷିୟୁ ଷୋହଲ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହିପରି

ଘଟିଲା । 2ଉଷିୟ ପୁନର୍ବାର ଏଲଡ଼ ସହର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ଯିହୁଦାକୁ ତାହା ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଅମତ୍ସୟିୟ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ଓ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେବାପରେ ଉଷିୟ ଏହା କଲେ ।

3ଉଷିୟ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାଉନ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ଵ କଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯିଖଲୟା । ଯିଖଲୟା ଯିରୁଶାଲମରୁ ଆସିଥିଲେ । 4ଉଷିୟ ଏହସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ଅମତ୍ସୟିୟଙ୍କ ପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମାନିଲେ । 5ଉଷିୟ ଦିଖରୟିୟଙ୍କ ଦୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କପରି ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଓ ତାଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେବାକୁ ହେବ, ତାହା ଦିଖରୟିୟ ଉଷିୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ଉଷିୟ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେଲେ, ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ସଫଳତା ଦେଲେ ।

6ଉଷିୟ ପଲେଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ସେ ଗାଥ, ଯବ୍ନିର ଓ ଅସ୍ତବୋର୍ ସହରର ରତ୍ନଭିତ୍ତିରେ ଥିବା ପ୍ରାଚୀର ସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ଉଷିୟ ଅସ୍ତବୋର୍ ସହର ନିକଟରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପଲେଷ୍ଠୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହରମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 7ପରମେଶ୍ଵର ଉଷିୟଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଠୀୟ ଲୋକ, ଗୁର୍-ବାଲ୍ ସହରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଆରବୀୟ ଓ ମିୟୁନୟିୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । 8ଆମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଉଷିୟଙ୍କୁ ରାଜକର ଦେଲେ । ମିଶରର ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଉଷିୟଙ୍କ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇ ଉଠିଲା, ସେ ବିଖ୍ୟାତ ହେଲେ, କାରଣ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରାକ୍ରମୀ ଥିଲେ ।

9ଉଷିୟ ଯିରୁଶାଲମର କୋଣସ୍ଥିତ ଦ୍ଵାର, ଉପତ୍ୟକା ଦ୍ଵାର ଓ ପ୍ରାଚୀର ବୁଲିଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଉଷିୟ ସେହି ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ । 10ଉଷିୟ ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ଗମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ସେ ଅନେକ କୂପ ଖୋଳିଲେ । ପାବତ୍ୟମୟ ଦେଶ ଓ ସମତଳ ଭୂମିରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଚୁର ପଶୁପାଳ ଥିଲା । ପାବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଓ ଉତ୍ତମ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଉଷିୟଙ୍କର କୃଷକମାନେ ଥିଲେ । ଅଜ୍ଞରକ୍ଷେତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଯତ୍ନ ନେବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ସେ କୃଷିକର୍ମକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ।

11ଉଷିୟଙ୍କର ତାଳମପ୍ରାପ୍ତ ସୈନିକମାନଙ୍କର ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳ ଥିଲା । ସେହି ସୈନିକମାନେ ସଶସ୍ତ୍ର ଯିୟୁୟେଲ୍ଲ ଓ ପଦାଧିକାରୀ ମାସେୟିୟ ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ଦଳରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇ ଥିଲେ । ହାନାନୀୟ ସେନାଙ୍କର ନେତା ଥିଲେ । ଯିୟୁୟେଲ୍ଲ ଓ ମାସେୟିୟ ସେହି ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରୁଥିଲେ ଓ ବିଭିନ୍ନ ଦଳଭୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ହାନାନୀୟ ରାଜାଙ୍କର ନିକଟ ପଦାଧିକାରୀ ଥିଲେ । 12ସୈନିକମାନଙ୍କ ଉପରେ 2,600 ନିକଟ ନେତା ଥିଲେ । 13ସେହି ନେତାମାନେ 307,500 ନିକଟ ଲୋକଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମହାପରାକ୍ରମ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ସେହି ସୈନିକମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । 14ଉଷିୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଭାଲ, ବର୍ତ୍ତା,

ତୋପର, ସାଞ୍ଜୁଆ, ଧନୁ ଓ ଛାଟେଣୀ ପାଇଁ ପଥର ଦେଲେ । 15ଯିରୁଶାଲମରେ ଉଷିୟ ରତ୍ନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତାପିତ ମେସିନ୍ସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେହି ମେସିନ୍ସବୁକୁ ଦୁର୍ଗ ଓ କୋଣସ୍ଥିତ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ରଖାଗଲା । ସେହି ମେସିନ୍ସବୁକୁ ତୀର ଓ ପଥର କ୍ଷେପଣ କରିପାରୁ ଥିଲା । ଉଷିୟ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ଦୂରଦୂରନ୍ତର ସ୍ଥାନର ଲୋକମାନେ ସୁଦ୍ଧା ତାଙ୍କର ନାମ ଜାଣିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ସାହାଯ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା ଓ ସେ ନିକଟ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ରାଜା ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

16କନ୍ୟା ଉଷିୟ ଯେତେବେଳେ ଶକ୍ତଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ, ତାଙ୍କର ଗର୍ବ ତାଙ୍କର ବିନାଶର କାରଣ ହେଲା । ସେ ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ରହିଲେ ନାହିଁ । ସେ ସୁଗନ୍ଧିଧୂପ ବେଦୀ ଉପରେ ସୁଗନ୍ଧିଧୂପ ଜ୍ଵାଳିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । 17ଅସରୟିୟ ଯାଦକ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅର୍ଶା ନିକଟ ସାହସୀ ଯାଦକମାନେ ଉଷିୟଙ୍କ ପଛ ପଛ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟକୁ ଗଲେ ।

18ସେମାନେ ଉଷିୟଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ସେ ଭୁଲ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଷିୟ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧୂପ ଜ୍ଵାଳିବା ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳଜନକ ନୁହେଁ । ଯାଦକ ଓ ହାରୋଶଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସୁଗନ୍ଧିଧୂପ ଜ୍ଵାଳନ୍ତି । ଏହି ଯାଦକମାନେ ସୁଗନ୍ଧିଧୂପ ଜ୍ଵାଳିବାର ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତାଳମପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବେ ନାହିଁ ।”

19କନ୍ୟା ଉଷିୟ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲେ । ସୁଗନ୍ଧିଧୂପ ଜ୍ଵାଳିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ପାତ୍ର ଧରିଥିଲେ । ଉଷିୟ ଯାଦକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରୁଥିବା ସମୟରେ ହିଁ କୁଷୁରୋଗ ତାଙ୍କର କପାଳରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ, ସୁଗନ୍ଧିଧୂପର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ଯାଦକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଘଟିଲା । 20ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ଅସରୟିୟ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯାଦକମାନେ ଉଷିୟଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନାଇଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ କପାଳରେ କୁଷୁରୋଗର ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଏଣୁ ଯାଦକମାନେ ଅତିଶୀଘ୍ର ଉଷିୟଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ଉଷିୟ ନିଜେ ତରବର ହୋଇ ବାହାର ଗଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । 21ରାଜା ଉଷିୟ ନିକଟ କୁଷୁ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଷିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଅଥ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ନିୟୁତ୍ତ କଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟପାଳ ହେଲେ ।

22ଉଷିୟ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଯିଶାଇୟଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । 23ଉଷିୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କବର ପାଇଲେ । ଉଷିୟ ରାଜାମାନଙ୍କ କବରସ୍ଥାନ ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ କବର ପାଇଲେ । କାହିଁକି? କାରଣ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଉଷିୟଙ୍କଠାରେ କୁଷୁରୋଗ ଥିଲା ।”

ଆଉ ଯୋଥମ୍ ଉଷିୟଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ । ଯୋଥମ୍ ଉଷିୟଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଯୋଥମ୍

27 ଯୋଥମ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ତାଙ୍କର ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯିରୁଗା । ଯିରୁଗା ସାଦୋକଙ୍କର କନ୍ୟା ଥିଲେ । **2** ଯୋଥମ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କର୍ମ କଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା ଉଷିୟ ଯେଉଁପରି କରୁଥିଲେ, ସେ ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୋଥମ୍ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ପରି ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧିଧୂପ ଢଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରିବା ଜାଣି ରଖିଲେ । **3** ଯୋଥମ୍ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଉତ୍ସୁଧ ଦ୍ୱାର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ଓଫଲର୍ ନାମକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଅଧିକ ନିର୍ମାଣ କଲେ । **4** ଯୋଥମ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ପାବତ୍ୟାଞ୍ଚଳମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ସହରସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଯୋଥମ୍ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଓ ଗଡ଼ମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । **5** ଯୋଥମ୍ ଅମ୍ମୋନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ତେଣୁ ତିନିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଅମ୍ମୋନୀୟମାନେ ଯୋଥମଙ୍କୁ 100 ଡାଲର ରୂପା ଦାନ ସହସ୍ର ଗହମ ଓ ଦାନ ସହସ୍ର ବୁଣେଲ ପରିମାଣର ବାଲି ଦେଲେ ।

6 ଯୋଥମ୍ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହେବାରୁ ପରାକ୍ରମୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ । **7** ଯୋଥମ୍ ଅନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ କରୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ବିବରଣୀ “ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜାମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକରେ” ଲେଖା ଯାଇଅଛି । **8** ଯୋଥମ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । **9** ଏହାପରେ ଯୋଥମ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ । ଆହସ୍ ଯୋଥମଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାଜା ହେଲେ । ଆହସ୍ ଯୋଥମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ରାଜା ଆହସ୍

28 ଆହସ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଷୋହଳ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ । ଆହସ୍ ତାଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ଯଥାର୍ଥ ନୀଚନଯାପନ କରୁ ନଥିଲେ । ଆହସ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । **2** ଆହସ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ । ସେ ବାଲ୍ ଦେବତାର ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ସ୍ଥାପନ କଲେ । **3** ଆହସ୍ ‘ହନ୍ନୋମ ପୁତ୍ର’ ଉପତ୍ୟକାରେ ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧିଧୂପ ଢଳାଇଲେ । ସେ ନିଜ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ବଳିଦାନ ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ସେହି ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଉତ୍ସୁକର ପାପ କରୁଥିଲେ,

ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ସେଠାରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । **4** ଆହସ୍ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସବୁଦିନ ବୃକ୍ଷ ତଳେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧିଧୂପ ଢଳାଇଲେ ।

5 ଆହସ୍ ପାପ କଲେ, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅରାମର ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ଆହସ୍ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ଅରାମର ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଆହସ୍ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଲେ । ଅରାମର ରାଜା ସେହି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଦମ୍ଭେଶକ ନଗରକୁ ନେଇଗଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଦେକହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆହସ୍ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । **6** ଦେକହଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ରମଲୟ । ଦେକହ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଯିହ୍ୱଦାର 120,000 ଜଣ ସାହସୀ ସୈନିକକୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ଦେକହ ଯିହ୍ୱଦାର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ । **7** ସିନ୍ତୀ ଇଫ୍ରାୟିମର ଜଣେ ସାହସୀ ସୈନିକ ଥିଲେ । ସିନ୍ତୀ ଆହସ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାସେୟଙ୍କୁ, ରାଜ ପ୍ରାସାଦର ଅଧିକାରୀ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅସ୍ତ୍ରକାମଙ୍କୁ ଏବଂ ଇଲକାନା, (ଯିଏକ ରାଜାଙ୍କ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ) ହତ୍ୟା କଲେ ।

8 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଯିହ୍ୱଦାରେ ବାସ କରୁଥିବା ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 2,00,000 ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ । ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ, ସନ୍ତାନଗଣ ଓ ଯିହ୍ୱଦାରୁ ଅନେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଲୁଟିନେଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେହି ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଗମରୟାକୁ ନେଇଗଲେ । **9** କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଭବକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଭବକ୍ଷାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଓବେଦ୍ । ଓବେଦ୍ ଗମରୟାକୁ ଫେରି ଆସିଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଭେଟିଲେ । ଓବେଦ୍ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନୁଥିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, କାରଣ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନେ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ହତ୍ୟା ଓ ଦଣ୍ଡିତ କରିଅଛ । **10** ତୁମ୍ଭମାନେ ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର କ୍ରୀତଦାସରୂପେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଦନା କରିଅଛ । ଏହା କରି ତୁମ୍ଭମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ପାପ କରିଅଛ । **11** ବିଉମାନ ମୋର କଥା ଶୁଣ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଭ୍ରାତା ଓ ଭଗ୍ନୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦିଅ । ଏହିପରି କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ସୁକର କ୍ରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।”

12 ଏହାପରେ ଇଫ୍ରାୟିମର କେତେକ ନେତା ଦେଖିଲେ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ସେହି ନେତାମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ । ସେହି ନେତାମାନେ ଥିଲେ ଯିହୋହାନଙ୍କ ପୁତ୍ର

ଅସରଯ, ମରିଲୋମୋଡ଼ଙ୍କ ପୁତ୍ର ବେରିଷିୟ, ଗଲ୍ଲମଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯହସ୍ତ୍ରିୟ ଓ ହଦଲୟଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅମାସା। 13 ସେହି ନେତାମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦାର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାହା କରିବ, ତତ୍ପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆହୁରି ନିନ୍ଦା ପାପ କରାଇବ। ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ଓ ଦୋଷକୁ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱ କରାଦେବ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୟଙ୍କର କ୍ରୋଧ କରିବେ।”

14 ତେଣୁ ସେହି ସୈନିକମାନେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ବହୁମୂଲ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ନେତାମାନଙ୍କୁ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଲେ। 15 ସେହି ନେତାମାନେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେହି ଗୁରୁଦଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଲୁଚିନେଇଥିବା ବସୁସବୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କଲେ ଓ ନଗ୍ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ନେଇ ଦେଲେ। ସେହି ନେତାମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନୋଡା ମଧ୍ୟ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ଦେଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ତେଲ ମାଲିସ୍ କଲେ। ଏହାପରେ ଇଫ୍ରାୟିମର ସେହି ନେତାମାନେ ଦୁର୍ବଳ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଗଧ ଉପରେ ବସାଇଲେ ଓ ଯିରୀହୋରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କ ଗୃହ ଓ ପରିବାରକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ଯିରୀହୋକୁ ‘ଖର୍ଦ୍ଦୁରୀବୃକ୍ଷର ନଗର’ ବୋଲି କୁହାଯାଉ ଥିଲା। ଏହାପରେ ସେହି ଗୁରୁଦଣ ନେତା ଗମରୟାକୁ ଫେରିଗଲେ।

16-17 ସେହି ସମୟରେ, ଇଦୋମର ଲୋକମାନେ ଆଉଥରେ ଆସିଲେ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଇଦୋମୀୟମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଗଲେ। ତେଣୁ ରାଜା ଆହସ୍, ଅଗୁରୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିଲେ। 18 ପଲେଷ୍ଟିୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ମାଳଭୂମିରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣରେ ଥିବା ସହରଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ପଲେଷ୍ଟିୟ ଲୋକମାନେ ବୈଥ୍-ଶେମଶ, ଅୟଲୋନ, ଗଦେରୋଡ଼, ସୋଖୋ, ତିମ୍ନାହ ଓ ଗିମ୍ସୋ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକାର କରିନେଲେ। ସେମାନେ ସୋସ, ତିମନା ଓ ଗିମଦ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର କଲେ। ଏହାପରେ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବାସ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 19 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାକୁ କଷ୍ଟ କଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆହସ୍ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। 20 ଅଗୁରୀୟ ରାଜା ତିଲ୍ଗତ-ପିଲ୍ନେଷର ଆସିଲେ ଓ ଆହସ୍ ରାଜାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କଷ୍ଟ ଦେଲେ। 21 ଆହସ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ, ରାଜାଙ୍କ ଗୃହରୁ ଓ ମାନ୍ୟଗଣଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ନେଲେ। ଆହସ୍ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗୁରୀୟ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଆହସ୍ଙ୍କୁ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କଲ ନାହିଁ।

22 ରାଜା ଆହସ୍ଙ୍କ ଦୁଃଖ ସମୟରେ, ସେ ଆହୁରି ପାପ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ। 23 ଦମ୍ନେଗକ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାର ପୂଜା କରୁଥିଲେ,

ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଦମ୍ନେଗକୀୟ ଲୋକମାନେ ଆହସ୍ଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ, ତେଣୁ ସେ ମନେ ମନେ ଭାବିଲେ, “ଅଗୁମର ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଦେବତାର ପୂଜା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ତେଣୁ ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି, ତେବେ ହୁଏତ ସେମାନେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।” ଆହସ୍ ସେହି ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେ ନିଜେ ପାପ କଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାପ କରାଇଲେ।

24 ଆହସ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ସାମଗ୍ରୀସବୁ ନେଲେ ଓ ତାହାକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ। ଏହାପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ ସବୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ। ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯିରୁଶାଲମର ଗୁଣ୍ଡିଆଡ଼େ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 25 ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ସହରରେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପୂଜା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱରକ୍ଷିତ୍ୱ ଦଳାକରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆହସ୍ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଆହସ୍ଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ କଲେ।

26 ଆହସ୍ ଅନ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ “ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି। 27 ଆହସ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ଲୋକମାନେ ଆହସ୍ଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗରରେ କବର ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆହସ୍ଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କର କବର ସ୍ଥାନରେ କବର ଦେଲେ ନାହିଁ। ହଜକୟ୍ ଆହସ୍ଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ। ହଜକୟ୍ ଆହସ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ହଜକୟ୍

29 ହଜକୟ୍ ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଣତିରିଶ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅବଦା। ଅବଦା ନିଖରିୟଙ୍କ କନ୍ୟା ଥିଲେ। 2 ହଜକୟ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ।

3 ହଜକୟ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବସବୁ ମରାମତି କଲେ। ହଜକୟ୍ ମନ୍ଦିରକୁ ପୁନର୍ବାର ଉନ୍ନତ କଲେ। ସେ ରାଜା ହେବାର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସରେ ହିଁ ଏହା କଲେ। 4 ହଜକୟ୍ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ସଭାରେ ସମ୍ମିଳିତ କରାଇଲେ। ମନ୍ଦିରର ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱ ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସଭା କଲେ। 5 ହଜକୟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଲେବୀୟମାନେ, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ। ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ କର। ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତୁକୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିନଥ। 6 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ କଲେ।

ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବମାନନା କଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଛ କଲେ । 7 ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ଅଳ୍ପମର ଦ୍ଵାରସବୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଓ ପ୍ରଦୀପର ଗିଞ୍ଜା ଲିଭାଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସ୍ତମ୍ଭାୟୁପ ଦଳାଇବା ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ହୋମବଳି ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । 8 ତେଣୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କଲେ । ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଘଟାଇଲେ, ତାହା ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ଓ ହତଚକିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସେହି ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନେ ଯିହୁଦାର ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଘୃଣା ଓ ଲଜ୍ଜାରେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଲେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖୁଅଛ । 9 ଆଉ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୁବଫୁରୁଷଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହେଲେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟା ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବନ୍ଦୀରୂପେ ନିଆଗଲେ । 10 ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ହିଜକୟା, ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହତ ଏକ ନିୟମ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିଅଛି । ତେବେ ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ କ୍ରୋଧ କରିବେ ନାହିଁ । 11 ତେଣୁ ହେ ମୋର ପୁତ୍ରଗଣ, ଆଉ ପରତତ୍ୟା କରନାହିଁ କି ଆଉ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଓ ସ୍ତମ୍ଭାୟୁପ ଦଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ।”

12-14 ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ତାଲିକା ଏହି: କହାତ୍ ବଂଶର ଅମାସୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମାହତ୍ ଓ ଅସରୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟେଲ୍ ଥିଲେ । ମରାରି ବଂଶଧରର ଅବ୍ଦକଙ୍କ ପୁତ୍ର କାଗ୍ ଓ ଯିହୋଲଲେଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅସରୟା ଥିଲେ । ରେଗୋନ ବଂଶଧରରୁ ସିମ୍ବଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋୟାହ ଓ ଯୋୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଏଦନ୍ ଥିଲେ । ଇଲୀଗାଫନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗିମ୍ତି ଓ ଯିୟୁୟେଲ ଥିଲେ । ଆସଫ୍ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦିଖରୟା ଓ ମଉନୀୟା ଥିଲେ । ହେମନ୍ଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯିହାୟେଲ୍ ଓ ଗିମିୟି ଥିଲେ । ଯିଦୁଥୁନ୍ଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗମୟିୟା ଓ ଉଷିୟେଲ ଥିଲେ । 15 ଏହାପରେ ଏହି ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ ଓ ମନ୍ଦିରର ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେମାନେ ଗୁଦାଙ୍କର ଆଦେଶ ମାନିଲେ, ଯାହାକି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା । 16 ଯାଦକମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ପରିଷ୍କାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ପାଇଲେ, ତାହାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ । ସେମାନେ ସେହି ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆଣିଲେ । ଏହାପରେ ଲେବୀୟମାନେ ଅପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି କିଦ୍ରୋଶ ଉପତ୍ୟକାକୁ ନେଇଗଲେ । 17 ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଲେବୀୟମାନେ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ମାସର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ, ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର

ଅଳ୍ପମକୁ ଆସିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ରରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଆଠ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାକୁ ପରିଷ୍କାର କଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ମାସର ଷୋହଳତମ ଦିନରେ ତାହା ସମାପ୍ତ କଲେ ।

18 ଏହାପରେ ସେମାନେ ଗୁଦା ହିଜକୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁଦା ହିଜକୟା ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମଗ୍ର ମନ୍ଦିର, ସ୍ତମ୍ଭାୟୁପ ଦଳାଇବାର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ମନ୍ଦିରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଷ୍କାର କରିଅଛୁ । ଧାଡ଼ିଧାଡ଼ି ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଷୀ ରଖାଯିବାର ମେକ ଓ ମେକରେ ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିଷ୍କାର କରିଅଛୁ । 19 ଆହୁର୍ ଗୁଦା ଥିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ । ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହିସବୁ ସାମଗ୍ରୀକୁ ନିରୁପିତ କରିଅଛୁ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶେଷ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛୁ । ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ।”

20 ଗୁଦା ହିଜକୟା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ପ୍ରଭୁତ୍ୟରେ ନଗରର ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । 21 ସେମାନେ ସାତଗୋଟି ବଳଦ, ସାତୋଟି ମେଷ, ସାତୋଟି ମେଷଗାବକ ଓ ସାତୋଟି ବୋଦା ଆଣିଲେ । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପାର୍ଥକ ବଳିସ୍ଵରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହେବାକୁ ଥିଲା । ଗୁଦା ହିଜକୟା ହାରୋଶଙ୍କ ବଂଶଧର ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

22 ତେଣୁ ଯାଦକମାନେ ବଳଦମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ରକ୍ତକୁ ରଖିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ସେହି ବଳଦର ରକ୍ତକୁ ବେଦୀ ଉପରେ ସିଞ୍ଚିଲେ । ଏହାପରେ ଯାଦକମାନେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ମେଷମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସିଞ୍ଚନ କଲେ । 23-24 ଏହାପରେ ଯାଦକମାନେ ଛାଗଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ସମ୍ମିଳିତ ହେଲେ । ଏହି ଛାଗଗୁଡ଼ିକ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଥିଲା । ଯାଦକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ଛାଗମାନଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ରଖିଲେ ଓ ଛାଗଗୁଡ଼ିକୁ ବଧ କଲେ । ଛାଗମାନଙ୍କର ରକ୍ତକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଯାଦକମାନେ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପସବୁ କ୍ଷମା କରନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହିପରି କଲେ । ଗୁଦା କହିଲେ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋମବଳି ଉପହାର ଓ ପାପାର୍ଥକ ବଳି ଏକତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

25 ଦାଉଦ, ଗୁଦାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଗାଦ୍ ଓ ନାଥନ୍ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତା ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଗୁଦା ହିଜକୟା ସେହି ପ୍ରକାରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଝାଞ୍ଜି, ବୀଣା ଓ ସାରଙ୍ଗ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା । 26 ତେଣୁ ଲେବୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରସବୁ ସହତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ ଓ

ଯାଜକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୂରୀ ସହତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ । 27 ଏହାପରେ ହଜକୟା ବେଦୀ ଉପରେ ବଳିଦାନ ଉପହାର ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ହୋମବଳି ଉପହାରର ଉତ୍ସର୍ଗ ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସଙ୍ଗୀତଗାନ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଭୂରୀ ବନାଗଲା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସବୁ ବନାଗଲା । 28 ହୋମବଳି ଉପହାରର ଉତ୍ସର୍ଗକରିଣ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଜନତା ନତ ମସ୍ତକ ହେଲେ, ଗାୟକମାନେ ଗୀତଗାନ କଲେ ଓ ଭୂରୀବାଦ୍ୟକାରୀମାନେ ଭୂରୀ ବଜାଇଲେ ।

29 ଉତ୍ସର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବାପରେ, ରାଜା ହଜକୟା ଓ ତାଙ୍କ ସହତ ସମସ୍ତ ଜନତା ନତମସ୍ତକ ହେଲେ ଓ ଉପାସନା କଲେ । 30 ରାଜା ହଜକୟା ଓ ତାଙ୍କର ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାଗୀତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ଆସଫ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତାଙ୍କ ରଚିତ ସଙ୍ଗୀତମାନ ଗାନ କଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟାସା କଲେ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନତମସ୍ତକ ହେଲେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କଲେ ।

31 ହଜକୟା କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନିଜଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ କରିଅଛୁ । ନିକଟକୁ ଆସ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ବଳିଦାନ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ଉପହାରସବୁ ଆଣ ।” ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ବଳିଦାନ ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ଉପହାରସବୁ ଆଣିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଚାହୁଁଲା, ସେ ହୋମବଳି ଉପହାରସବୁ ଆଣିଲା । 32 ସମ୍ମିଳିତ ଜନତା ଏହିପରି ଭାବରେ ହୋମବଳି ଉପହାର ସବୁ ଆଣିଲେ: ସଭୁରି ବଳଦ, 100 ଗୋଟି ମେଷ ଓ 200 ଗୋଟି ମେଷଗାଓବକ । ଏହି ସବୁ ପଶୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଉପହାର ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗଲା । 33 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟ ଥିଲା 600ଟି ଷଣ୍ଠ ଓ 3,000 ମେଷ ଓ ଛାଗ ।

34 କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପଶୁଙ୍କୁ କାଟି ଓ ଚମଡ଼ା ପରିଷ୍କାର କରି ହୋମବଳି ନୈବେଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଯାଜକ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଯାଜକମାନେ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଚେତନ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସଚେତନ ଥିଲେ ।

35 ସେଠାରେ ଅନେକ ହୋମବଳି ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ମଜ୍ଜାମାଫିକ ନୈବେଦ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ଚର୍ବର ଉତ୍ସର୍ଗ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଗଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆଉଥରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । 36 ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁସବୁ ବସ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ହିଜକୟା ଓ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ । ଆଉ ସେ ତାହା ଏତେ ଗୀଘ୍ର କଲେ, ଯେ ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ ।

ହଜକୟା ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କଲେ

30 ରାଜା ହଜକୟା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେ ଇଫ୍ରାୟିମ୍ ଓ ମନଶ୍ଶିର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମଧ୍ୟ ପତ୍ରମାନ ଲେଖିଲେ । ହଜକୟା ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମସ୍ତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଖାଇଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରି ପାରିବେ । 2 ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜା ହଜକୟା ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଦାଧିକାରୀ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଜନତାଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହେଲେ । 3 ସେମାନେ ନିୟମିତ ସମୟରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ଯାଜକ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରି ନଥିଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଥିଲା, ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । 4 ଏହି ଦୁଇ ରାଜା ହଜକୟା ଓ ସମଗ୍ର ଜନତାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କଲା । 5 ତେଣୁ ସେମାନେ ବେରୁଶେବା ସହରଠାରୁ ଦାନ ସହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ଘୋଷଣା କଲେ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଭାବେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଅଛି, ସେପ୍ରକାର ଭାବେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବହୁତ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ପାଳନ କରି ନ ଥିଲେ । 6 ତେଣୁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନେ ରାଜାଙ୍କର ପତ୍ର ନେଇ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲେ । ସେହି ପତ୍ରରେ ଏହିପରି ଲେଖାଥିଲା ।

“ଇଗ୍ରାୟେଲ * ସନ୍ତାନଗଣ, ଅବୁହାମ, ଇସ୍ରାକ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ନୀଚିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଗୁର ରାଜାର କବଳରୁ ଖସି ଆସିଛନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଫେରି ଆସିବ । 7 ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପିତାଙ୍କର କିମ୍ପା ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାଗଣଙ୍କ ପରି ହୁଅନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବରୁଣରେ ଗଲେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କଲେ, ଏହା ଭୂମ୍ଭେ ନାଣ । 8 ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ପରି ଦାୟିକ ହୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଇଛୁକ ହୃଦୟର ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହୁଅ । ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆସ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଚିରଦିନ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କର । ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କଠାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବ । 9 ଯଦି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଫେରିଆସିବ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାନିବ, ତେବେ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଗଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୟା ପାଇବେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନଗଣ ଏହି ଦେଶକୁ ଫେରି ଆସିବେ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦୟାଳୁ ଓ ଅନୁଗ୍ରହରେ ପୁଣି ଅଟନ୍ତି। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଡାକି କରି ଯିବେ ନାହିଁ।”

10 ବାଉଁଶାହକମାନେ ଇଫ୍ରାୟିମ ଓ ମନଶି ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହରକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ସବୁଲୁନର ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ବାଉଁଶାହକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଜ୍ଞାତ୍ୟା ଓ ବଦୁପ କଲେ। 11 କିନ୍ତୁ ଆଗେର, ମନଶି ଓ ସବୁଲୁନର କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କଲେ ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ। 12 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯିହୁଦାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ବାଧା ହୋଇପାରନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରକାରେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବାଧା ହେଲେ।

13 ଅନେକ ଲୋକ ତୀର୍ତ୍ତାଶ୍ରମ ରୋଚୀର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ଯିରୁଶାଲମରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ। ତାହା ଏକ ଅତି ବୃହତ୍ ଜନତାର ଭିଡ଼ ଥିଲା। 14 ସେହି ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଉଣ୍ଡ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ନିଷେଧ କରିଦେଲେ। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଉଣ୍ଡ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସ୍ତୁତିଧ୍ୱନିପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଦୀ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ କିସ୍କୋର ଉପତ୍ୟକାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। 15 ଏହାପରେ ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶତମ ଦିନରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଗାବକକୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯାଦକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ। ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ହୋମବଳି ଉପହାର ଆଣିଲେ।

16 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ସେମାନଙ୍କର ନିୟମିତ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ଲେବୀୟମାନେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଦେଲେ। ତା’ପରେ ଯାଦକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ରକ୍ତକୁ ସିଞ୍ଚନ କଲେ। 17 ଦଳରେ ଅନେକ ଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଗାବକକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ନାହିଁ। ତେଣୁ ପରଶ୍ଚୁତ ହୋଇ ନଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ନିମନ୍ତେ ଲେବୀୟମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଗାବକଗୁଡ଼ିକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲେ। ଲେବୀୟମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମେଷଗାବକକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପବିତ୍ର କଲେ।

18-19 ଇଫ୍ରାୟିମ, ମନଶି, ଇଷାଶର ଓ ସବୁଲୁନର ଅନେକ ଲୋକ ନିଜଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନଥିଲେ। ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବକୁ ଯଥାର୍ଥରୂପେ, ଯେପରି

ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ସେହିପରି ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ହିଜକୟା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ହିଜକୟା ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମଙ୍ଗଳକାରୀ ଅଟ। ଏହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ତୁମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମାନୁଯାୟୀ ନିଜକୁ ପରଶ୍ଚୁତ କରିପାରଲେ ନାହିଁ। ଦୟାକରି କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କର ଓ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ମାନିଥିଲେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ।” 20 ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜା ହିଜକୟାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେଲେ। 21 ଯିରୁଶାଲମରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନେ ତୀର୍ତ୍ତାଶ୍ରମ ପାଉଁରୋଚୀର ପର୍ବ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଳନ କଲେ। ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ। ଲେବୀୟ ଓ ଯାଦକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରର୍ଣ୍ଣା କଲେ। 22 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ଜାଣିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ରାଜା ହିଜକୟା ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ଲୋକମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କଲେ ଓ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ପ୍ରର୍ଣ୍ଣା କଲେ।

23 ସବୁ ଲୋକମାନେ ଆଉ ଅଧିକ ସାତଦିନ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମତ ହେଲେ। ସେମାନେ ଆହୁରି ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ। 24 ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଜକୟା ସମ୍ମିଳିତ ଜନତାକୁ 1,000 ବଳଦ ଓ 7,000 ମେଷକୁ ହତ୍ୟାକରି ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ନେତାମାନେ ସମ୍ମିଳିତ ଜନତାକୁ 1,000 ବଳଦ ଓ 10,000 ମେଷ ଦେଲେ। ଅନେକ ଯାଦକମାନେ ପବିତ୍ର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 25 ଯିହୁଦାର ସମ୍ମିଳିତ ଜନତା, ଯାଦକଗଣ ଓ ଲେବୀୟ ସମସ୍ତେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସମ୍ମିଳିତ ଜନତା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଓ ଯିହୁଦାରେ ବାସ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀଗଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଥିଲେ। 26 ତେଣୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ମହାଆନନ୍ଦ ହେଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କ ସମୟରେ ଏପରି ଆନନ୍ଦ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ କେବେହେଁ ହୋଇ ନଥିଲା। 27 ଯାଦକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ଉଠି ଛୁଡ଼ା ହେଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗୃହ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପହଞ୍ଚିଲା।

ରାଜା ହିଜକୟା ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ

31 ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଉତ୍ସବ ଶେଷ ହେଲା। ନିସ୍ତାରପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରିଗଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ପଥରର ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗି ଧୂଳିସାତ୍ କଲେ। ସେହି ପଥର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଭଣ୍ଡ

ଦେବତାମାନଙ୍କର ପୂଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ସେହି ଲୋକମାନେ ଆଗେରୀ ସ୍ତୁତୀକୁ ମଧ୍ୟ କାଟି ପକାଇଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ଯିହୁଦା ଓ ବିନୟାମୀନରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ । ଲୋକମାନେ ଉଫ୍ରେୟିମ୍ ଓ ମନଶ୍ଚିର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରକାର କଲେ । ଉଣ୍ଡି ଦେବତାର ପୂଜା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ବିନଷ୍ଟ ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଏହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସହର ଓ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ ।

2ରାଜା ହଜକୟା ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦଳ ଅନୁସାରେ ସଂଗଠିତ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳର ନିଜସ୍ୱ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଥିଲା । ତେଣୁ ଯାଦକମାନେ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ହୋମବଳି ଉପହାର ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ପ୍ରଘଞ୍ଚାଗାନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଥିଲା । 3ହଜକୟା ତାଙ୍କର ନିଜର ପଶୁପଲ ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟିକୁ ହୋମବଳି ଉପହାର ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଦେଲେ । ଏହିସବୁ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ହୋମବଳି ଉପହାର ସ୍ୱରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ବିଗ୍ରାମର ବିଶେଷ ଦିନ, ଅମାବାସ୍ୟା ଉତ୍ସବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶେଷ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଉଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମରେ ଯେଉଁପରି ଲେଖାଯାଇଥିଲା, ଏହା ସେହିପରି କରାଯାଉଥିଲା । 4ହଜକୟା ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗସ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିପାରିବେ । 5ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଲୋକମାନେ ଏହି ଆଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଅତିଏବ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅମଳ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟଗସ୍ୟ, ଅଜ୍ଞୁର ରସ, ତୈଳ, ମହୁ, ଓ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଫସଲର ପ୍ରଥମ ଅଂଶ ଦେଲେ । ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକର ଦଶମାଂଶ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବରେ ଯୋଗାଇଲେ । 6ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଓ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଯିହୁଦାର ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ପଶୁପଲ ଓ ମେଷପଲର ମଧ୍ୟ ଦଶମାଂଶ ଆଣିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗୀତି ପବିତ୍ର ଦିନିଷର ଏକ ଦଶମାଂଶ ଆଣିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଗଦାକରି ରଖିଲେ ।

7ଲୋକମାନେ ସେହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ତୃତୀୟମାସ*ରେ ଆଣିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେମାନେ ସେହି ବସ୍ତୁସବୁ ସପ୍ତମ ମାସ*ରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖିବା ଶେଷ କଲେ ।

8ଯେତେବେଳେ ହଜକୟା ଓ ନେତାମାନେ ଆସିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁ ସବୁର ସୁପସବୁ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଘଞ୍ଚା କଲେ ।

9ଏହାପରେ ହଜକୟା, ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁପାକୃତ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ । 10ସାଦୋକ୍ ବଂଶର ମୁଖ୍ୟଯାଦକ ଅସରୟା ହଜକୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସମୟଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପହାରସବୁ ଆଣିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେହି ସମୟଠାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପାଉଅଛୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉଦର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ ଭୋଜନ କରିସାରିଲୁଣି ଓ ଆତ୍ମର ପ୍ରଚୁର ବଳି ପଡ଼ିଅଛି ! ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏତେ ଖାଦ୍ୟ ବଳିପଡ଼ୁଅଛି ।”

11ଏହାପରେ ହଜକୟା, ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଉଣ୍ଡାରଘର ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ କହିଲେ । ତେଣୁ ଏହିପରି କରଗଲା । 12ଏହାପରେ ଯାଦକମାନେ ନୈବେଦ୍ୟ ଦଶମାଂଶ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବସ୍ତୁସବୁ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦିଆଯିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା, ସେହି ସମସ୍ତ ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉଣ୍ଡାର ଘରମାନଙ୍କରେ ରଖାଗଲା । ଲେବୀୟ କନାନୟା ସେହି ସମସ୍ତ ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ, ଗିମିୟି ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ଗିମିୟି କନାନୟାଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଥିଲେ । 13କନାନୟା ଓ ତାଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଗିମିୟି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲେ: ଯିହୀୟେଲ, ଅସସିୟା, ନହତ୍, ଅସାହେଲ, ଯିରେମୋତ୍, ଯୋଷାବଦ୍, ଲଲୀୟେଲ, ଯିଷ୍ଟାୟା ମାହତ୍ ଓ ବନାୟା । ଗଦା ହଜକୟା ଓ ପରମେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ପଦାଧିକାରୀ ଅସରୟା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ।

14ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ଯେଉଁ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ, କୋରି ତାହାର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦତ୍ତ, ସଂଗୃହୀତ ଦାନଗୁଡ଼ିକୁ ବିତରଣ କରିବା ଦାୟିତ୍ୱ ତାଙ୍କର ଥିଲା । ଆଉ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଉପହାରଗୁଡ଼ିକୁ ବିତରଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଥିଲା । କୋରି ପୁର୍ବଦିଗରେ ଥିବା ଦ୍ୱାରର ଦ୍ୱାରପାଳ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଲେବୀୟା ଯିମ୍ମା । 15ସେ ଏଦନ, ମିନୟାମୀନ, ଯେଶୁୟା, ଗମୟିୟା, ଅମରୟା ଓ ଗିଖନୟା କୋରିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯାଦକମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ସହରଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସଂଗୃହୀତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ସେମାନେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ତରୁଣ । 16ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଲେବୀୟ ବଂଶର ଇତିହାସରେ ନାମ ଲେଖାଥିବା ତିରିଶ ବର୍ଷୀୟଠାରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଦେଉଥିଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଥିଲା । 17ଯାଦକମାନଙ୍କୁ

ତୃତୀୟ ମାସ: ମେ/ଜୁନ ।
 ସପ୍ତମ ମାସ: ସେପ୍ଟେମ୍ବର/ଅକ୍ଟୋବର ।

ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁର ଅଂଶ ଦିଆଯାଉ ଥିଲା । ଏହିସବୁ ବଢ଼ିନି ବଂଶକୁ, ଯେଉଁ ଅନୁଯାୟୀ ବଂଶ ଇତିହାସରେ ଡାକିକାଠୁଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତହିଁନୁଯାୟୀ କରାଯାଉଥିଲା । କୋଡ଼ିଏ ବୟସ୍କ ଓ ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସର ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୃହୀତ ଅଂଶ ପାଉଥିଲେ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦଳାନୁଯାୟୀ ନିରୂପଣ କରାଯାଉଥିଲା । **18**ଲେବୀୟ ଗିଶ୍ଟ, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାଗଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ସଂଗୃହୀତ ବସ୍ତୁର ଅଂଶ ଲାଭ କରୁଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲେବୀୟମାନେ ବଂଶର ଇତିହାସରେ ଡାକିକାଠୁଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହିପରି କରାଯାଉ ଥିଲା । କାରଣ ଲେବୀୟମାନେ ସର୍ବଦା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ରଖୁଥିଲେ । **19**ଲେବୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସହରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ତାହା ନିକଟରେ ହାରୋଣଙ୍କ ବଂଶଧର କେତେଜଣ ଯାଜକଙ୍କର ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ ଥିଲା । ଆଉ ହାରୋଣଙ୍କର କେତେଜଣ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟ ସହରମାନଙ୍କରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ହାରୋଣଙ୍କର ଏହି ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସଂଗୃହୀତ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଅଂଶ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ କରାଯାଉ ଥିଲା । ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବଂଶର ଇତିହାସରେ ନାମଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ସଂଗୃହୀତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଅଂଶ ଲାଭ କରୁଥିଲେ ।

20ଅତଏବ ରାଜା ହିଦକୟ୍ ଯିହୁଦାରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ । **21**ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଯଥା:- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମ ଓ ଆଦେଶର ବାଧ୍ୟ ହେବା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବାରେ ସେ ସଫଳ ହେଲେ । ହିଦକୟ୍ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାଙ୍କର ହୃଦୟର ସହିତ କଲେ ।

ଅଗୁରର ରାଜା ହିଦକୟ୍ଙ୍କୁ ହଇରାଣ କଲେ

32 ହିଦକୟ୍ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ଏହିପରି ଘଟିଲା, ଅଗୁରର ରାଜା ସନ୍ହେରୀବ୍ ଯିହୁଦା ଦେଶ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆସିଲେ । ସନ୍ହେରୀବ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ବାହାରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତ କରିବାର ଯୋଜନା କରିଥିବାରୁ ଏହିପରି କଲେ । ସନ୍ହେରୀବ୍ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଏହିସବୁ ସହର ଜୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ । **2**ହିଦକୟ୍ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସନ୍ହେରୀବ୍ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଛନ୍ତି । **3**ଏହାପରେ ହିଦକୟ୍ ତାଙ୍କର ପଦାଧିକାରୀ ଓ ସେନାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ନଗର ବାହାରେ ଥିବା ଜଳନିର୍ଦ୍ଧରଗୁଡ଼ିକର ଜଳକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକମତ ହେଲେ । ସେହି ପଦାଧିକାରୀ ଓ ସେନାଧିକାରୀମାନେ ହିଦକୟ୍ଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । **4**ଅନେକ ଲୋକ ଏକତ୍ର ଆସିଲେ ଓ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଝରଣା ଓ ନଦୀ ସବୁର ଜଳକୁ ରୋକି ଦେଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ ଯେ, “ଅଗୁରର ରାଜା ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ ବେଶୀ କିଛି ଜଳ

ପାଇବ ନାହିଁ ।” **5**ହିଦକୟ୍ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆଡ଼ର ଦୃଢ଼ କଲେ । ସେ ତାହା ଏହି ପ୍ରକାରେ କଲେ; ସେ ପ୍ରାଚୀରର ଭଗ୍ନସ୍ଥାନ ସବୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଚୀରର ବାହ୍ୟ ଭାଗରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀନ ଅଂଶର ପୂର୍ବକୁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥାନ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେ ଅନେକ ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଢାଳମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ । **6**ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ନିମନ୍ତେ ହିଦକୟ୍ ଯୁଦ୍ଧର ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ । ନଗରଦ୍ୱାର ନିକଟସ୍ଥ ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନରେ ସେ ସେହି ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ । ସେ କହିଲେ, **7**“ଦୃଢ଼ ଓ ସାହସୀ ହୁଅ । ଅଗୁରର ରାଜା ଅଥବା ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ବିଶାଳ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତର କରନାହିଁ କିମ୍ବା ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ ନାହିଁ । ଅଗୁରର ରାଜାଙ୍କର ଶକ୍ତିଠାରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଡ଼ର ମହାନ ଶକ୍ତି ଅଛି । **8**ଅଗୁରର ରାଜାଙ୍କ ସହିତ କେବଳ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।” ଏହିପରି ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଦକୟ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ କଲେ ।

9ଅଗୁରର ରାଜା ସନ୍ହେରୀବ୍ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଦଳ ଲାଖିଶ ସହର ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ କଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ତାହାକୁ ଜୟ କରିପାରନ୍ତି । ଏହାପରେ ସନ୍ହେରୀବ୍, ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିଦକୟ୍ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲା । ହିଦକୟ୍ ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସବୁ ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ହେରୀବ୍ଙ୍କ ଭୃତ୍ୟର ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା । **10**ସେମାନେ କହିଲେ, “ଅଗୁରର ରାଜା ସନ୍ହେରୀବ୍ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ ବିଷୟରେ ନିର୍ଭର କରି ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ରହୁଅଛ? **11**ହିଦକୟ୍ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି କ୍ଷୁଧା ଓ ତୃଷ୍ଣାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ; ଏଥିନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୌଶଳକ୍ରମେ ଯିରୁଶାଲମରେ ରଖାଯାଉଅଛି । ହିଦକୟ୍ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଅଗୁରର ରାଜାର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।” **12**ହିଦକୟ୍ ନିଜେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ବାହାର କରିଦେଲା । ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେ କହିଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ପୂଜା ଓ ସ୍ତବ୍ଧିଧିପୁତ୍ର ଢଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । **13**ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଓ ମୁଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି କ’ଣ କରିଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବଗ୍ୟ ଜାଣ । ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଦେବତାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେହି ଦେବତାମାନେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । **14**ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ । ଏପରି କେହି ଦେବତା ନାହିଁ, ଯିଏ ମୋତେ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ରୋକି ପାରିବ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ

ଭବୁଛ ଯେ, ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ? 15ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୂର୍ଖ ବନେଇବା କି ପ୍ରତାରଣା କରିବାକୁ ହିତକର କିମ୍ପା ହିତନାହିଁ। ତାହାକୁ ଆଦୌ ବିଶ୍ୱାସ କରନାହିଁ, କାରଣ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ ବା କୌଣସି ଦେଶ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ'ଠାରୁ ବା ମୋର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରି ନାହିଁ। ତେଣୁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ମୋତେ ରୋକିପାରିବ, ଏହା ଆଦୌ ଭବ ନାହିଁ।”

16ଅଶୁର ରାଜା ଭୃତ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ହିତକରଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆତ୍ମର ନିନ୍ଦା କଥାସବୁ କହିଲେ। 17ଅଶୁରର ରାଜା ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଏପରି ପତ୍ରମାନ ଲେଖିଲା, ଯାହା ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରୁଥିଲା। ଅଶୁରର ରାଜା ସେହି ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଏହିପରି ଲେଖିଲା: “ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଦେବତାମାନେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ରୋକି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେହିପ୍ରକାରେ ମଧ୍ୟ ହିତକରଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତାହାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବାରୁ ରୋକିପାରିବ ନାହିଁ।”

18ଏହାପରେ ଅଶୁରର ରାଜା ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉପରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରରେ ଡାକିଲେ। ସେହି ଭୃତ୍ୟମାନେ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏହିପରି କଲେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଯିରୁଶାଲମ ନଗରକୁ ହସ୍ତଗତ କରିପାରିବ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେହିସବୁ କଥା କହିଲେ। 19ସେହି ସେବକରଣ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଯେପରି ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ନିର୍ମୂଳି ଅଟନ୍ତି।

20ରାଜା ହିତକର ଓ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଯିଶାଇୟୁ ଏହି ସମସ୍ୟା ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଅତି ଉଦ୍ଧାରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 21ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଶୁର ରାଜା ଛାଡ଼ଣୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦୂରକୁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଦୂରକୁ ଅଶୁରର ସୈନ୍ୟବଳର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ, ନେତାଗଣ ଓ ସେନାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। ତେଣୁ ଅଶୁରର ରାଜା ନିଜ ଗୃହକୁ ଓ ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲା ଓ ତାହାର ଲୋକମାନେ ତା' ନିମନ୍ତେ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କଲେ। ସେ ତାହାର ଦେବତାର ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲା ଓ ତା'ର ନିନ୍ଦା ପୁତ୍ରମାନେ କେତେଦିନ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତାହାକୁ ଏକ ଖଣ୍ଡରେ ବଧ କଲେ। 22ଏହି ପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହିତକର ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଶୁରର ରାଜା ସନ୍ଦେହରାତ୍ରି ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଧନକର ଉଦ୍ଧାର କଲେ। 23ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ନେଇ ବହୁତ ଲୋକ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହିତକରଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାମଗ୍ରୀ ଆଣିଲେ। ସମସ୍ତ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ହିତକରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କଲେ।

24ସେହି ଦିନମାନଙ୍କର ହିତକର ଗୁରୁତ୍ୱର ଭାବରେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ହେଲେ ଓ ମରଣାପନ୍ନ ହେଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ହିତକରଙ୍କୁ କଥା କହିଲେ ଓ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଲେ। 25କିନ୍ତୁ ହିତକରଙ୍କୁ

ହୃଦୟ ଗର୍ବ ଥିଲା, ତେଣୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହାଦୟା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ନାହିଁ। ଏଥି ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ହିତକର ଓ ଯିହୁଦା ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କଲେ। 26କିନ୍ତୁ ହିତକର ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଓ ନୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କଲେ। ସେମାନେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲେ ଓ ଆଉ ଗର୍ବ କଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ହିତକର ନୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ।

27ହିତକର ଅନେକ ଧନସଂପଦ ଓ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କଲେ। ସେ ଗୁପ୍ତା, ସୁନା, ବହୁମୂଲ୍ୟ ମଣିମୂଲ୍ୟା, ମସଲା, ଭାଲ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 28ଲୋକମାନେ ହିତକରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟଗଣ୍ୟ, ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତୈଳ ପଠାଉଥିଲେ, ତାହା ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରଗୃହ ସବୁ ଥିଲା। ସମସ୍ତ ପଶୁପଲ ଓ ମେଷପଲ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଗୃହାଳ ସବୁ ଥିଲା। 29ହିତକର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନଗର ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେ ବହୁତ ମେଷ ଓ ଗୋରୁ ପଲ ପାଇଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ହିତକରଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁର ଧନରତ୍ନ ଦେଇଥିଲେ। 30ହିତକର ହିଁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଗାହୋନ ଝରଣାର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ବନ୍ଧ କଲେ ଓ ସେହି ନଳକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନଗରର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସଲଖ ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଆଉ ହିତକର ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ, ସେଥିରେ ସଫଳ ହେଲେ।

31ଅରେ ବାବିଲୀୟ ନେତାମାନେ ହିତକରଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ। ସେହି ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ଅକ୍ଷୁତ ଚିହ୍ନ ସମ୍ମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ହିତକରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହିତକରଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ତାହା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ହିତକରଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ିଗଲେ।

32ହିତକରଙ୍କର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ କର୍ମ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରେମ କଲେ, ତାହା “ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଯିଶାଇୟୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପୁସ୍ତକ ଓ “ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି। 33ହିତକର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କବର ଯେଉଁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଥିଲା, ଲୋକମାନେ ହିତକରଙ୍କୁ ସେହିଠାରେ କବର ଦେଲେ। ହିତକର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଖାଇଲେ। ମନଃଶି ହିତକରଙ୍କୁ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ରାଜା ହେଲେ। ମନଃଶି ହିତକରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ମନଃଶି

33 ମନଃଶି ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ବାରବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଥିଲେ। ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ପଞ୍ଚାବନ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ହୋଇ ରହିଲେ। 2ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ କରିବା ଭୁଲ୍ ବୋଲି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ, ମନଃଶି ସେହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳପୂର୍ବକ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ, ମନଃଗି ସେହି ଦେଶବାସୀମାନଙ୍କର ଭୟାନକ ଓ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ପଥରେ ଅନୁଗମନ କଲେ। 3ମନଃଗି ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଛ୍ଵାନ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ପିତା ହଦକୟ୍ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲେ, ମନଃଗି ବାଲ୍ ଦେବତାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦୀସବୁ ଓ ଆଗେଶ୍ଵ ସ୍ତମ୍ଭମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସେ ତାରତଣଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କଲେ ଓ ସେହି ଦଳର ତାରକାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂଜା କଲେ। 4ମନଃଗି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀମାନ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ମନ୍ଦିର ବନ୍ଧନରେ ଏହା କହିଲେ, “ଯିରୁଶାଲମରେ ଆମ୍ଭ ନାମ ଚରକାଳ ରହିବ।” 5ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ଦୁଇଟି ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ମନଃଗି ସମସ୍ତ ଦଳର ତାରତଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 6ମନଃଗି ମଧ୍ୟ ନିଜ ପୁତ୍ରକୁ ବେନ୍-ହୋନ୍ନୋମ ଉପତ୍ୟକାରେ ବଳରୂପେ ଜ୍ଞାତକଲେ। ମନଃଗି କୁହୁକ ବଦ୍ୟା, ଭବିଷ୍ୟତ କହିବା ଓ ଅଲୌକିକ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଯାଦୁବଦ୍ୟା କଲେ। ସେ ଭୁତୁଡ଼ିଆ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ କର୍ମକୁ କୁକର୍ମ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ମନଃଗି ସେହିପରି ଅନେକ କର୍ମ କଲେ, ଆଉ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ କଲେ। 7ମନଃଗି ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଏକ ଦେବତାର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କଲେ ଓ ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ—ସେହି ମନ୍ଦିର, ଯାହା ବନ୍ଧନରେ ପରମେଶ୍ଵର ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶଲୋମନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ପରମେଶ୍ଵର କହିଥିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ଗୃହରେ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ମୋର ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବି, ଯାହା ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୋନୀତ କରିଅଛି। ଆଉ ଆମ୍ଭ ନାମ ସେଠାରେ ଚରକାଳ ନିମନ୍ତେ ରହିବ। 8ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ସେହି ଭୂମିରୁ ବାହାର କରିବା ନାହିଁ, ଯାହା ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛୁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା, ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବଧୂ ଓ ବଧାନ ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯାହାକି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଥିଲୁ।”

9ମନଃଗି ଯିହୁଦାର ଲୋକ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହତ କଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଜାତିଗଣ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ଆହୁର ଅଧିକ ମମ ହେଲେ—ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧନ କରିଥିଲେ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ ମନଃଗିଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। 11ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୈନ୍ୟବାହନୀର ସେନାପତିଙ୍କୁ ଆଣିଲେ, ଯିଏକି ଅଗୁରର ରାଜାର ସେବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯିହୁଦାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେହି ସେନାପତିମାନେ ମନଃଗିଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଗରୀରରେ ଆଙ୍କୁଡ଼ି ଲଗାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ ହାତରେ ପିତ୍ତଳର ନଞ୍ଜିର ପିନ୍ଧାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ବାବଲ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ।

12ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଯେତେବେଳେ ଏହିସବୁ ବସ୍ତୁ ଆସିଲା, ମନଃଗି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିଲେ। ମନଃଗି ନିଜକୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନମ୍ର କଲେ। 13ମନଃଗି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମନଃଗିଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଦୟା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଓ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ। ଏହାପରେ ମନଃଗି ଜାଣିଲେ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

14ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ, ମନଃଗି ଦାଉଦଙ୍କ ନଗର ବାହାରେ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଏହି ପ୍ରାଚୀର ଉପତ୍ୟକାରେ ଥିଲା ଏବଂ ଗୀହୋନ ଝରଣାର ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ମସ୍ୟା ଦ୍ଵାରର ପ୍ରବେଶପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଓଫେଲ ପର୍ବତର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବେଷ୍ଟନ କରି ରହିଥିଲା। ସେ ସେହି ପ୍ରାଚୀରକୁ ଅତି ଉଚ୍ଚ କଲେ। ଏହାପରେ ଯିହୁଦାର ସବୁ ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକରେ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ। 15ମନଃଗି ଅତ୍ୟୁତ ଦେବତା ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ସେ ମନ୍ଦିର ଥିବା ପର୍ବତ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଯେଉଁସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲେ। ମନଃଗି ସେହିସବୁ ବେଦୀକୁ ଯିରୁଶାଲମ ନଗର ବାହାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। 16ଏହାପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ତାହା ଉପରେ ମଜ୍ଜାମାର୍ଯ୍ୟକ ବଳି ଓ ଧନ୍ୟବାଦର ବଳି ଉତ୍ତର କଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ମନଃଗି ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। 17ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାନମାନଙ୍କରେ ବଳି ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେହି ବଳି ଉତ୍ତର କରୁଥିଲେ।

18ମନଃଗି ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିଲେ, ସେହିସବୁ “ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଅଛି। 19ମନଃଗିଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ପରମେଶ୍ଵର କିପରି ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ତାହା ‘ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ’ରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି। ମନଃଗିର ସମସ୍ତ ପାପ ଓ ମନକର୍ମ ଏବଂ ସେହି ଉଚ୍ଛ୍ଵାନଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ, ଆଗେଶ୍ଵ ସ୍ତମ୍ଭମାନ ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ସେ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଓ ସମ୍ମାନ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ “ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକ”ରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି। 20ଏହାପରେ ମନଃଗି ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ଲୋକମାନେ ମନଃଗିଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ରାଜଗୃହରେ କବର ଦେଲେ। ଆମୋନ୍ ମନଃଗିଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନରାଜା ହେଲେ। ଆମୋନ୍ ମନଃଗିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଆମୋନ୍

21ଆମୋନ୍ ଯିହୁଦାର ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ବାଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଦୁଇବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ହୋଇଥିଲେ । 22ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ମନ୍ଦିରାୟତ୍ତ ରୂପେ ବବେଚନା କରନ୍ତି ଆମୋନ୍ ସେସବୁ କଲେ, ଠିକ୍ ତାଙ୍କ ପିତା ମନଶଶି ଯାହା କରୁଥିଲେ । ଆମୋନ୍ ସମସ୍ତ ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ପ୍ରତିମା ନିମନ୍ତେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ପିତା ମନଶଶି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ । 23ଆମୋନ୍ ତାଙ୍କର ପିତା ମନଶଶିଙ୍କ ପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମୋନ୍ ଆହୁର ଅଧିକାରୁ ଅଧିକ ପାପ କଲେ । 24ଆମୋନ୍ଙ୍କ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ । ସେମାନେ ଆମୋନ୍ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ଗୃହରେ ହତ୍ୟା କଲେ । 25କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଭୃତ୍ୟମାନେ ରାଜା ଆମୋନ୍ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରୁଥିଲେ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଯୋଶିୟାଙ୍କୁ ନୂତନ ରାଜା ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଯୋଶିୟା ଆମୋନ୍ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯୋଶିୟା

34 ଯୋଶିୟା ରାଜା ହେବା ସମୟରେ ଆଠ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକତିରିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ହୋଇଥିଲେ । 2ଯୋଶିୟା ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ କଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରି ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ । ଯୋଶିୟା ଉତ୍ତମକର୍ମ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । 3ଯୋଶିୟା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଅଷ୍ଟମ ବର୍ଷରେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ । ଯୋଶିୟା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସମୟରେ ତଥାପି ଅଲୁବୟସ୍କ ଥିଲେ । ଯୋଶିୟାଙ୍କ ରାଜତ୍ଵର ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷରେ ସେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ, ଆଗେର ସ୍ଵୟ, ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତୁଳା ମୂର୍ତ୍ତିସବୁକୁ ବିନଷ୍ଟ କଲେ । 4ଲୋକମାନେ ବାଲ୍ ଦେବତାର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସେମାନେ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏହା କଲେ । ଏହାପରେ ଯୋଶିୟା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରାଜ୍ୟପୁର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସେ ଖୋଦିତ ମୂର୍ତ୍ତି ସବୁ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ତୁଳା ମୂର୍ତ୍ତିସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ଧୂଳିରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ । ଏହାପରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିଲେ, ଯୋଶିୟା ସେମାନଙ୍କ କବର ଉପରେ ସେହି ଗୁଣ୍ଡକୁ ସଞ୍ଚିଲେ । 5ଯୋଶିୟା ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିଜ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ହାତୁକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜାକଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଯୋଶିୟା ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମକୁ ପବିତ୍ର କଲେ । 6ଯୋଶିୟା, ମନଶଶି, ଇଫ୍ରେୟିମ୍, ଶିମିୟୋନ ଓ ନପ୍ତାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାର ସମସ୍ତ ସହରରେ ଏହିପରି କଲେ । ସେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକର ନିକଟରେ ଥିବା ଭଗ୍ନାବଶେଷ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେହିରୂପ କଲେ । 7ଯୋଶିୟା ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ

ଆଗେର ସ୍ଵୟସବୁ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ସେ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ଧୂଳିରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ । ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସାରା ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵରାଜ୍ୟବେଦୀ ଭଙ୍ଗି ପକାଇଲେ । ଏହାପରେ ଯୋଶିୟା ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ ।

8ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ଵର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଷରେ ସେ ସବୁ ସ୍ଥାନ ଓ ମନ୍ଦିର ପବିତ୍ର କଲପରେ, ଯୋଶିୟା, ଗାଫନ୍, ମାସେୟା ଏବଂ ଯୋୟାହଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମରାମତି ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଗାଫନ୍ଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଅଭସଲୟା । ମାସେୟା ନଗରର ନେତା ଥିଲେ ଓ ଯୋୟାହଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯୋୟାହସ । ଯୋୟାହ ବିବରଣ ରକ୍ଷକ ଥିଲେ ।

9ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ହଲ୍ଲକୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଲେବୀୟା ଦ୍ଵାରପାଳଗଣ ମନଶଶି, ଇଫ୍ରେୟିମ୍ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଯିହୁଦା, ବିନ୍ୟାମୀନ ଓ ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । 10ଏହାପରେ ଲେବୀୟାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ତଦାରଖ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନୁରୀ ଦେଲେ । ଆଉ ତଦାରଖକାରୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମରାମତି କରୁଥିବା ଗ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ମନୁରୀ ଦେଲେ । 11କିଛି ହୋଇଥିବା ବିରାଟକାୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ କାଠ କଣିକା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ବଢ଼େଇ ଓ ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଦେଲେ । ଗୃହର ପୁନଃନିର୍ମାଣ ଓ ଗୃହର କଢ଼ି ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି କାଠ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । ଅତୀତରେ ଯିହୁଦାର ରାଜାମାନେ ମନ୍ଦିରର ଅଜ୍ଞାନକା ଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ନ ଥିଲେ । ସେହି ଅଜ୍ଞାନକାଗୁଡ଼ିକ ପୁରାତନ ଓ ଭଗ୍ନପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇ ଥିଲା । 12-13ଲୋକମାନେ ଅତି ବିଶ୍ଵସ୍ତୁତ୍ଵରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ତଦାରଖକାରୀମାନେ ଥିଲେ ଯହତ୍ ଓ ଓବବୟା । ଯହତ୍ ଓ ଓବବୟା ଲେବୀୟା ଓ ମରାରିଙ୍କ ବଂଶଧର ଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ତଦାରଖକାରୀମାନେ ଥିଲେ ଦିଶରୟା ଓ ମଶୁଲମ୍ । ସେମାନେ କହାତ୍ ବଂଶର ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଲେବୀୟାମାନେ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ସବୁ ବଜାଇବାରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରମିକ ଓ ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ତଦାରଖ କଲେ । କିଛି ଲେବୀୟା ସରବ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀ ଦ୍ଵାରପାଳରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମର ପୁସ୍ତକ ମିଳନ

14ଲେବୀୟାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ଟଙ୍କାକୁ ବାହାର କରୁଥିଲେ । ଆଉ ସେହି ସମୟରେ ହଲ୍ଲକୟା ଯାଦକ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାର ପ୍ରଦତ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମ ପୁସ୍ତକଟି ପାଇଲେ । 15ହଲ୍ଲକୟା ସରବ ଗାଫନ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମ ପୁସ୍ତକଟି ପାଇଅଛି!” ହଲ୍ଲକୟା ଗାଫନ୍ଙ୍କୁ ସେହି ପୁସ୍ତକଟି ଦେଲେ । 16ଗାଫନ୍ ସେହି ପୁସ୍ତକକୁ ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଗାଫନ୍ ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାହା କରିବାକୁ କହିଅଛି, ତାହା ସେମାନେ କରୁଛନ୍ତି । 17ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଟଙ୍କା ଆଣି ତଦାରଖକାରୀ

ଓ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପଇଠ କରନ୍ତୁ ।” 18 ଏହାପରେ ଗାଫନ୍ ଯିଏକ ସମ୍ପାଦକ, ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଦକ ହଲକିୟା ମୋତେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ଦେଇଛନ୍ତି ।” ଏହାପରେ ଗାଫନ୍ ସେହି ପୁସ୍ତକ ପାଠ କରି ରାଜାଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଲେ । 19 ରାଜା ଯୋଶିୟା ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ାଯିବାର ଶୁଣିଲେ, ସେ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଚିରି ପକାଇଲେ । 20 ଏହାପରେ ରାଜା ହଲକିୟା, ଗାଫନ୍‌ଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅହୀକାମ୍, ମାଖାୟାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅବଦୋନ, ସତ୍ତ୍ୱ ଗାଫନ୍ ଓ ଭୃତ୍ୟ ଆସାୟାଙ୍କୁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ରାଜା କହିଲେ, 21 “ଯାଅ, ମୋ’ ଡରଫରୁ ଓ ଯିହୁଦା ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କ ଡରଫରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରୁର । ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ମିଳିଅଛି, ସେଥିରେ ଥିବା ବାକ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରୁର । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମାନିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁସବୁ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସେମାନେ କଲେ ନାହିଁ ।”

22 ହଲକିୟା ଓ ରାଜାଙ୍କର ସେବକମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ବଳୀ ହଲଦାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ହଲଦା ଗଲ୍ଲୁମଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ଗଲ୍ଲୁମ ତୋଖତ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତୋଖତ୍ ହସ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଗଲ୍ଲୁମ ରାଜାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲେ । ହଲଦା ଯିରୁଶାଲମର ଦ୍ୱିତୀୟ ମହଲରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ହଲକିୟା ଓ ରାଜାଙ୍କ ସେବକଗଣ ହଲଦାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଜଣାଇଲେ । 23 ହଲଦା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି: ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ କୁହ, ଯିଏ ଭୁଲ୍‌କୁ ମୋ ପାଖକୁ ପଠାଇଥିଲେ । 24 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କହନ୍ତି, ‘ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଓ ଏହାପରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିପଦ ଆଣିବା । ଯିହୁଦାର ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ପୁସ୍ତକରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଷୟ ପାଠ କରାଗଲା, ଆମ୍ଭେ ସେହି ସମସ୍ତ ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ ଘଟାଇବା । 25 ଆମ୍ଭେ ଏହା କରିବା, କାରଣ ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ତବ୍ଧିଧିପ ନାଳିଛନ୍ତି । ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁସବୁ ମନ୍ଦିରମାନ କରନ୍ତି, ତତ୍ତ୍ୱାଗ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁମୋର ନିର୍ବାପିତ ହୋଇ ପାରୁନଥିବା ଅଗ୍ନିପରି କ୍ରୋଧ ଢାଳିବା ।’

26 “କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦାର ରାଜାଙ୍କୁ ଏହିକଥା ଭୁଲ୍‌ର କହିବା ଉଚିତ୍ । ସେ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ପରୁରବା ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଲେ: ଭୁଲ୍‌ କିଛିକ୍ଷଣ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲ, ସେ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହି କଥା କହନ୍ତି: 27 ଯେତେବେଳେ ଭୁଲ୍‌ମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଓ ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିଲ, ଭୁଲ୍‌ମାନେ ଦୁଃଖ କଲ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲ ଏବଂ ଦୁଃଖରେ ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଚିରି ପକାଇଲ । ଆମ୍ଭେ ତାହା ଦେଖିଲୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, 28 ଆମ୍ଭେ ଭୁଲ୍‌କୁ ଭୁଲ୍‌ର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବ । ଭୁଲ୍‌ ଭୁଲ୍‌ର କବରକୁ

ଗାନ୍ଧରେ ଯିବ । ଆମ୍ଭେ ଏହିସ୍ଥାନ କି ଏଠାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ବିପଦ ଆଣିବ, ତାହା ଭୁଲ୍‌କୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।” ହଲକିୟା ଓ ରାଜାଙ୍କ ସେବକମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାସବୁ ରାଜା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ।

29 ଏହାପରେ ରାଜା ଯୋଶିୟା ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ବୟୋଦେ୍ୟାଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଡାକିଲେ । 30 ରାଜା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ, ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗୁରୁପୁରୁଷ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ଲୋକମାନେ, ଯୋଶିୟାଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ । ଯୋଶିୟା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମ ପୁସ୍ତକରୁ ସବୁ ବାକ୍ୟ ପଢ଼ି ଶୁଣାଇଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ପୁସ୍ତକ ମିଳିଥିଲା । 31 ଏହାପରେ ରାଜା ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଉଠି ଛଡ଼ା ହେଲେ ଓ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ଗୋଟିଏ ନିୟମ କଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରିବା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ, ନିୟମ ଓ ନୀତିକୁ ମାନିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ଆତ୍ମାର ସହତ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ନିୟମର ବାକ୍ୟକୁ ମାନିବା ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମତ ହେଲେ । 32 ଏହାପରେ ଯୋଶିୟା ଯିରୁଶାଲମ ଓ ବିନ୍ୟାମୀନର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ନିୟମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗପଥ କରାଇଲେ । ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମର ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । 33 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନେକ ଦେଶର ଦେବାଦେବୀ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୋଶିୟା ସେହି ସବୁ ଭୟଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲେ । ଯୋଶିୟା ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରାଇଲେ । ଯୋଶିୟା ନୀତି ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

ଯୋଶିୟା ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରିବ

35 ରାଜା ଯୋଶିୟା ଯିରୁଶାଲମରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କଲେ । ପ୍ରଥମ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶତମ ଦିନରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଗାବକକୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା । 2 ଯୋଶିୟା ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କଲେ । 3 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପବ୍ତ୍ରୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ମଧ୍ୟ ଯୋଶିୟା କଥା ହେଲେ । ସେ ସେହି ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ: “ଗଲୋମନ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ତା’ମଧ୍ୟରେ ପବ୍ତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ରଖ । ଗଲୋମନ ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଦାଉଦ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଥିଲେ । ପୁନର୍ବାର ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ବୋହି ପବ୍ତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନ ନିଅ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲ୍‌ମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କର । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କର

ସେବା କର। 4ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରିବାର ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ଦିରର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ଗୁନା ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଗୁନା ଗଲୋମନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ କରିବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା କର। 5ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଏକଦଳ ସହ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଛଡ଼ା ହୁଅ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଏହପରି କର। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ। 6ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଶାବକଗୁଡ଼ିକୁ ହତ୍ୟା କର, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାଗଣ, ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ମେଷଶାବକଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ବ୍ୟଷୟ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶସବୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଥିଲେ।”

7ଯୋଶିୟା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ 30,000 ମେଷ ଓ ଛାଗ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ବଳି ନିମନ୍ତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦେଲେ। ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ 3,000 ପଶୁପଲ ଦେଲେ। ଏହି ସମସ୍ତ ପଶୁ ଗୁନା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ପଶୁପଲର ଥିଲା। 8ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପଦାଧିକାରୀମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ସୈଦ୍ଧାନ୍ତ ଉପହାର ଦେଲେ। ପ୍ରଧାନ ଯାଦକ ହଲକୟା, ଦିଖରୟା ଓ ଯିହାୟେଲ ଏହି ପଦାଧିକାରୀମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ 2,600 ମେଷଶାବକ ଓ ଛାଗ ଓ 300 ବଳଦ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ବଳି ନିମନ୍ତେ ଦେଲେ। 9ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କନାନୟା, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଗମୟାୟା, ନଅନେଲଙ୍କ ହଗବୟା, ଯିୟୁୟେଲ ଓ ଯୋଷାବଦ୍ ସହତ 500 ମେଷ ଓ ଛାଗ ଏବଂ 500 ବଳଦ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ନେତାଗଣ ଥିଲେ।

10ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟଷୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗେଷ ହେବାପରେ, ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ। ଗୁନା ଏହାହିଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। 11ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଶାବକଗୁଡ଼ିକୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା। ଏହାପରେ ଲେବୀୟମାନେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକର ଚମଡ଼ା ଉତ୍ତାରିଲେ ଓ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଦେଲେ। ଯାଦକମାନେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ସେହି ରକ୍ତକୁ ସିଞ୍ଚିଲେ। 12ଏହାପରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବଂଶକୁ ହୋମବଳି ଉପହାର ସ୍ୱରୂପେ ଉତ୍ତର କରିବାକୁ ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଲେ। ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିୟମ ଯେ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା, ସେ ପ୍ରକାରେ ହୋମବଳି ଉପହାରଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହପରି କରାଗଲା। 13ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯେ ପ୍ରକାର ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ଅଗ୍ନି ଉପରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ବଳିକୁ ପାକ କଲେ। ଆଉ ସେମାନେ ହାଣ୍ଡି, କେଟ୍ଲି ଓ କରେଇରେ ପବିତ୍ର ନୈବେଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସିଦ୍ଧ କଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ସେହି ମାଂସକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। 14ଏହା ସମାପ୍ତ ହେବାପରେ, ଲେବୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବଂଶଧର ଯାଦକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମାଂସ ଆଣିଲେ। ଅନ୍ଧକାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଦକମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅତି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଲେ। ସେମାନେ ହୋମବଳି

ଉପହାର ଓ ବଳିର ଚର୍ଚ୍ଚା ନିର୍ବାହରେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କଲେ। 15ଆସଫଙ୍କ ପରିବାରର ଗାୟକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛୁଡ଼ା ହେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୁନା ଦାଉଦ, ଆସଫ, ହେମନ୍ ଏବଂ ଗୁନାଙ୍କର ଯାଦକ ଯିତୁଥୁନ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱାରପାଲଗଣ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫାଟକରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତା ଲେବୀୟଗଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ।

16ତେଣୁ ଗୁନା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସେହିଦିନ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା। ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳିତ ହେଲା ଓ ହୋମବଳି ଉପହାରସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଉତ୍ତରାକୃତ ହେଲା। 17ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଓ ଖମିରବହାନ ପାଉଁରୋଟୀର ପର୍ବ ପାଳନ କଲେ। 18ଉତ୍ତରାକୃତ ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ସମୟଠାରୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଆଉ କେବେହେଲେ ଏହପରି ଭାବରେ ପାଳିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର କୌଣସି ଗୁନା କେବେହେଲେ ଏହପରି ଭାବରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳି ନ ଥିଲେ। ଗୁନା ଯୋଶିୟା, ଯାଦକମାନେ, ଲେବୀୟମାନେ ଏବଂ ଯିରୁଶାଲମର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସେଠାରେ ଥିବା ଯିହୁଦା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏକ ବୃକ୍ଷେ ପ୍ରକାରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଉତ୍ତର ପାଳନ କଲେ। 19ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଗୁନାଙ୍କର ଅଷ୍ଟାଦଶତମ ବର୍ଷରେ ସେମାନେ ଏହି ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କଲେ।

ଯୋଶିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

20ଯୋଶିୟା ମନ୍ଦିର ନିମନ୍ତେ ସେହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ପରେ, ମିଗରର ଗୁନା ନଖୋ, ଫଗୁଡ଼ ନଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା କର୍କାମାଣ ସହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଲେ। ଗୁନା ଯୋଶିୟା ନଖୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। 21କିନ୍ତୁ ନଖୋ, ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାର୍ତ୍ତାହକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯିହୁଦାର ଗୁନା, ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସି ନାହିଁ। ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଗତୁମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି। ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଭୁଲିନିତ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ସପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୋତେ ହଇରାଣ କରନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର, ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ବିନଷ୍ଟ କରିବେ।” 22କିନ୍ତୁ ଯୋଶିୟା ଗୁଲଗଲେ ନାହିଁ। ସେ ନଖୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ବଦଳାଇଲେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗଲେ। ନଖୋ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାହା କହିଲେ, ଯୋଶିୟା ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ଯୋଶିୟା ମାଗିଦୋ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। 23ଏହାପରେ ଗୁନା ଯୋଶିୟା ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ତୀରଦ୍ୱାର ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ସେ ତାଙ୍କର ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ। ମୁଁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି!”

24ତେଣୁ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ରଥରୁ ତାଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଆଣିଥିବା ଆଉ ଏକ ରଥରେ ରଖିଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ଯୋଶିୟାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଳମକୁ ନେଇଗଲେ । ଗଦା ଯୋଶିୟା ଯିରୁଶାଳମରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଯୋଶିୟା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ କବରରେ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଯିରୁଶାଳମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । 25ଯିଶିୟା ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମାଧିକାଳୀନ କେତୋଟି ଗୀତ ଲେଖିଲେ ଓ ତାହାକୁ ଗାନ କଲେ । ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଗାୟକ ଗାୟିକାମାନେ ସେହି ବନ୍ଧାଦପୁର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗୀତଗାନ କରିଆଣନ୍ତି । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏହିପ୍ରକାର ସବୁବେଳେ କଲେ । ସେମାନେ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବନ୍ଧାଦପୁର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କଲେ । ସେହି ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ସମାଧିକାଳୀନ ସଙ୍ଗୀତ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

26-27ଯୋଶିୟା ଗଦା ଥିବା ସମୟରେ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଗଦଭର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦାମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆୟମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆନୁଗତ୍ୟ ଓ ସେ କିପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମକୁ ମାନିଥିଲେ, ତାହା କହେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାହସ୍

36 ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଳମରେ ନୂତନ ଗଦା ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ଯିହୋୟାହସ୍ ଯୋଶିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । 2ଯିହୋୟାହସ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ହେବା ସମୟରେ ତେଲଗ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଳମରେ ଗଦା ହୋଇଥିଲେ । 3ଏହାପରେ ମିଶରର ଗଦା ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଳମରୁ ଗାଦବ୍ୟୁତ କଲେ । ସେ 100 ତାଳନ୍ତ ରୂପା ଓ ଏକ ତାଳନ୍ତ ସୁନା ଦୋରମାନା ରୂପେ ସଂଗ୍ରହ କଲେ । 4ମିଶରର ଗଦା ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କ ଭ୍ରାତା ଇଲୀୟାକୀମଙ୍କୁ ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଯିରୁଶାଳମର ନୂତନ ଗଦା କଲେ । ଏହାପରେ ମିଶରର ଗଦା ଇଲୀୟାକୀମଙ୍କର ନାମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ନଖୋ ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ର ଭାଇ ଯିହୋୟାହସ୍‌ଙ୍କୁ ମିଶରକୁ ନେଇଗଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍

5ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ନୂତନ ଗଦା ହେବା ସମୟରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଏଗାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଳମର ଗଦା ଥିଲେ । ଯିହୋୟାକୀମ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ ।

6ବାବଲର ଗଦା ନବୁଖଦନସର ଯିହ୍ୱଦାକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ସେ ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପିତୃଲର ଦଣ୍ଡିତ ପକାଇଲେ । ଏହାପରେ ନବୁଖଦନସର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କୁ ବାବଲକୁ ନେଇଗଲେ । 7ନବୁଖଦନସର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ କେତେକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଗଲେ । ସେ ସେହି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବାବଲକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ

ନିଜ ଗୃହରେ ରଖିଲେ । 8ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସେ ଯେଉଁ ଭୟଙ୍କର ପାପସବୁ କରିଥିଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁସବୁ ଦୋଷ କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ “ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦାମାନଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ” ଲେଖାଯାଇଅଛି । ଯିହୋୟାକୀମ୍, ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂତନ ଗଦା ହେଲେ । ଯିହୋୟାକୀମ୍, ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ଯିହୋୟାକୀମ୍

9ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ହେବା ସମୟରେ ଅଠର ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଳମରେ ତିନି ମାସ ଓ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଦା ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ । 10ବସନ୍ତ ଋତୁରେ, ଗଦା ନବୁଖଦନସର ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କୁ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ କେତେକ ଭୃତ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଯିହୋୟାକୀମ୍ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଧନସମ୍ପଦରୁ କିଛି ବାବଲକୁ ନେଇଗଲେ । ନବୁଖଦନସରର ସିଦ୍ଧକିୟାଙ୍କୁ ଯିହ୍ୱଦା ଓ ଯିରୁଶାଳମର ନୂତନ ଗଦା ରୂପେ ମନୋନୀତ କଲେ । ସିଦ୍ଧକିୟା ଯିହୋୟାକୀମ୍‌ଙ୍କର ଦଣ୍ଡେ ଆତ୍ମୀୟ ଥିଲେ ।

ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ସିଦ୍ଧକିୟା

11ସିଦ୍ଧକିୟା ଯିହ୍ୱଦାର ଗଦା ହେବା ସମୟରେ ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଳମରେ ଏଗାର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଦା ହେଲେ । 12ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ କର୍ମ କଲେ ନାହିଁ । ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ୍ୟତ୍ୱବଦ୍ଧା ଯିଶିୟା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ବାତୀସବୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧକିୟା ନିଜକୁ ନମ୍ର କଲେ ନାହିଁ ଓ ଯିଶିୟା ଯେଉଁସବୁ କଥା କହିଲେ, ତାହା ମାନିଲେ ନାହିଁ ।

ଯିରୁଶାଳମ ଧ୍ୱସ୍ତ ହେଲ

13ସିଦ୍ଧକିୟା ଗଦା ନବୁଖଦନସରର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ । ଅତୀତରେ ନବୁଖଦନସର ସିଦ୍ଧକିୟାଙ୍କୁ ଏକ ଗପଥ କରାଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ନବୁଖଦନସର ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବେ । ସିଦ୍ଧକିୟା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଗପଥ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ନବୁଖଦନସରଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବେ । କିନ୍ତୁ ସିଦ୍ଧକିୟା ବଡ଼ ଦାମ୍ଭିକ ଥିଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିବାକୁ ଓ ମାନିବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । 14ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ, ଯାଦକମାନଙ୍କର ନେତାଗଣ ଓ ଯିହ୍ୱଦାର ଲୋକମାନେ ଭୟଙ୍କର ପାପ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମର ଅବଶ୍ୟ ହେଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ମୟ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଅନୁକରଣ କଲେ । ସେହି ନେତାମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଳମର ମନ୍ଦିରକୁ ପବିତ୍ର କରିଥିଲେ । 15ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରେତାବନ୍ଦୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଦୃତମାନଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପଠାଇଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଓ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କରିବାରୁ ଏହି ପ୍ରକାର କଲେ । 16କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃତମାନଙ୍କୁ

ପରିହାସ କଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଉଁଶକୁ ଘୃଣା କଲେ । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏପରି ପରିହାସ କଲେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କରି ନାହାନ୍ତି । ତାକୁ ପ୍ରଶମିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବ୍ୟୟ ନ ଥିଲା । **17**ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାବିଲର ରାଜାକୁ ଆଣିଲେ । ଯୁଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ସ୍ତ୍ରୀ, ବାବିଲର ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ସେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦୟା କଲେ ନାହିଁ । ବାବିଲର ରାଜା ଉଭୟ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ସେ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ସେ ରୋଗୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନବୃତ୍ତନିସ୍ତରଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ । **18**ନବୃତ୍ତନିସ୍ତର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ବାବିଲକୁ ବୋହ ନେଇଗଲେ । ସେ ମନ୍ଦିରରୁ, ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଓ ରାଜାଙ୍କ ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତୁ ସବୁ ନେଇଗଲେ । **19**ନବୃତ୍ତନିସ୍ତର ଓ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟଦଳ ମନ୍ଦିରକୁ ଢଳାଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇଲେ ଓ ରାଜା ଓ ତାଙ୍କର ପଦାଧିକାରୀମାନଙ୍କର ସବୁ ଗୃହ ଢଳାଇ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ନେଇଗଲେ ନରେତ୍ ଧୂସ କରି ଦେଲେ । **20**ନବୃତ୍ତନିସ୍ତର ଅବଶିଷ୍ଟ ନୀବିତ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବାବିଲକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଳପୁର୍ବକ ଭାବରେ କ୍ରୀତଦାସ କରି ରଖିଲେ । ପାରସିକ

ରାଜ୍ୟ, ବାବିଲର ରାଜ୍ୟକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଲୋକମାନେ ବାବିଲରେ କ୍ରୀତଦାସରୂପେ ରହିଲେ । **21**ଏହିପରି ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଶମିୟୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ସବୁ ବ୍ୟୟ କରାଥିଲେ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଶମିୟୁଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହୁଥିଲେ: “ଏହି ସ୍ଥାନ ସତ୍ତ୍ୱର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୂସର ସ୍ଥାନ ହୋଇ ରହିବ । କାରଣ ଲୋକମାନେ ବିଶେଷ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ବିଶ୍ରାମ ନ କରିଥିବାରୁ ତାହାକୁ ଭରଣା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହିପରି ଘଟିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱର ବର୍ଷ ଲାଗିରହିବ ।”

22କୋରସ୍ ପାରସ୍ୟର ରାଜା ହୋଇଥିବାର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କୋରସ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ବିଶେଷ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଶମିୟୁ ଭବିଷ୍ୟତ୍ୱବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଶପଥ କରିଥିଲେ, ତାହା ଯେପରି ପ୍ରକୃତରେ ଘଟିବ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ସେ ଏହିପରି କଲେ । କୋରସ୍ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନକୁ ବାଉଁଶାହକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ ଏହି ବାଉଁଶ ବହନ କରୁଥିଲେ ।

23ପାରସ୍ୟର ରାଜା କୋରସ୍ କହନ୍ତ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗର ପରମେଶ୍ୱର, ମୋତେ ସାରା ପୃଥିବୀ ଉପରେ ରାଜା କରିଛନ୍ତି । ସେ ମୋତେ ଯିହୁଦାସ୍ଥିତ ଯିରୁଶାଲମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଅଟ, ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରି ଯିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସହିତରେ ରୁହନ୍ତୁ ।